

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
DEVETO VANREDNO ZASEDANJE
U JEDANAESTOM SAZIVU
Četvrti dan rada
23. jul 2018. godine

(Sednica je počela u 10.10 časova. Predsedava Vladimir Marinković, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PRESEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad sednice Devetog vanrednog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 81 narodni poslanik.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 100 narodnih poslanika, odnosno da imamo uslove za dalji rad Narodne skupštine.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O LJUDSKIM ĆELIJAMA I TKIVIMA (nastavak pretresa u pojedinostima).

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da su povodom pretresa u pojedinostima o ovoj tački dnevnog reda pozvani da prisustvuju: dr Zlatibor Lončar, ministar zdravlja, prof. dr Vladimir Đukić, prof. dr Berislav Vekić, prof. dr Ferenc Vicko i dr Meho Mahmutović, državni sekretari u Ministarstvu zdravlja, dr Dragana Vujičić, vršilac dužnosti pomoćnika ministra zdravlja, dr Vesna Rakonjac, vršilac dužnosti direktora Uprave za biomedicinu, dr Jelena Janković, samostalni savetnik u Ministarstvu zdravlja, i dr Aleksandra Vlačić i Zlata Žižić, savetnici u Ministarstvu zdravlja.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Reč ima Đorđe Komlenski.

Izvolite.

DORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo, drugarice i drugovi, u skladu sa amandmanom koji sam podneo na član 1, gde sam predložio da se dodaju reči „najvišeg nivoa“ kada se označava sigurnost vezana za uslove za postizanje kvaliteta i sigurnosti u oblasti ljudskih ćelija, apsolutno je bilo logično da se ovakav amandman predloži da bi se uskladilo u daljem pravnom sledu ovih članova, a on glasi da se u članu 3. Predloga zakona u stavu 1. iza tačke 18) doda nova tačka, koja glasi: „Najviši nivo sigurnosti podrazumeva skup postupaka i procedura u primeni ovog zakona koji sprečavaju bilo kakvu vrstu moguće zloupotrebe“. Tačke 18), 19), 20), 21), 22), 23), 24), 25), 26) i 27) postaju tačke od 19. do 28; da ih ne pobrojavam posebno, one su jasno definisane u ovom amandmanu.

Naime, ja sam rekao da je zaista moj utisak da se predlogom ovog zakona dostigao maksimalni nivo koji zakon može da obezbedi u sigurnosti sprovođenja postupaka koje on definiše, ali, kao što sam rekao kod obrazloženja na član 1, ponoviću i sad u ovom obrazloženju, smatram da bi ovakva odrednica bila obavezujuća i za neka buduća vremena, kao i za situacije kada se budu donosili podzakonski akti koji će pratiti ove zakonske tekstove, i ne samo njih nego i nove zakone koji u perspektivi mogu da se ukažu kao nešto što će biti nužno da bi se produžilo u dobroj nameri i dobroj realizaciji svih ovih postupaka kada su u pitanju matične ćelije, ljudske ćelije i tkiva. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Komlenski.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Reč ima Filip Stojanović.

FILIP STOJANOVIĆ: Poštovani narodni poslanici, dame i gospodo, kod razmatranja ovih zakona koji se odnose na oblast zdravstva moramo biti svesni kakva nam je situacija u zdravstvu. Situacija je takva da se zdravstvo u Srbiji sistematski uništava. Uništava se, pre svega, njegov kadrovski potencijal.

Medicina je specifična oblast, u kojoj se zdravstveni radnici moraju usavršavati celog života. Ako znamo da po završetku medicinskog fakulteta prvo sledi stažiranje,

pa specijalizacija, pa supspecijalizacija i druge vrste usavršavanja, kompletan medicinski stručnjak se postaje tek negde u 40. godini. U nekim drugim delatnostima stručnjak sa 40 godina iza sebe ima veliko radno, a pre svega stručno iskustvo.

Medicina je delatnost gde se znanje stiče prenošenjem. Mi imamo situaciju da nam mladi lekari teško dobijaju specijalizaciju i sve je veći raskorak između mladih i iskusnih lekara. Kada iskusni lekar ode u penziju, njegovo mesto se, po pravilu, ne popunjava, već ostaje upražnjeno. E, ko će onda mladim stručnjacima prenositi tako potrebno znanje? Onda se čudimo što nam mladi lekari odlaze u Nemačku i druge zemlje EU. Ovakvom kadrovskom politikom naše zdravstvo čekaju crni dani. Zahvaljujem se.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Aleksandra Čabreja, Jovan Jovanović i Sonja Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Sanda Rašković Ivić, dr Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Vlada i Odbor za zdravlje i porodicu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Blaža Knežević.

Izvolite, kolega.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, Vlada Republike Srbije i Ministarstvo zdravlja od dolaska na vlast Srpske napredne stranke činila je ogromne napore da potpuno urušeni zdravstveni sistem u Srbiji oporavi i učini ga onim što danas i jeste.

Danas Ministarstvo zdravlja, na čelu sa ministrom Zlatiborom Lončarom, gradi i obnavlja kliničke centre u Srbiji. Gradi se i ulaže kao nikada u bolnice i domove zdravlja. U poslednje četiri godine uloženo je više nego u proteklih nekoliko decenija, što je srpski zdravstveni sistem dovelo na korak od najrazvijenijih evropskih zemalja.

Naravno da nije bilo lako. Nakon 5. oktobra sistemski se uništava privreda Srbije, Vojska Srbije, a idiotsko pitanje Vuka Jeremića, potpomognuto Borisom Tadićem i Draganom Đilasom, pred Međunarodnim sudom pravde dovelo je KiM u poziciju u kojoj se sad nalazi.

U tom pustošenju države nisu zaobišli ni zdravstvo. Na primeru Šapca najbolje se vide neke stvari koje su radili u tom periodu. Šabačka bolnica je trebalo da dobije angio salu, ali su Dušan Petrović i tadašnji direktor bolnice rekli da nije potrebna, uz

obrazloženje da nije daleko Beograd. Zgrada stare hirurgije od 2006. godine stoji potpuno prazna, a projekat sanacije u mestu blokiran je od strane lokalne samouprave.

Najdrastičniji primer u Šapcu je prodaja fabrike „Zorka farma“, kada je Šabac trebalo da dobije dijagnostički centar, po ugovoru vredan dva miliona evra. Niti je Šabac dobio dva miliona evra, niti je zgrada dijagnostičkog centar ikada sagrađena. Šapčani ne postavljaju više pitanje novca, Šapčani postavljaju pitanje – koliko bi bolesti pravovremeno bilo dijagnostikovano i koliko bi ljudskih života bilo spaseno da ga nisu ukrali od Šapčana 2003. godine? Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kneževiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ima izreka, a možda je i moja – život je crtica između dva numerička broja. Dakle, kada odete na groblje, onda vidite koliko smo mi prolazni, onda vidite da je život stvarno samo ona crtica između dva broja. Na nama je da ta crtica bude što duža, da što duže traje i da je što kvalitetnija.

Svi mi želimo da živimo što duže, ali retko ko, gotovo niko, ne želi da bude star i bolestan. Dostojevski je rekao da, kada se bogatstvo izgubi, ništa nije izgubljeno, ali kada se zdravlje izgubi, onda je sve izgubljeno. Ovim zakonima se da popraviti i ovim zakonom se da popraviti izgubljeno zdravlje, da ona crtica traje što duže i da bude što kvalitetnija. Na nama je da menjamo propise, da propisi budu u korist ljudi, kao što smo i dosada radili.

Rezultati u zdravstvu su nemerljivi kada uzmemo zatečeno stanje. Kada uzmemo da su u Kliničkom centru Vojvodina bez plana nabavke, bez finansijskog plana vršene tzv. javne nabavke protivzakonito za dve milijarde i da nikada niko nije za to odgovarao, a da je jedan od rukovodilaca Kliničkog centra Vojvodina bila Pajtićeva supruga, koliko se sećam, onda vidimo kolika je razlika između nas i njih i ta razlika treba da bude kvalitetna u našu korist.

Ljudi troše zdravlje da bi stekli bogatstvo, a onda bogatstvo treba trošiti da bi se obnovilo zdravlje. Takvi su odnosi u svetu i mi ne smemo da kaskamo za svetom. Stoga, sem ovog amandmana, tražim da kolege poslanici glasaju za ovaj predlog zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik primarijus dr Milovan Krivokapić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, kolegice i kolege, kroz član 3, odnosno tačkama od 1 do 27, definisani su izrazi koji će biti upotrebljeni u ovom zakonu, a na koji sam podneo amandman 3.

Humanost ljudi u Srbiji i naš mentalitet morao bi da obezbedi uspeh i na polju donacije organa i tkiva. U ovom, pre svega, naglašavam, humanom poslu naš cilj treba da bude da svi zajedno pronađemo formulu koja će omogućiti da Srbija sa dna lestvice donacije organa izađe na vrh.

Da bi se uredila oblast ljudskih ćelija i tkiva, kao i organizacija zdravstvenih ustanova za obavljanje ove delatnosti, neophodno je, pre svega, jasno definisati šta se podrazumeva pod obavljanjem pomenute delatnosti, ko može da obavlja ovu delatnost, kako se ona obavlja, koje uslove treba da ispune zdravstvene ustanove i, naravno, ko i kako vrši nadzor nad sprovođenjem ovog zakona. Definitivno mogu da kažem da se primenom ovog zakona omogućava uvažavanje prioriteta interesa za očuvanje života i zdravlja, kao i zaštita osnovnih ljudskih prava i dostojanstva davalaca i primalaca ljudskih organa.

Cilj našeg predsednika i ove Vlade, odnosno Ministarstva zdravlja je da krupnim koracima idemo napred, da budemo podjednako dobri u svim oblastima, a naročito u zdravstvu, i da u 21. veku doniranje organa i tkiva ne bude senzacija već normalna i opšteprihvatljiva stvar. Svako od nas odlučuje da li će biti donor, ali se nikad ne zna da li ćemo biti primalac. Iako razmišljamo da ćemo pre mi nekome pomoći, život nas ponekada demantuje. Život nas uči da je svako od nas pre potencijalni primalac nego davalac.

Na kraju, pored pojedinih izraza definisanih u članu 3. tačkama od jedan do 27, mišljenja sam da bi zakon trebalo dodatno definisati da humanistički karakter ovog zakona dodatno podstiče razvoj zdravstva u Republici Srbiji, pa sam u tu svrhu predložio napred pomenuti amandman. Hvala vam puno.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Krivokapiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.

Izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege, formiranjem banke tkiva značajno doprinosimo i višem nivou bezbednosti sa mikrobiološkog stanovišta. Na primeru čuvanja tkiva oka – dosada je bilo moguće samo u vremenu od 12 do 24 sata, što znači da su svi zahvati na ovom delu bili urgentni i zahtevali hitne pripreme, koje su sa sobom nosile određene rizike. Novim načinom čuvanja tkiva, predviđenim ovim zakonom, to vreme je pomeren na dve nedelje, što znači mnogo kvalitetnije pripreme i viši kvalitet pružanja usluge. Ovo je samo jedan od primera boljitaka ovim zakonom.

Na napade da će posle ovog zakona neko presretati ljude na ulici, vaditi im organe, na optužbe da je ova skupština „žuta kuća“ i slične najmonstruoznije optužbe jedan od najboljih odgovara je dat juče, kada ste zajedno sa predsednikom Srbije posetili

radove na Kliničkom centru Srbije, prve posle 60 godina ozbiljne radove, gde je dosada uloženo osam i po miliona evra, a planirano je da se uloži 69 miliona evra. Centar za iks nož, gde nas je jedan zahvat dosada koštao 20.000 evra, i to je za one koji pitaju koji su ekonomski efekti uopšte našeg pristupa zdravstvu. Mi ćemo i ubuduće na takve monstruoze optužbe imati samo odgovore u novim projektima, u radu, u razvoju zdravstva, u razvoju Srbije, jer mi drugačije nećemo i ne želimo odgovarati. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Janjuševiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Ognjen Pantović.

Izvolite, kolega Pantoviću.

OGNJEN PANTOVIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, ova vlada i većina ulaže velike napore za modernizaciju Srbije i za stvaranje što boljih uslova za život naših građana. Radi se mnogo na polju infrastrukture, odbrambenim sistemima, na stvaranju uslova da se privuku strani i domaći investitori za nova radna mesta i ostanak naših mladih u Srbiji.

Ono što je posebno bitno kada je u pitanju ovaj predlog zakona iz domena zdravstva jeste da će se dobrim zakonskim rešenjem, kontinuiranim ulaganjem u zdravstvo obezbediti uslovi da medicinski stručnjaci ostanu u našoj zemlji i da leče naš narod.

Imali smo priliku da čujemo juče od predsednika države da, nakon dugog niza godina, kreće obnova Kliničkog centra Srbije. Takođe, gradi se i centar za iks nož, koji omogućava preciznije zračenje tumora uz poštedu zdravog tkiva, povećava se efikasnost zračenja, a broj bolničkih dana smanjuje se pet ili šest puta. Vrednost ove investicije je 800 miliona dinara i nakon završetka naši građani će moći da se uspešno i besplatno leče u našoj državi, a ne da idu u inostranstvo.

Donošenjem ovog zakona svi oni koji su na listama čekanja za transplantaciju brže i efikasnije će se lečiti. Primena zakona će uticati na odličnu promociju davalastva i na kompletnu opremljenost onih zdravstvenih centara koji će se baviti transplantacijama.

Mislim da je ovakav odnos prema zdravstvu odličan način da se zadrže naši medicinski stručnjaci a da naši građani dobiju najbolju moguću zdravstvenu zaštitu. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Ognjanović.

Reč ima Olivera Ognjanović.

Izvolite.

OLIVERA OGNJANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

U svim gradovima i mestima Srbije stalno se sprovodi čitav niz akcija brige o zdravlju ljudi, razvijanju osećanja solidarnosti sa drugim ljudima, a najzastupljenije su

akcije dobrovoljnog davanja krivi, jer su to akcije koje su duboko usađene u svest građana Srbije kao čin humanosti.

Kao jednu od vrlo važnih navešću nacionalnu kampanju „Najvažniji poziv u životu“, koju je sprovela i nastaviće da je sprovodi Fondacija „Hemofarm“ kao partner Ministarstva zdravlja, a koja ima za cilj da podigne svest ljudi o donorstvu i stvaranju pozitivne slike u javnosti o ovom vrlo važnom činu. Kao glavni promoteri kampanje istaknuti su upravo ljudi koji žive u iščekivanju donora, jer je to jedini način da građani shvate da je veća verovatnoća da njima zatreba organ nego da ga sami daju. Jedan donor može da spasi i do četiri života, a na listama čekanja za transplantaciju organa u Srbiji je preko 2.000 pacijenata.

Modernizacija i opremanje centara za transplantaciju, kao i ostalih zdravstvenih centara u Srbiji, upošljavanje vrhunskih lekara, obezbeđenje savremenih modaliteta lečenja i terapija su ciljevi koji ostvaruje naša vlada i zato, ministre, čestitam na postignutim rezultatima. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Mijatović.

Izvolite.

JELENA MIJATOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, amandman koji sam podnela podrazumeva unapređenje uslova u zdravstvenim centrima, čime se omogućava razvoj zdravstvene usluge u korist građana Republike Srbije.

Vlada Republike Srbije je u prethodnim godinama pokazala iskrenu posvećenost u modernizaciji i jačanju zdravstvenog sektora, a posebno su ulaganja u obnovu i izgradnju ambulanti, domova zdravlja i klinika omogućila građanima bolje uslove u lečenju.

Iskoristila bih priliku i istakla neumornu angažovanost beogradskih opština u izgradnji i obnovi ambulanti i domova zdravlja. Prošireni kapaciteti, savremena oprema i povećanje broja medicinskog osoblja obradovali su i stanovnike gradske opštine Palilula, koja vredno i marljivo radi na rekonstrukciji ambulanti u Kotežu i Višnjičkoj banji. Duplirani kapaciteti u Kotežu, nova oprema i proširena usluga za decu i odrasle omogućili su stanovnicima ovog naselja kvalitetnu zdravstvenu negu, dok sve njih na levoj obali Dunava čeka izgradnja najsavremenijeg doma zdravlja u Beogradu, u Borči.

Što se tiče ulaganja u veće infrastrukturne projekte u oblasti zdravstva, Vlada Republike Srbije je krajem prošle godine otvorila nov objekat Kliničkog centra u Nišu, čija je vrednost investicije iznosila 38 miliona evra i predstavlja drugi po veličini zdravstveni centar u Srbiji, odmah posle Kliničkog centra Srbije. Površine 50.000 kvadrata i 1.525 bolničkih postelja, Klinički centar Niš jedan je od najsavremenijih zdravstvenih centara u jugoistočnom delu Evrope. Očekuje nas i realizacija velikih projekata, kao što je izgradnja „Tiršove 2“ u vrednosti od 54 miliona evra.

Podsetila bih i sve prisutne na nabavku akceleratora, gama noža, opremanja angio sale, čime je Srbija nedvosmisleno svojim građanima omogućila lečenje modernijom vrstom usluge uz primenu savremene tehnologije.

Vlada Republike Srbije u prethodnih par godina puno ulaže u zdravstvo. Zato se nadam da će ovo biti odlična prilika da mlade i uspešne lekare zadržimo i omogućimo im da svojim znanjem i radom doprinesu stvaranju boljih uslova za život u našoj zemlji. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik dr Aleksandar Martinović.

Izvolite, doktore Martinoviću.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine ministre, vama je poznato da u Republici Srbiji imamo jednu instituciju koja se zove Poverenik za informacije od javnog značaja. Ali on odavno više nije nezavisan i samostalan državni organ, on je politička ličnost. Oglašava se manje-više povodom svih zakona koji su u Skupštini, i to uglavnom na krajnje negativan način, iskrivljujući, falsifikujući ono što se dešava u Narodnoj skupštini. Pa dozvolite, kad je on već političar, da vas upozorim šta taj političar radi, ali za državni novac, odnosno za novac građana Srbije.

Gospodin Šabić je 25. juna 2018. godine rekao da kao samostalni i nezavisni državni organ nema zakonsku obavezu da raspisuje konkurse za prijem u radni odnos u svojoj službi; što on, inače, nije ni činio.

Međutim, u organima državne uprave i službama Vlade članovima 50. stav 1. i 54. Zakona o državnim službenicima propisana je obaveza oglašavanja internog ili javnog konkursa, a kod gospodina Šabića ne postoji dokaz ni o jednom sprovedenom konkursu. On je primio veliki broj ljudi u svoju službu, što po ugovoru o delu, po ugovoru o privremenim i povremenim poslovima, i potrošio državnog budžetskog novca od skoro 33 miliona dinara.

Navešću vam samo jedan primer. Na osnovu ugovora o delu od 15. oktobra 2015. godine sa izvesnom Ivanom Živković potpisao je ugovor i, pazite, od 2015. godine do danas na osnovu ugovora o delu isplaćena je zarada od preko tri miliona dinara. Inače, takvih ugovora imate koliko hoćete, sa Milošem Vasićem 218.000 dinara, pa sa nekim Milanom Zorićem 255.000 dinara, pa 621.000 dinara itd.

Zanimljivo je da je jedan od ugovora zaključen i sa gospođom Draganom Rajić Pozderac, suprugom Jasminka Pozderca, koji je, inače, poznat kao dobavljač para Vuku Jeremiću preko ambasade iz Katara.

Ovo vam govorim čisto da imate u vidu, da znate ko se sve udružio ne samo protiv ovih zakona koje ste vi predložili, nego protiv svih zakona koje predlaže Vlada Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Martinoviću.

Gorica Gajić, povreda Poslovnika.

Izvolite.

GORICA GAJIĆ: Hvala, predsedavajući.

Hoću samo da ukažem na povredu Poslovnika, član 27 i član 106 – govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres, a vi ste dužni da pratite tok sednice.

Pre nekoliko dana kada sam ja govorila o predlozima zakona o ćelijama i tkivima i presađivanju ljudskih organa upravo je reklamiran Poslovnik da se ne držim teme dnevnog reda, a pričala sam baš o onome što je bilo na dnevnom redu, i to mi je baš spočitavao po povredi Poslovnika kolega Martinović. Zato sada, da ne bude dvostrukih aršina, i ja ukazujem na povredu Poslovnika, jer je kolega Martinović bio potpuno van teme dnevnog reda kada je u pitanju amandman na član 3. Predloga zakona o ljudskim ćelijama i tkivima.

Hvala i ne tražim da se izjašnjavamo o povredi Poslovnika.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Gajić.

Po Poslovniku, dr Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 107, gospodine Marinkoviću.

Zašto sam ja sve ovo čitao? Kad pročitate sve ove cifre – 32 miliona dinara, tri miliona dinara, 218.000 dinara, 255.000 dinara, 621.000 dinara, 191.000 dinara, 390.000 dinara, 197.000 dinara, 197 hiljada dinara, gospodin Šabić je na devet službenih putovanja u inostranstvo potrošio 1.350.561 dinar, „Medija centru“ je za devet konferencija za štampu, na kojima, inače, brutalno napada ministre, narodne poslanike, iznosi neistine, kleveće sopstvenu državu itd., za te konferencije za novinare potrošio je 207.430 dinara.

Zašto ja sve ovo govorim? Pa gospodo, zamislite da je ovaj novac upotrebljen u neke pametne svrhe, za lečenje ljudi, za kupovinu novih medicinskih aparata, za opremanje Kliničkog centra Srbije, za opremanje Kliničkog centra Vojvodine, za domove zdravlja. Bilo bi mnogo više novca za bolesnu decu, za bolesne ljude. Mogli bismo lakše da izađemo na kraj sa nekim drugim problemima sa kojima se kao država susrećemo.

Čovek koga je ova skupština izabrala da navodno štiti informacije od javnog značaja, odnosno da ih čini dostupnim građanima, napada sopstvenu državu iz dana u dan, vodi jednu besomučnu „Tviter“ kampanju protiv skoro svakog ministra u Vladi Srbije, protiv predsednika Republike, protiv predsednice Vlade, protiv narodnih poslanika.

(Predsedavajući: Hvala.)

Zato sam pročitao sve ove cifre, da narod zna šta taj gospodin radi iako se lažno predstavlja da je neki nezavisni samostalni državni organ.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Martinoviću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala vam.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Da li neko želi reč?

Milanka Jevtović Vukojičić ima reč.

Izvolite.

MILANKA JEVTOMIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, kolege poslanici i poslanice, poštovani građani Srbije, naravno da je za razvoj zdravstvenog sistema i za dalje unapređenje zdravstvenog sistema od ključne važnosti ekonomsko ozdravljenje Republike Srbije. Srbija je ekonomski ozdravila zahvaljujući merama fiskalne konsolidacije, odgovornoj Vladi i svim onim merama koje je preduzeo sadašnji predsednik, a tadašnji premijer, gospodin Aleksandar Vučić.

Naravno da je i te kako važno odgovorno i ozbiljno finansijsko poslovanje, jer to je jedan od načina punjenja budžeta, a iz budžeta se finansiraju i zdravstvene usluge i finansira obnavljanje domova i bolnica i finansira, na kraju krajeva, unapređenje zdravstvene zaštite.

Podnela sam amandman na član 3. a tiče se unapređenja zdravstvene zaštite. Posebno bih ovde apostrofirala tačke 22) i 24). Tačka 22. odnosi se na sledivost podataka i to je jako važno upravo sa aspekta lociranja ćelija i tkiva u svakom momentu, odnosno od momenta uzimanja, odnosno od momenta davanja do momenta primaoca. Takođe bih potencirala i tačku 24), koja se odnosi na promociju dobrovoljnog davalatva. Ovo smatram veoma važnim. Naravno, Ministarstvo zdravlja kao odgovorno ministarstvo u kontinuitetu će raditi na promociji dobrovoljnog davalatva upravo radi podizanja altruizma, radi davanja potpunih i tačnih podataka i radi informisanja javnosti o značaju presađivanja organa.

Želela bih, takođe, da istaknem da je Srbija jedina zemlja u svetu čijim je građanima, odnosno pacijentima omogućena intervencija na gama i sajber nožu o trošku Republičkog fonda zdravstvene zaštite.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Petrović.

Izvolite, koleginice.

SNEŽANA PETROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre, dame i gospodo narodni poslanici, na član 3. Predloga zakona podnela sam amandman kojim se dodaje stav 3, koji glasi – da se humanističkim karakterom ovog zakona podstiče sveukupni razvoj Republike Srbije, sa posebnim osvrtom na razvoj zdravstvenih uslova.

Pomoć bilo koje vrste jednog čoveka drugom, posebno ako se ista odnosi na pružanje zdravstvenih usluga, pomoć pri lečenju, a naročito donaciju organa, prožeta je humanističkim karakterom najvišeg nivoa. Poboljšanje i unapređenje zdravstvenih uslova u cilju adekvatnog lečenja i nege bolesnih stalni je zadatak svakog zdravstvenog radnika i zdravstvene ustanove, a koji se sprovode uz pomoć i instrukcije Vlade Republike Srbije i nadležnog ministarstva.

U Zdravstvenom centru Užice, gradu iz kog dolazim, 3.420 radnika, od čega 2.700 medicinskog osoblja, obezbeđuje stalnu zdravstvenu zaštitu stanovništvu Zlatiborskog okruga, koji se prostire na površini od 6.132 km i po poslednjem popisu ima oko 315.000 stanovnika. Istakla bih da se angažovanjem uglednih ljudi i kompanija iz regiona, kao i humanitarnih udruženja organizuju i humanitarne akcije za pomoć pojedincima u lečenju, ali i u prikupljanju određenih sredstava za kupovinu medicinske opreme. Jednom takvom humanitarnom akcijom pre nekoliko godina prikupljena su novčana sredstva i za Zdravstveni centar Užice kupljen je operacioni sto, hirurške lampe, električni ultrazvučni noževi i aparat za anesteziju.

Ako govorimo o humanitarnom karakteru primene predloženog zakona, smatram da je i navedeno jedan od načina čime će se svakako uticati na poboljšanje zdravstvenih usluga, a samim tim i na kvalitet života stanovništva.

U danu za glasanje poslanici Srpske narodne partije podržaće ovaj i ostale predložene zakone. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Ljubiša Stojmirović. Izvolite.

LJUBIŠA STOJMIROVIĆ: Poštovane kolegice i kolege, evidentno je da ćemo se svi složiti da je zdravstvo veoma značajno za svakog stanovnika naše zemlje i da je zadatak svih nas da vodimo računa, odnosno brigu o zdravlju i zdravstvenom sistemu. S druge strane, isto ćemo se složiti, da bismo mogli da ostvarimo jedan dobar i kvalitetan zdravstveni sistem, potrebna su i neophodna određena finansijska sredstva.

Ali ima nešto što veoma retko spominjemo i o čemu ne vodimo dovoljno računa. To je obrazovanje i vaspitanje svih građana i mi smo tu zatajili. Naši građani nisu imali mogućnost ni kroz školski sistem da se obrazuju i da nauče nešto o zdravstvu. Ranije smo imali jedan predmet, fizičko i zdravstveno vaspitanje, sada vidim da je izbačen iz obrazovnog sistema i mislim da bismo morali mnogo toga da učinimo da budući naraštaji od malih nogu, kod kuće budu vaspitavani i naučeni osnovnim postulatima vezanim za zdravstveno stanje i za zdravstvo. Sa druge strane, ministarstvo i njegovi timovi moraju da krenu od jednog do drugog mesta i da na licu mesta kažu građanima šta donosi koji zakon, šta su noviteti i o čemu mora da se vodi računa.

Bio sam ovog vikenda na Tumbi, u Crnoj Travi. Polagali smo venac palim borcima, građanima Crne Trave, trećepozivcima koji su dočekali bugarske snage i porazili ih u Prvom ratu, porazili ih do nogu, onemogućili da nastave ovamo prema središtu Srbije i tako veliku pomoć ukazali našim borcima. Nadam se, ministar mi je obećao da će one druge nedelje najverovatnije doći u Crnu Travu pa će na licu mesta sa građanima da porazgovara i da vidi kakvo je njihovo mišljenje. Sada smo razgovarali o donatorstvu organa; mnogi od njih nisu ni znali šta je, ima puno zainteresovanih koji hoće da se uključe u tu akciju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Mladen Lukić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ministri, dame i gospodo narodni poslanici, evo treći dan kako traje rasprava u pojedinostima o Predlogu zakona o ljudskim ćelijama i tkivima, ali istovremeno treći dan kako smo uskraćeni za dragoceno prisustvo predstavnika stranaka bivšeg režima. Evo, uz neke retke izuzetke, prazne su klupe, uglavnom, ispred nas i ne mogu da se ne pitam šta je to važnije za njih od prisustva na sednici na kojoj se raspravlja o ovako važnom zakonu. Koja su to važnija posla koja oni imaju u četvrtak, u petak prošli, danas? Gde su? Šta rade? Razumem da je jul mesec, razumem da je leto, da im je verovatno ugodnije i prijatnije na plažama, na odmoru, Balša je verovatno na Maldivima, Kena verovatno šeta patike svoje, Sanda je u Rimu, Milanu, ko zna gde, ali to je krajnje neodgovorno.

Sa druge strane, isto tako slušamo kritike preko društvenih mreža „Tvitera“, „Fejsbuka“ od istih tih ljudi koji se nisu udostojili da dođu na sednicu Narodne skupštine kako je ovaj zakon loš, kako rezultati Ministarstva zdravlja nisu dobri, a nema ih da dođu ovde da sučelimo argumente i da taj svoj stav odbrane u raspravi.

Čestitam vama, ministre, na svim rezultatima Ministarstva zdravlja o kojima smo slušali svih ovih dana u ovoj raspravi. Želim da čestitam i ministru finansija Siniši Malom na rezultatima koje je potvrdila Evropska komisija pre nekoliko dana, gde je još jednom decidno naglašeno da je Srbija ekonomski lider na Zapadnom Balkanu i da je privredni rast Srbije veći od svih zemalja u okruženju ali i od nekih zemalja članica Evropske unije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović, po amandmanu.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Ja bih, naravno, imao pravo i na repliku s obzirom da je pomenut predsednik, odnosno predsednica moje poslaničke grupe, ali ...

(Predsedavajući: Ne, ne, imate po amandmanu.)

... Imam, ali ne treba, dovoljno je po amandmanu.

Dakle, da odgovorim kolegi Markoviću. Svaki poslanik ima pravo, kao što ima pravo da predlaže amandmane, kakvi god bili, makar i besmisleni, očigledno sa namerom da se opstruira diskusija, tako ima pravo da reaguje na to prisustvom ili neprisustvom na sednici. Uopšte nije obaveza bilo kog poslanika da polaže račun i da objašnjava zašto je tu i zašto nije, osim ako je odsustvo koje se opravdava predsedniku ili predsedavajućem Skupštini.

Dakle, ja govorim u svoje ime, ja sam tu. S druge strane, potpuno razumem one koji ne žele tu da budu, jer mi već, evo, tri dana, čuli smo i od uvaženog kolege, tri dana

razgovaramo i stigli smo do trećeg člana na prvi zakon. Dakle, očigledno se ona praksa sa podnošenjem amandmana koji služe da se zapravo ne raspravlja o temi nastavlja, produžava, ja bih rekao na štetu i samog predloga i samih predlagača.

Ono što je motiv ovoga puta, sem inercije ja bih rekao, to je želja da se ne govori o onome što je najvažnije u ovom zakonu i što je zapravo najkontroverznije u ovom predlogu zakona, a to je ta famozna pretpostavljena saglasnost. Ja sam o tome malo govorio prošli put, bio kritikovan i prozvan od strane ministra, ali on zapravo nije odgovorio na tu ključnu dilemu. To je ono što javnost zanima i, moram priznati, ja isto mislim da je trebalo kolege tu da budu, ali to je moje mišljenje. Kažem, oni imaju pravo da reaguju, da bojkotuju, da direktno ili indirektno ne žele da prisustvuju ili, kako oni kažu, učestvuju u nekoj vrsti farse.

Dakle, gospodo, sve je lepo, i hvaljenje rezultata Vlade i pohvala napretku u oblasti zdravstva koju ovde kolege izlažu, mada građani najbolje znaju koliki je taj napredak. Ja sam sam ovde više puta pohvalio ili govorio pozitivno o nekim predlozima zakona, kao i o trudu medicinskih radnika širom Srbije, čak sam se i našalio i rekao – evo konačno jedan zakon koji ću moći da ne podržim. Nažalost ne podržim, a ne bih imao ništa protiv da se on podrži.

Poenta je u tome, drage kolege, da mi imamo vrlo kontroverzan predlog, koji ima svoje argumente i za i protiv, i drago mi je što i iz redova opozicije ima nekih koji to podržavaju. Ja, prosto, mislim, a i neka svetska iskustva o kojima sam se raspitao pokazuju da uvođenje ove pretpostavljene saglasnosti gde su svi građani Srbije obavezni donori ne povećava automatski broj donora. Štaviše, ponegde, u nekim zemljama čak je došlo i do smanjenja broja donora.

To je, recimo, stvar o kojoj bi trebalo da razgovaramo ovde i ministar i mi sa ove strane koji imamo primedbe. Dakle, ja sam najdobronamernije, makar jednim delom i u nekom šaljivom tonu, pomenuo da bi bolja bila jedna akcija, motivaciona, da se podrže, ohrabre građani da budu pravi, stvarni i dobrovoljni donori organa, a ne da se polazi od toga da su svi donori osim ako se eksplicitno ne izjasne.

Tako da mislim da se gospodin ministar malo ogrešio, ne samo o mene nego i o neke poslanike opozicije, jer je sve primedbe u tom pravcu diskvalifikovao kao nestručne ili nedovoljno upućene. Ja sam pitao, pošto porodica ima poslednju reč – šta ako unutar porodice dođe nesaglasnosti? Kaže ministar – u tom slučaju nema ništa od donorstva. Ali to ne piše u ovom predlogu zakona. Dakle, to tako ne stoji. U takvom zakonu koji ima nekoliko stotina stranica mogla se naći koja rečenica, da se i to uvede.

Građani su zbunjeni, građani su malo, moram priznati, neprijatno iznenađeni ovim predlogom. Ja nisam za to da se smanjuje broj donora, ja sam za to da se on povećava; moja najdobronamernija primedba i jeste bila da se ovakvim zakonom, pogotovo u ovakvoj atmosferi, ovakve polarizacije, da kažem, uzajamnih optužbi... Znači ja, gospodine ministre, vas nisam nazivao ni Doktor Smrt ni ne znam kako su vas

sve ovde nazivali, vrlo sam s uvažavanjem govorio i o vama i o vašim saradnicima, i o vašim predlozima uzgred budi rečeno, a dobio sam napade i diskvalifikacije.

Kada ste vi sigurni, ili kada je predlagač siguran i vladajuća većina da je zakon dobar, pa onda ne bi bilo potrebe za takvim... I da ste sigurni da je on tako dobar i da je nesporan. Nije nesporan. Da, ima u svetu, ima u Evropi primera da se uvodi i da je uveden, ali ne moramo mi uvek biti veći katolici od pape. Da, uveden je u Hrvatskoj, Sloveniji i nekim drugim evropskim zemljama, ali rezultati su daleko od toga da su nesporni, vrlo su diskutabilni. Uostalom, jedna analiza Bi-bi-sija od prošle godine pokazuje da, bez nekih dodatnih mera, samo uvođenje institucije ovog podrazumevanog, odnosno pretpostavljenog donorstva ne povećava broj transplantacija i broj dobrovoljnih davalaca organa.

Dakle, to su stvari o kojima bi ovde trebalo raspravljati, a ne da slušamo tri dana kako je stanje u zdravstvu dobro i kako je super i kako ministar odlično radi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Dobro, polako, svi će doći na red, lista je ovde puna.

Marijan Rističević, povreda Poslovnika.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, član 107, povreda dostojanstva.

Građani su preneli deo suvereniteta na nas na neposrednim, slobodnim demokratskim izborima. Naša obaveza prema građanima je da zastupamo njihov suverenitet u ovoj skupštini. Nisu besmisleni amandmani, besmisleni su narodni poslanici koji ne poštuju volju građana i koji ovde ne prisustvuju već se negde pogađaju za sledeću skupštinu, ako izvole da izađu na izbore itd.

Povreda dostojanstva je učinjena od osobe koja danima propagira, vrši propagandu protiv ovog zakona. To je dozvoljeno. Ali, da smo mu mi usadili milionske ćelije kao Lutrija Srbije za vreme vladavine Borisa Tadića, koji mu je usadio milione, možda bi kolega poslanik sasvim drugačije razgovarao. Pošto mi to nismo uradili, pošto mu nismo usadili višemilionske lutrijske ćelije, on danima vrši propagandu protiv ovog zakona. To je njegovo pravo, ali nije njegovo pravo da naša zalaganja naziva besmislenim, da naše amandmane naziva besmislenim, tim pre što ovde provodi deset puta manje vremena nego ja. Dođe, nešto kaže, izađe; to nije zastupanje građana. Danas je isto postupio. Znači, oni dolaze u smenama, pola sata, nešto kažu i izađu.

Na kraju, čovek je čudo, medicinski fenomen. Presade se organi, presadi se ovo, sve su to dostignuća medicine, ali još niko nije uspeo da presadi nacionalnost, sem Đorđa Vukadinovića zvanog Đokava. On je čak uspeo da presadi sebi nacionalna osećanja drugih i zato je on za mene medicinski fenomen. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću. Da li želite sa se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Povreda Poslovnika, Mirko Krlić.

MIRKO KRLIĆ: Član 104, gospodine predsedavajući, koji govori o tome da se narodni poslanik ne može uvredljivo izražavati o drugom narodnom poslaniku, a naravno da je uvreda za sve poslanike većine kada se po ovako važnom zakonu, koji zaista treba da uđe u svest naših građana, govori da su naši amandmani besmisleni.

Ako je išta u ovoj sali besmisleno, besmisleni su mandati onih koji ne mogu da pređu ni dva posto na beogradskim izborima. E, to je besmislenost, i to je nemoral, i to je samo jedna činjenica da se uloga narodnog poslanika koristi samo za lično dobro, iako je davno ugled u krugu građana izgubljen. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Srbislav Filipović, povreda Poslovnika.

Izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Povređen je član 27, koji kaže da se predsednik Narodne skupštine stara o primeni ovog poslovnika.

Molim vas da obratite pažnju na nastupe narodnih poslanika, kako se obraćaju jedni drugima, pogotovo kako se ovo što je preostalo od te tužne opozicije, žalosne opozicije, kako se obraća članovima SNS-a i narodnim poslanicima iz naše poslaničke grupe.

Besmisleno za njih verovatno jeste podnositi amandmane, zato što mi svojim amandmanima hoćemo i da pokušamo da damo neki doprinos da zakoni budu još bolji i da, naravno, kažemo se ono što je dobro i sve što je afirmativno urađeno u oblasti zdravstva u Republici Srbiji u prethodnih šest godina.

Za njih je potpuno besmisleno podnositi amandmane, ali nije besmisleno provoditi leto u Rimu i na popustu kupovati bunde. Sad je valjda zimska garderoba na popustu, leti, pa im nije besmisleno da se brčkaju po plažama belosvetskim, ali je besmisleno da sede u Skupštini, besmisleno je da vode jednu pravu i argumentovanu raspravu. Za njih, naravno, nije besmisleno da pljuju i vređaju Aleksandra Vučića i SNS, a svaka čast, naravno, Vladi Srbije, koja izdržava sve ovo i koja ulaže desetina miliona evra i u nove kliničke centre, i u rekonstrukciju i obnovu starih, i u Tiršovu 1 i 2, i u sve ono što činimo, i u novu opremu, zahvaljujući kojoj se leče i naša deca i naši roditelji.

I zato, građani Srbije vrlo dobro vide ovo što sedi prekoputa nas i znaju to da ocene na izborima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Filipoviću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Pravo na repliku, Aleksandar Marković.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Svašta je prethodni govornik izrekao u pokušaju da nevešto odbrani svoju predsednicu, kako je već i sam rekao, Sandu Rašković Ivić, samo nije dao odgovor na

ključno pitanje, a to je – gde je Sanda Rašković Ivić svih ovih dana? Gde je ona? Gde je u četvrtak, gde je u petak, gde je danas? Šta je to važnije od sednice Narodne skupštine za narodnog poslanika, koji prima platu koju plaćaju građani Srbije? I, ta plata nije mala. Šta je to što je preče? Gde je? Zašto krijete taj podatak? Šta je problem reći – nije tu, na odmoru je, na plaži je? Zašto je problem reći?

S druge strane, rekao je kako on nije dužan da polaže račune. Ne treba ona, ili vi u njeno ime, da polaže račune nama, bilo kome od nas. Ona mora da polaže račune građanima Srbije koji su je birali, ako su je uopšte izabrali. Ali i da položi račune za još jednu važnu stvar, a to je što je promenila stranački dres u aktuelnom sazivu, u aktuelnom mandatu. Dakle ona je, koliko znam, izabrana na listi DSS ili Dveri ili tako nešto, a onda je promenila stranku, danas zastupa Vuka Jeremića. Da ima imalo morala, trebalo bi da podnese ostavku, trebalo bi da vrati mandat stranci na čijoj listi je izabrana, ali očigledno je da pitanje morala i Sande Rašković Ivić ne idu zajedno. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Markoviću.

Povreda Poslovnika, Đorđe Vukadinović.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Član 104, koji se tiče i koji reguliše pravo na repliku. Ja se pitam samo, gospodine predsedavajući, šta treba da se izrekne ovde da bih ja dobio pravo na repliku. Ali svejedno, dakle povređen je ovaj član i obrazložiću vam zašto. Zbog toga što ovde nije tema prisustvo ili neprisustvo Sande Rašković Ivić ili nekoliko desetina drugih opozicionih poslanika, nego jedan zakon koji, pored niza dobrih stvari i strana, ima i nekoliko kontroverznih stvari koje su uznemirile javnost, ili bar izazvale dileme među građanima.

To gde je sada ovaj ili onaj poslanik zaista, kažem, nije tema za raspravu, niti ja u ovom trenutku znam. Znam da je gospođa Sanda Rašković Ivić bila uvodničar, da je ona govorila kao šef poslaničke grupe, i govorila je na početku ove rasprave. Ali, zaista vam kažem, drage kolege, zar vi zaista mislite da treba neko da sedi i mazohistički sluša ove amandmane?

Znači, ja ničim nisam uvredio niti dostojanstvo Skupštine niti poslanika. Jedina reč koju sam upotrebio jeste, i ponavljam je, da su amandmani besmisleni. To znaju i oni koji ih podnose, to zna i ministar. Zato, pitam vas – koliko je usvojeno amandmana, drage kolege? Koliko je usvojeno ovih vaših amandmana? Svi su odbijeni sa istim obrazloženjem, jer tome i služe, da samo malo skrenu pažnju sa centralne teme.

Naši, moji, tri ili četiri amandmana su usvojena, naravno ne ova ključna, za ključne stvari, nego koji su se ticali nekih pravno tehničkih stvari. Dakle, mi smo podneli pet, šest ili sedam amandmana, od toga su četiri usvojena. Evo, vidite sad ko podnosi smislene amandmane, a ko podnosi besmislene amandmane.

Još nešto, ovde ima vrlo malo predstavnika opozicije i vrlo pristojno govore, čast nekim izuzecima kada to nije tako. I vama je to teško, i kolegama je to teško da progutaju. Pa šta vi hoćete? A kada nema opozicije, onda kažu – što ih nema da sučeljavamo mišljenja? Kako da sučeljavamo mišljenja kada na moju jednu blagu

diskusiju, kritičku, i završavam time, krene deset reklamacija Poslovnika i plus još nekoliko replika? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Vukadinoviću.

Vi ste zatražili da reklamirate povredu Poslovnika. Imali ste pravo na repliku – ja bih vam dao, verujte mi – pomenuti ste, ali ne mogu ja da vam ponudim, nego vi to da zatražite.

Povreda Poslovnika, Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 108, 109. i član 103. Ne tražim da primenjujete meru iz člana 103. st. 7. i 8; priznajem, nekad biste je mogli primeniti i prema meni. Ali opet ste dopustili reč mazohizam. Koga mi ovde mučimo?

Evo, gospodin ministar je tu, zamislite da u Klinički centar Srbije ne dođe 20% medicinskih sestara danas na posao, da ne dođe 20% osoblja. Zamislite da u neku fabriku ne dođe 20% ljudi, gde svako ima neki svoj zadatak i svako treba da ugradi po jedan deo. Ja i Skupštinu vidim kao zbir radnih mesta. Politika je takođe neki proizvod, koji treba da bude upakovan ne samo od strane vlasti već i od strane opozicije, da se i njihove primedbe uzmu u obzir.

Ja ne vidim da je mazohizam to što smo mi predložili amandmane pa oni treba da sede u sali i da stignu na red kao i mi. Koliko mi možemo da podnesemo amandmana, toliko mogu i oni. Ima konstruktivni deo opozicije, koji to svoje pravo koristi, i ima ovi koji, kako to kaže moj kolega Atlagić, luftiguzaju negde po gradu. Dakle, velika je razlika između nas koji sedimo na svojim radnim mestima i onih koji to ne čine.

Takođe, ničim on nije zaslužio repliku. Na povredu Poslovnika, gospodine predsedavajući, ne postoji replika. Dakle, to je mogao ukoliko je neka redovna diskusija bila, ali ja znam da je ovde bila serija povreda Poslovnika, ukazanih tri ili četiri puta.

Dakle, ne očekujem da o medicini čovek zna kad on leči vlaškom magijom. Dva krila slepog miša, jedna kresta petla, dve dlake, jedna čačkalica – e, to je njegov domen u medicini. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

U skladu sa članom 112. Poslovnika, određujem pauzu od jednog minuta i nastavljamo posle toga dalje sa radom. Hvala.

(Posle pauze.)

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ana Čarapić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolegice Čarapić.

ANA ČARAPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ovih dana kada raspravljamo o setu zakona iz oblasti zdravstva, imajući u vidu sve što smo postigli upravo u toj oblasti, nekako mi se nameće potreba da podsetim svoje kolege i građane Srbije koliko puta smo samo čuli od prethodnog režima – ravnomerni regionalni razvoj. Za prethodni režim je ravnomerni regionalni razvoj bio fraza za sakupljanje jeftinih političkih poena. Otpuštanje radnika, zatvaranje fabrika, urušavanje zdravstva i svega onoga što je moglo da se uruši nikako se ne može nazvati ni razvojem ni ravnomernim regionalnim razvojem.

Međutim, danas ako se osvrnemo oko sebe i ako realno sagledamo situaciju na teritoriji čitave naše Republike Srbije, videćemo šta zapravo jeste ravnomerni regionalni razvoj. To zapravo jeste i otvaranje fabrika, novih radnih mesta, ulaganje u zdravstveni sistem, renoviranje i opremanje škola, izgradnja putne infrastrukture na teritoriji čitave republike itd.

U prethodnim danima kolege su iznosile šta je sve urađeno u zdravstvenim ustanovama širom naše Srbije i ja sam u svojim izlaganjima iznela par primera.

Sada ću se osvrnuti na Dom zdravlja u Kuršumliji, šta je zapravo tamo urađeno, zato što upravo dolazim iz te opštine. Naime, lokalna samouprava, na čelu sa SNS-om, na godišnjem nivou izdvaja osam miliona dinara za tekuću adaptaciju Doma zdravlja. Takođe, lokalna samouprava u saradnji sa Evropskim progresom je finansirala izgradnju laboratorije u opštini Kuršumlija, što je znatno olakšalo život mojih meštana, zato što za zahtevnije laboratorijske analize više ne moraju da idu dalje iz Kuršumlije nego sve mogu uraditi u samoj opštini.

Dakle, sve ono što danas radimo, radimo u najboljim interesima građana Srbije, radimo da poboljšamo sistem zdravstvene zaštite, a na to se i odnosi amandman koji sam podnela. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Čarapić.

Po amandmanu reč ima Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Hteo sam da kažem da se ja zapravo slažem sa ovim tekstom koji je koleginica izgovorila. To je vrlo dobar apel koji se tiče ravnomernog regionalnog razvoja i u svakom slučaju ga podržavam, samo on, nažalost, nema veze sa temom, niti sa ovim zakonom niti sa onim o čemu je ovde reč.

Izvinjavam se koleginici, ja sam se na nju nadovezao i ona je zaista suvislo i vrlo smisleno govorila o potrebi ravnomernog regionalnog razvoja, kao što većina nas ovde, verujem, misli, ali naglašavam, to nema veze sa Predlogom zakona niti sa amandmanima, i to svi vi koji podnosite amandmane znate, kao i Ministarstvo.

Zato pitam ponovo koliko je vaših amandmana usvojeno iz ovog paketa, iz ovog seta na prva četiri člana prvog zakona. Ne, oni služe samo tome da se ne čuje glas

opozicije, nije bitno da li je slab, da li je pametan, glup itd., da se ne čuju kritičke primedbe na ovaj zakon.

Zbog toga ne želim da odgovaram nekom od kolega prethodnih, ako se to može zvati kolegama, koji svaku diskusiju, svaku temu, kojima ništa nije sveto, koriste samo za diskvalifikacije, napade, lične uvrede i to im je, verovatno, zadatak u ovom parlamentu. A opet, oni računaju na to da ljudi neće da se spuštaju na taj nivo i u to blato i onda zato prolaze bez odgovora i bez replike. Pogotovo neću kada je tema ovako važna i svaki dragoceni sekund koji imam na raspolaganju još kao predsednik poslaničke grupe želim da iskoristim da se vratimo na osnovnu temu i na zabrinutost građana u vezi sa nekim delovima ovog zakona.

Mislim da ministar i kolege iz vladajuće većine imaju obavezu te dileme da otklone, kao što i mi svi zajedno imamo zadatak da činimo sve da bude više dobrovoljnih donora, ali ne da se to radi na način da se kaže – svi ste donori, svi ste davaoci organa potencijalni, a ako nećete, onda se pismeno izjasnite. To je ključna tema ovoga, to je ono što građane zanima, ne naša prepucavanja i sitne ili više ili manje duhovite opaske.

Prosto smatram da ne bi bilo loše da sama Vlada i gospodin ministar ubaci razjašnjenje, recimo, u onom delu koji se tiče obaveza, odnosno toga da je poslednja instanca ipak porodica, da se to specifikuje. Rekao sam – šta ako jedan član porodice, recimo, podržava, a drugi član porodice ne podržava, na primer, donorstvo organa? Ko je tu preči, da li je važniji jedan brat ili drugi brat? Vi ste rekli – dovoljno je da se bilo ko suprotstavi. Porodica je, ili srodnici, dosta širok pojam, pogotovo u Srbiji. Dakle, moralo bi se to specifikovati i precizirati, s jedne strane.

S druge strane, rekoh, vi ste se pokazali i vladajuća većina vrlo ubedljivo, mahano je procentima koliko je vlast osvojila i koliko opozicija ima na, ne znam, predsedničkim i gradskim izborima. Da, to su stvarno loši procenti i stvarno su sami ili smo sami krivi zbog tih loših rezultata, ali vi se hvalite da imate 40, 50 posto ili čak i 60, po nekim istraživanjima. Dakle, hajde delujte onda na svoje glasače, delujte na svojih 700.000 članova. Neka se oni dobrovoljno upišu kao donori pa neće biti potrebe da svi građani Srbije budu automatski donori dok ne kažu suprotno. Znači, evo, pokrenite tu akciju.

Kolega Martinović je svojevremeno rekao da ja nikog ne predstavljam ovde. Evo, ja koga god malo, slabo predstavljam, ja bih se takođe uključio u tu akciju i pozvao. Naravno, ne želim da kažem da je sve u ovom zakonu loše, ali ova stvar jeste loša. Izazvala je zabrinutost u javnosti, izazvala je kontroverze i mislim da će rezultirati, kao u nekim delovima sveta gde je uvedena ova saglasnost, pretpostavljena ili podrazumevana saglasnost, gde se ne samo nije povećao, već se čak smanjio broj donora, kao u Brazilu i još nekim zemljama. Tamo gde je bilo praćeno nekim drugim akcijama, paralelnim akcijama, rezultati su bili mnogo bolji i onda se povećao broj transplantacija i broj dobrovoljnih donorstva.

Dakle, moj apel – izbacite ovu podrazumevanu saglasnost, ili pretpostavljenu saglasnost za dobrovoljne davaoce organa, a pokrenite široku i sveobuhvatnu akciju u društvu kojom bi se taj broj donorstva povećao. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Vukadinoviću.

Reč ima ministar dr Zlatibor Lončar.

Izvolite, doktore Lončar.

ZLATIBOR LONČAR: Ovaj zakon nikakve veze nema ni sa pozicijom ni sa opozicijom, molim vas samo da to shvatite. Od ovog zakona, i u njihovo ime pričam, mnogo očekuju i zavise više hiljada ljudi, plus njihove porodice, i zainteresovani su ljudi koji rade u zdravstvu.

Zakon je dugo donošen. Kao što vi kažete, ima nejasnoća. Ima više onih koji su rekli, a vi se bavite kao istraživanjem ili šta znam, da je ovo trebalo mnogo ranije da se donese. Ako ćemo pažljivo, i da pričamo činjenicama, da zanemarimo opoziciju i poziciju, dugo rađen, uključeni naši najstručniji ljudi, odrađena javna rasprava, gledali modele, iskustva drugih, uvek ćete naći neki model, neko iskustvo koje vama može da posluži za nešto. Kako mi da se poredimo sa Brazilom a da se ne poredimo sa tu prvim nekim komšijama, Slovencima, Hrvatima i ostalima. Hrvatska prvak sveta u transplantaciji, ima isti, odnosno sličan zakon, Slovenija odlične rezultate.

I sad, odrede naši najstručniji ljudi, odredi struka, kojoj verujemo, koja želimo da to radi, i kažemo, tu dilemu ja vam razjasnim još prošli put, da tačno postoji spisak – otac, majka, sin, ćerka, brat, sestra. Znači, sve vam lepo piše. Bilo ko od njih da kaže ne – ne. Ne vaga se uopšte. Ja vam objasnim to, dva puta sam vam već to objasnio. Znači, krajnje jasno, ne samo vama nego svima. Ali ljudi, da li vi mislite da treba neko na ovom zakonu da vara? Da li treba neko na ovoj stvari da vara? Pa znate šta kažu ljudi – pa onda sigurno neko polazi od sebe, sve mu je prevara, sve mu je kriminal, sve mu je ovo. Ako neko na ovome treba da vara, a nečiji život zavisi od ovoga, mi nemamo rešenje za to, onda će neko i da nas ubije da bi prevario.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović.

Izvolite, kolega Jovanoviću.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Naravno da govoreći o ovom amandmanu moramo da ispoljimo nešto drugo, a to je da zabrinutost kod građana stvaraju oni koji ovaj zakon doživljavaju kao nešto što je suprotno cilju ovog zakona i suprotno interesu onih dve hiljade pacijenata i još mnogo drugih potencijalnih pacijenata kojima ovaj zakon treba. A ovaj zakon i te kako ima pravno utemeljenje. Bez obzira koliko se pravna struka možda mimoilazila, kažem možda, ovaj zakon ima veliko pravno utemeljenje. Prvo, što je kompatibilan Zakonu o nasleđivanju, drugo kompatibilan je sa Porodičnim zakonom.

Ministar je dao objašnjenje i ja ću ga samo sa pravnog aspekta proširiti. Radi se o tome da naslednici kao univerzalni sukcesori, a to su svi naslednici u prvom

naslednom redu i otac, koji je u drugom naslednom redu, i majka, koja je u drugom naslednom redu, deca, koja su u prvom naslednom redu, mogu da ospore pretpostavljenu saglasnost. Bilo ko od njih da ospori tu pretpostavljenu saglasnost, više saglasnosti nema. To Zakon o nasleđivanju vrlo jasno govori. Onda dolazimo u jednu fazu demagogije, klasične demagogije – pa šta ćemo ukoliko se neko ne saglasi? Pa jasno je šta ćemo ako se neko ne saglasi.

A da li je to sad motivisano da se zaista kod građana stvori zabrinutost na veštački način, improvizacijama, jako lošim tumačenjima zakona, to ne smemo da dozvolimo. Odavde iz Skupštine treba da izađe vrlo jasna poruka, da je ovo isključivo u interesu pacijenata, da je ovo isključivo u interesu potencijalnih, mimo dve hiljade onih koji to i te kako nužno očekuju, i da mi moramo da podržimo odredbe ovog zakona bezrezervno. Zato će i poslanička grupa SPS glasati za ovaj zakon.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jovanoviću.

Reč ima Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Hteo sam povodom ovoga što je rekao ministar.

Ja podržavam vaše razjašnjenje, mislim da je i bolje da vi to razjašnjenje, samo bi bilo dobro da se tako i eksplicitno kaže, ponovite više puta, barem onoliko puta koliko smo ovde čuli ove, kao što rekoh kakve već, fantomske i besmislene amandmane.

Isto tako, nemam ništa protiv, daleko od toga da mi je cilj da lovim neke političke poene. Pa nemojmo da smo deca, nemojmo toliko da se ignorišemo i da ne slušamo šta kažemo. Ja sam više puta podržavao predloge i pohvalio predloge koje je baš ovaj ministar ovde donosio u Skupštinu, ili sam čuo od kolega da nisu loši ili da uvek može malo da se deluje. Ovde imamo nešto što je sporno i što ne možemo u ime, tako je, sabornosti i neke opšte dobre atmosfere preko toga da pređemo. Postoje i etički, postoje i filozofski neki argumenti, pa i, pravo da vam kažem, psihološki kada je reč o građanima zemlje Srbije, koji govore o tome da tu treba biti oprezan. Na to sam samo aludirao.

Rekao sam i to da je zajednički interes da se poveća broj donora. A da li je na toj konstruktivnoj liniji moja diskusija ili su diskusije onih koji koriste svaku priliku da diskvalifikuju mene lično besmislenim uvredama, koji pričaju o vlaškoj magiji, koji vređaju neke ljude koji nisu ovde u Skupštini, pominju Đilasa, Jankoviće, ovoga ili onoga, Jeremića, ubacuju teme koje nikakve, Šabića, znači Poverenika za informacije? Znači, ko od nas ovde konstruktivno govori? Ja koji vam navodim primere i kažem – budimo oprezniji, nisu uvek dovoljno dobri rezultati čak i ako uvedemo to obavezno ili pretpostavljeno i podrazumevano donorstvo.

To je ideja moje diskusije i to je moja konstruktivnost. Ali zbog te konstruktivnosti ja trpim ovde i prelazim preko vrlo, verujte mi, mogućih i vrlo efektnih odgovora na razne gluposti, bezobrazluke koje ovde slušam na svoj račun, ne želeći da ovu važnu temu, važnu diskusiju, slažem se vama, koja se tiče života građana, ali se tiče

i ljudskih prava svih drugih građana. Ja prosto smatram da se ovde indirektno malo ugrožavaju i povređuju ljudska prava miliona drugih građana time što se polazi od toga da je saglasnost podrazumevana a ti, ako nećeš da se složiš, potpiši da se ne slažeš. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Vukadinoviću.

Reč ima dr Zlatibor Lončar, ministar.

Izvolite.

Da, vidim. Izvinjavam se, prvo ministar.

ZLATIBOR LONČAR: Ja mislim da smo se razumeli, da stvarno više nema te dileme oko toga da, kad jedan od navedenih članova kaže ne, nema saglasnosti.

Da razjasnimo još jednu stvar, da građani znaju, pošto sam video da se potencira da vi možete nekoga da odredite da bi njegov organ mogao da odgovara nekom drugom. Da samo ponovimo proceduru. Kad neko da saglasnost i kada tada uđete u proceduru, kada taj organ se priprema za transplantaciju, tek tada se, posle saglasnosti, radi tipizacija tog organa i potencijalnog primaoca i tek tada može da se utvrdi da li odgovara taj organ tom primaocu. Pre toga niko na svetu, dok se ne uradi tipizacija, ne može da zna da li nekome odgovara organ. Niti je dovoljna samo krvna grupa niti bilo šta. Molim vas da razjasnimo to. Molim vas da se ne plaše ljudi, da kao našli su nekoga, ima istu krvnu grupu, daće mu organ. Procedura počinje tek posle saglasnosti. Pre toga niko ne može da uzme nekom organ, da uradi tipizaciju ili bilo šta. Radi se u specifičnim uslovima.

I, da kažemo, alternativno rešenje, da neko ne želi da uključuje mozak u sve ovo i da mu se ne sviđa, i da ne želi da pomogne, istog sekunda, ako ovaj zakon bude izglasan, istog sekunda na parčetu papira... Neko je pominjao notara, neko je pominjao dodatne troškove, nema nikakve veze. Istog sekunda na parčetu papira napiše ja, taj i taj, ne želim da budem donor, stavite me u te bolnice gde se to radi, ili dođe usmeno u Zavod za biomedicinu i da pismenu izjavu, potpiše da neće i skratimo sve muke. Svako ko želi, istog dana kad ovo zaživi ode i reši taj problem ako ga to muči, ako tu ima bilo kakvu dilemu.

Iz poštovanja prema svim tim ljudima, vredajte me koliko god hoćete, ja vam na ovom zakonu neću odgovarati ništa. Ovde se radi o ljudskim životima, oni su mi mnogo bitniji od vaših uvreda. Nastavite slobodno.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Još jednom želim da se nadovežem na ministrove reči, da sugerišem narodnim poslanicima da stvarno ne vredaju jedni druge.

Kolega Vukadinoviću, ne možete ni očekivati drugačiju reakciju ako govorite da je nešto besmisleno, da je nešto glupo od strane drugih narodnih poslanika, a da ne govorim od predsednice vaše poslaničke grupe. Pogledajte malo šta piše i kako piše. Naravno da je i normalno i logično da ljudi odgovaraju na to.

Marijan Rističević, povreda poslovnika.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 107, pravo narodnih poslanika je da budu za i protiv ovog zakona. Pravo je da komentarišu zakon, ali shodno nekim našim pravilima unutra. Ne možete reći da su amandmani besmisleni, i to više puta. Govoriti o bezobraznim komentarima na njegov račun.

Ja gospodinu Vukadinoviću nisam dao nikakav bezobrazan komentar...

(Predsedavajući: Obraćajte se meni, molim vas.)

Član 107. Rekao sam vama da njemu nisam, dakle nisam se njemu lično obratio već vama.

Dakle, ja ne verujem da su to bezobrazni komentari ako neko kaže da je on pokušao da bude zastupnik vlaške nacionalne manjine i da je bio drugi na listi vlaške nacionalne manjine. Evo, gospodin Martinović i vi to svakako znate. To je istina. Govoriti istinu u ovom parlamentu nije prekršaj i nije bezobrazluk.

Broj dva. On je od Borisa Tadića, u njegovo vreme, od Lutrije Srbije, od one gospođe – je l' tako, gospodine Martinoviću? – dobio 2.400.000 dinara.

Da li je bezobrazluk reći istinu? Ja mislim da nije. Bezobrazluk je reći da su nečiji amandmani besmisleni. Ne postoje besmisleni amandmani, to odbori odmah uklone. Postoje besmisleni poslanici, koji umesto da rade svoj posao, oni idu i potkopavaju državu. Vredni kao krtice. Potkopavaju državu. Rade za državu, al' ne mogu da utvrdim koju. E, to je bezobrazluk, to je besmisleno, a nije besmisleno podnositi amandmane. Promovišite koliko hoćete i sebe, što je njegovo pravo, koje je istovetno kao i pravo svih drugih narodnih poslanika.

Na kraju da kažem, šteta što se zli jezici ne presađuju i ne izvoze, on bi bio ozbiljan izvozni potencijal ove zemlje.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću. Da li želite da Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Aleksandar Martinović prvo ima pravo na repliku, pa Đorđe Vukadinović. Zoran Živković je prijavljen.

Živa rasprava, moramo biti strpljivi.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja uopšte nisam iznenađen diskusijom gospodina Vukadinovića.

Srpska opozicija, odnosno ono što je od nje ostalo, ta tzv. građanska, odnosno evropska opozicija dobila je svog novog lidera u liku Dragana Đilasa. Okupio ih je na Zlatiboru, dele mandate koje još nisu ni osvojili, i zato ih nema u Narodnoj skupštini.

Ono što gospodin Đorđe Vukadinović radi, radi po zadatku, radi po zadatku novog šefa tzv. građanske opozicije u Srbiji, Dragana Đilasa. Malo vode kampanju protiv radnih mesta, malo vode kampanju protiv investitora, pa onda vode kampanju protiv auto-puteva; sad vode kampanju protiv lečenja ljudi i protiv transplantacije organa.

Dakle, to je njihova politika. Sve u Srbiji prikazati kao loše, sve u Srbiji prikazati kao negativno, plašiti narod kako će neko da hvata ljude po ulicama i da im uzima organe.

To radite po svim društvenim mrežama. I nisu građani Srbije uznemireni, nego vi pokušavate da unesete nemir među njih šireći lažne informacije. Pričate o tome kako se ne zna koji su to članovi porodice, pa navodno porodica u Srbiji je širok pojam...

Sve je definisano, gospodine Vukadinoviću, u članu 23. zakona, samo je stvar u tome što vi taj član ili niste pročitali ili namerno prećutkujete građanima Srbije šta u tom članu zakona piše. Taksativno su navedeni članovi porodice koji mogu da se usprotive uzimanju organa.

Samo vi mašite rukama. Ne znam šta vam to znači, možda ste ogladneli. Evo, još malo je vreme ručku.

Dakle taksativno su navedeni članovi porodice koji se mogu usprotiviti presađivanju organa. A vi samo nastavite dalje da vodite kampanju protiv fabrika, protiv auto-puteva, protiv zdravlja ljudi; SNS će vas i na narednim izborima još ubedljivije tući.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Martinoviću.

Pravo na repliku, Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Bez obzira koliko je ovo bila mučna rasprava, mislim da je čak i ona korisnija nego slušanje onih amandmana, onih pesmica koje ovde predstavnici vladajuće koalicije neprekidno već tri dana izvode.

Ali, šta da vam kažem, postoji nešto što je sporno. Ne uznemiravam ja javnost, mene ljudi zaustavljaju na ulici, taksisti, i pitaju.

Slušajte, nemojte imati iluzije, ne biste se vi ovde nervirali tako na moju blagu i konstruktivnu kritiku da vas nešto ne žulja. Verovatno i vas pitaju o čemu se ovde radi.

Ali, kažem, treba da nam bude zajednički cilj, ali ja nisam siguran da će tom cilju doprineti ako se promoviše na način na koji se i kako se bori za njega gospodin Marijan Rističević u svakoj svojoj replici. Meni je teško da njemu objasnim da je meni posao da istražujem javno mnjenje.

U ovoj njegovoj, Rističevićevoj i Vučićevoj Srbiji predsednik odlučuje o tome šta će i ko će dobiti donaciju ili posao. Postoje neke druge institucije u neko drugo vreme, a nadam se da će opet biti neko drugo vreme da ipak postoje organi koji o tome odlučuju.

Dakle, meni je posao da istražujem javno mnjenje, kao što je posao gospodinu Rističeviću da treba da kopa ili ore zemlju, a to ne radi i verovatno za to nije sposoban nego dobija donacije kao mladi i napredni poljoprivrednik od ovog ministarstva i od ove vlasti i zato priča to što priča. A ja sam vrlo konstruktivno ovde govorio, više puta hvalio amandmane i predloge gospodina ministra.

Ne znam gde ste vi, gospodine ministre, čuli da vas ja vređam? Ja vas ničim nisam uvredio, ni danas niti u prethodnim diskusijama. Neki drugi su vas vređali, ja nisam. Nisam pominjao sve te epitete i attribute kojima vas časte. Umesto da mi zahvalite na tome, vi mene zapravo vređate i napadate i podržavate one koji to isto čine.

Meni, gospodine Martinoviću, niko ne naređuje i ne izdaje direktive, pogotovo ne Dragan Đilas, pogotovo ne znam ko iz opozicije. Ja govorim ovde po savesti. Ponekad su mi čak i prebacivali što nisam bio dovoljno kritičan prema nekim predlozima. Ja sam smatrao da su bili u redu i podržao sam ih. Ovaj ne mogu i neću. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Kolega Vukadinoviću, sad ste izazvali niz replika. Rekli ste da nećete da uvredite. Evo, prvo Rističevića uvrediste.

Marijan Rističević, pravo na repliku.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ne postoji moja Srbija. Postoji Srbija koju ja volim. Srbija njiva i šljiva. Srbija kojoj sam ja posvetio 60 godina. Ja nisam hirurg, ja iz Skupštine ne mogu da se vratim da operišem. Ja nisam ni analitičar, nisam ni novinar, nisam istraživač javnog mnjenja. Tamo neki Vlah je sve to. Dakle, ja ne znam koliko tih Vlaha ima u jednom Vlahu. Znači, sam o sebi piše, sam sebe istražuje, sam o sebi izveštava, sam sebe predstavlja, kao što je rekao, iako pripada ovoj grupi Đilas i Jeremić.

Dakle, ja sam poljoprivrednik i koristim subvenciju u poljoprivredi shodno zakonu kao i svi drugi poljoprivrednici. Ako je greh orati i kupiti traktor, eto, ja sam lopov i ja sam grešan. Ja sam lopov i ja sam grešnik zato što nisam luftikaner i zato što sam kupio traktor i orem zemlju. To sam radio i pre nego što sam bio narodni poslanik. Hoću da koristim ovu zemlju. Neću da budem, kao što on kaže, luftiguz. Neću da idem da hvalim ovoga-onoga, neću da idem na listu tamo nekog mišobacača itd. pa da se posle odričem njega. Hoću da služim svojoj zemlji na način na koji ja to umem, da orem zemlju. Mislim da nije greh.

Greh je kupiti, recimo, jahtu, otići na Maldive, greh je kupiti stan u Beču, greh je zasaditi kobajagi vinograd za 525.000 evra pa prodati vinograd i sve to. Ali ja gospodinu ništa ne mogu da zamerim. On mene naziva „kolegom ako se to tako može zvati“. Ja njih ne mogu zvati kolegama. Da bih ih zvao kolegama, oni bi morali biti prisutni ovde, a pošto nisu, moj savet mu je da se opet prijavi kod Tadića na lutriju, da se opet kandiduje za 2.400.000, jer on je poznat po tome da ne kupuje srećke a dobija. Moraće dugo da sačeka da se Tadić, Đilas i Jeremić vrate na vlast.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Pravo na repliku dr Aleksandar Martinović, na pominjanje predsednika političke stranke.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Medijska i politička mafija oličena u Draganu Đilasu, Šolaku, Vuku Jeremiću našla je nekoliko poslanika u srpskom parlamentu koji

nisu još uvek otputovali na more da ovoga puta vode kampanju protiv transplantacije organa, da na društvenim mrežama Narodnu skupštinu predstavljaju kao „žutu kuću“, da narodne poslanike koji će da podrže ove predloge zakona porede sa Tačijem i sa Haradinajem.

Građani Srbije vrlo dobro znaju po čijem nalogu i po čijem zadatku vi to radite. Možete vi da se pravite nevešti koliko hoćete, jasno je da je ovde na delu kampanja ne protiv ovog ili onog narodnog poslanika, ne protiv ove ili one stranke, uključujući i SNS, ovde je u pitanju kampanja protiv države Srbije.

Ono što mene građani Srbije pitaju to je koliko ćemo još imati novih radnih mesta, da li će još neko mesto u Srbiji dobiti novu fabriku, da li ćemo još uspeti nekoga da zaposlimo. To je ono što interesuje građane Srbije. A građani Srbije imaju puno poverenje i u Ministarstvo zdravlja i u zdravstveni sistem Republike Srbije.

Što se tiče ove besmislice koju ste izgovorili, da predsednik Republike Aleksandar Vučić, kako vi kažete, odlučuje o donacijama, prvo, nisu donacije. Nisu donacije nego su subvencije, a subvencije za traktor u toj diktatorskoj državi kojom diktatorski upravlja Aleksandar Vučić dobio je i potpredsednik partije Vuka Jeremića, Miroslav Aleksić, koga ovih dana ne viđam u Narodnoj skupštini, verovatno zato što po Zlatiboru zajedno sa Đilasom, Jeremićem i Šolakom deli mandate koje treba da osvojite na nekim narednim izborima.

Želim vam puno sreće na tim izborima, samo imate jedan mali problem, morate da ubedite narod da glasa za vas koji radite od 10.30 do 13.00 časova.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, doktore Martinoviću.

Dorđe Vukadinović po amandmanu.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Pravo na repliku. Nemam pravo na repliku? Dobro, hajde neka je i po amandmanu, mada mislim da bih imao prava na repliku.

Ne radi se ovde o Zlatiboru i o mandatima, gospodine Martinoviću. Radi se o jednom važnom zakonu, koji vi, kao i sve druge zakone, i važne i manje važne, ovde devalvirate svojim, ponavljam, besmislenim amandmanima da se ne bi čula jedna mala reč kritike ili sumnje koju ja ili neki građani ili neki poslanici...

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala. Isteklo je vreme vaše poslaničke grupe. Hvala.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Zahvaljujem.

Vredelo je čekati ovih pola sata od prijavljivanja.

Ja sam rekao na početku rasprave, u načelnoj raspravi, da ću podržati ovaj zakon zato što je on dobro prepisan iz dobrih iskustava i u okruženju i iz nekih drugih država i rekao sam da ne mislim da je to išta loše, da mislim da treba da bude običaj da se dobre stvari primenjuju kod nas i da ako hoćete da kažete prepisuju ili se dovode u oblik koji je primenjiv u našem društvu.

Naravno da ovaj načelni pristanak na donorstvo je nešto što će da omogućiti mnogo veći broj donora, mnogo veći broj organa koji će kroz proceduru, ja imam

poverenja u lekare... Nemam poverenja u ovu vlast, ali imam poverenja u lekare da će oni raditi svoj posao kako valja i da će građani Srbije imati koristi od svega toga.

Nisam siguran da mogu da razumem ni kolege iz opozicije koji su protiv ovog zakona, ali isto tako ne mogu da razumem ni vlast, koja na ovakav način jedan dobar zakon, ponavljam, srozava načinom kako se vodi rasprava u Parlamentu o ovom zakonu.

Naravno da su besmisleni amandmani koje daju poslanici vlasti. Ako građani, naivno, gledaju ovu sednicu i čuju informaciju da su poslanici vlasti podneli 100-200 amandmana na zakon koji predlaže njihova vlada, naravno da je prvi logičan zaključak da taj zakon ne valja i da mora da se popravlja, a ja mislim da nije takva situacija. Neke kozmetičke izmene su potrebne, više radi objašnjavanja nekih članova, ali suštinski je to dobar zakon. Na ovakav način svi se pitaju – čekaj, zašto daju toliki broj amandmana na zakon koji je dobar, i to daju ovi njihovi?

Drugi nivo besmislenosti je u tome što se ovde vodi stalno jedna priča o savršenom stanju zdravstvene zaštite u Srbiji, što, naravno, nije tačno. I nije za to kriva samo ova vlast. To loše stanje traje jako dugo i svako poređenje sa stanjem zdravstvenih sistema, a to smo čuli ovde, u EU je potpuno besmislen. Nažalost, bez obzira na napore najvećeg broja lekara koji rade, i ostalog medicinskog osoblja, u našem zdravstvu, naše zdravstvo je bliže nivou afričkog nego evropskog. Imate i u Africi države gde je zdravstvo dobro organizovano, tako da...

Ali to nije nešto oko čega mi treba da prebacujemo jedni drugima, nego treba da se radi da se stvore uslovi da zdravstvena zaštita bude bolja u Srbiji. Da li je ona postala bolja tako što su smanjene plate lekara pre dve godine, tri? Naravno da nije. Koliko je lekara otišlo iz ove zemlje, i medicinskog osoblja drugog, zbog samo te stvari?

Da li je možda trebalo naći bolji način kako integrisati vojno zdravstvo u civilno zdravstvo a ne praviti, recimo, pored ogromne Vojne bolnice u Nišu novu zgradu Kliničkog centra u Nišu, koja nije dovoljno opremljena? Bolje da su te pare koje su date za cigle, a da se ušlo u adaptaciju Vojne bolnice, da je to uloženo u opremu, u lekove, u dodatnu edukaciju svih lekara.

Kako možemo da kažemo da je sistem zdravstvene zaštite dobar u jednoj zemlji ako svaki dan, bilo na društvenim mrežama, bilo gde da se okrenete vidimo desetine, stotine poziva da lečimo decu SMS porukama? Kako neko ozbiljan može da kaže da je to odraz dobrog zdravstvenog sistema? Naravno da nije, ali ajde da prevaziđemo bar jedan korak u tome da idemo ka nečem boljem, a to je da, kad se desi, slučajno, igrom slučaja, vrlo retko, skoro nikada, ali evo, desio se jedan solidan predlog zakona od strane vlasti – zašto to mora da se pokvari ovakvom raspravom koja se vodi u Parlamentu?

Prebrojavanje ko je tu a ko nije, pa pogledajte svoje redove. U klupama vlasti nema ni 100 poslanika, a koliko se sećam, vaša većina je 150 i nešto. Pa gde su ti poslanici vlasti? Jesu li i oni na moru? Neki jesu, verovatno. Da li je normalno da neko ode na more? Naravno da jeste. Ali to nije tema. To je tema za prebacivanje u birtijama,

na buvljim pijacama, ko je kakav i ko je gde itd., a ozbiljni ljudi bi trebalo da sede u ovom parlamentu i da se bave suštinskim stvarima.

Prema tome, još jednom, bez obzira na katastrofalnu raspravu o ovom zakonu, ja ću glasati za ovaj predlog zakona i poslanici poslaničke grupe kojoj još uvek predsedavam će glasati za ovaj zakon.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Živkoviću.

Reč ima dr Zlatibor Lončar, ministar.

ZLATIBOR LONČAR: Mislim da nijednog momenta niti ja niti bilo ko ovde nije rekao da je naš zdravstveni sistem savršen. Naš zdravstveni sistem nije savršen. Zaustavljeno je njegovo propadanje i krenulo je da se gradi, da bude bolji. Može da bude dobar; ono što pričam, ponavljam, u narednih par godina, za tri godine može da bude lider u regionu. Porediti naš sistem, u tom smislu koji ste rekli, sa zapadnim sistemima... Samo ima jedna razlika, u zapadnim sistemima nema ovoga što imate ovde, besplatno zdravstvo. Sve se plaća.

(Zoran Živković dobacuje.)

Samo sekund.

Ovde imamo vid zdravstvenog osiguranja koji plaćate i sa zdravstvenom knjižicom idete i dobijete sve usluge koje postoje. Znači, pričamo o tom vidu. Najbliži neki metod, ne metod nego..., koji imamo, to je obavezno zdravstveno osiguranje koje podrazumeva da imate dva pregleda godišnje, i to određenih pregleda – EKG, snimak pluća, analiza laboratorije. Sve ostalo, van toga, vi morate na licu mesta da platite. Da ne pričam o drugim osiguranjima, o kojima smo pričali, koja su izuzetno skupa, da ljudi tamo do lekara ne mogu da dođu, ne mogu da ih vide ni na televiziji. Znači, mislim da to ljudi u Srbiji koji su igde putovali, videli, čuli, bili kod nekoga, apsolutno znaju.

Ali takvo naše zdravstvo, kakvo jeste, hoćemo da održimo dok ne ojača država, dok ne budu veće plate, dok ne bude svega. Ulažemo u njega da ostane na ovom vidu koji jeste, da omogućimo građanima da ne moraju da izdvajaju dodatni novac za to. Ali takvo kakvo jeste, naše zdravstvo bez naših ljudi ne bi moglo da funkcioniše, odnosno mnogo teže bi funkcionisalo i zdravstvo u Crnoj Gori, i zdravstvo u Republici Srpskoj, zdravstvo u Makedoniji da ne dajemo naše ekipe, da ne nabrajam oblasti – za neurohirurgiju, kardiohirurgiju i za ostalo. To su činjenice koje su danas, istog sekunda proverljive.

Skrećem pažnju ljudima za SMS poruke. Postoji budžetski fond. Da li je nešto sumnjivo kada se ne javite na budžetski fond, koji ima dovoljno novca da vam plati da idete negde u inostranstvo, nego organizujete nešto a da niko ne zna šta, gde se ne pojavljuje nijedan lekar da objasni i da kaže o čemu se radi? Obratite pažnju i na to, dragi građani.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

(Zoran Živković: Replika.)

Dobićete pravo na repliku, naravno.

Prvo Aleksandar Marković, povreda Poslovnika.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Član 107, dostojanstvo. Buvlja pijaca, besmisleni amandmani i šta smo već sve čuli malopre. Znači kako, pijakar uvek priča o pijaci, to je njegova tema.

S druge strane, ove optužbe dolaze od poslanika koji je već svima u Srbiji poznat samo po bezobrazluku, između ostalog i po bezobraznoj i bahatoj vožnji. Mene je zaprepastilo, svi mediji su to preneli, ja ću samo citirati jedan list, u pitanju je „Alo“, da nije demantovao uopšte da je pre nekoliko dana izazvao gotovo incident zato što je, kako navodi „Alo“ – Zoran Živković vozi pijan po Beogradu i ispušta čudne zvuke.

Krstarenje gradom započeo je u Sarajevskoj ulici, gde je vozio preko pune linije, pa je krenuo ka centru Beograda. Zatim je skrenuo u Birčaninovu, gde nije mogao da iskontroliše auto pa mu je „ajkula“, čuvena „ajkula“ koju vozi, krenula u rikverc.

(Predsedavajući: Kolega Markoviću, nije tema vožnja gospodina Živkovića.)

Da bi potom, dok mu je automobil bio nasred ulice, prilegao na volan i zadremao, a onda iz sveg glasa urliknuo. Dakle, to piše „Alo“.

Prethodni govornik se nije udostojio da demantuje. Iako postoji snimak, video-snimak cele te vožnje, iako postoji slika kako spava za volanom. I mi od takvog jednog čoveka danas trpimo neke uvrede i kritike. Molim vas, zaista mislim da je trebalo da ga opomenete. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Srbislav Filipović, povreda Poslovnika.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući. Član 27.

Kada se gospodin Živković, ako se to što je on može nazvati gospodinom uopšte, usudi da pomene stanje u zdravstvu i da kaže kako je stanje u zdravstvu Srbije loše, onda treba da se pogleda 12 godina vlasti u kojoj je bio u Republici Srbiji, pa i vreme dok je obavljao funkciju premijera, kakvo je tada bilo stanje u zdravstvu. Zašto jedan jedini evro nisu ulagali u obnavljanje kliničkih centara? Zašto oni nisu napravili nov, najmoderniji, najsavremeniji Klinički centar u Nišu kao što je napravila vlada SNS-a? Zašto oni nisu uložili milione evra u nove aparate? Zašto oni nisu putem budžetskog fonda omogućili građanima koji imaju zdravstveni problem da se leče?

To su sve pitanja na koja on prvo treba da odgovori pa da kaže nama – e, loše je stanje u zdravstvu. Mnogo je bolje. U to vreme kada su oni obavljali vlast u Republici Srbiji, i vršili vlast, Srbija nije postojala na zdravstvenoj mapi u svetu. A za vreme Zlatibora Lončara, Aleksandra Vučića i SNS Srbija se vratila na tu mapu, svetsku mapu. Srbije danas ima na toj mapi. Nije među prvima, nije među najboljima, ali postoji. Do juče nismo postojali. Preko 40 godina niko nije ulagao jedan jedini cent u Klinički centar Srbije, nije ga dovršio.

Imali ste sjajnu priliku tog 5. oktobra da nešto uradite, da nešto pokrenete. Mnogo toga ste prodali, mnogo milijardi ste uzeli i pokrali iz privatizacija. Da ste samo

jednu milijardu uložili, mnogo bolje bi bilo stanje u zdravstvu. Ali ne, mnogo je bolje vama, vašim prijateljima i vašim tajkunima.

To se danas promenilo. U Srbiji mnogo bolje danas jeste onim ljudima koji imaju gde da se leče, kako i od čega da se leče. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Jelena Žarić Kovačević, povreda Poslovnika.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući. Član 103. i član 108.

Slušali smo ovde o besmislenim amandmanima. Mislim da nije u redu pričati za amandmane drugih kolega da su besmisleni ili vređati druge poslanike na takav način. Poslanici SNS-a ovde rade svoj posao, za razliku od kolege Živkovića, koga nema na sednicama Narodne skupštine.

Uopšte ne znači da je predlog loš ako poslanici SNS-a podnose amandmane na neki predlog zakona. Meni je žao što dozvoljavamo takvu zamenu teza i meni je žao što kolega Živković nije bio ovde da čuje šta sam ja pričala u javljanjima po amandmanima i do koje mere sam ja činjenicama i iznošenjem argumenata hvalila zdravstvenu zaštitu u Nišu. Takođe, moram da kažem i moram da ponovim to da je on jedini poslanik koji je ovde u Narodnoj skupštini rekao da Nišu nije potreban klinički centar. Dakle čitavom tom delu Srbije nije potreban klinički centar. Dakle ljudi uopšte njemu nisu važni.

Meni je, sa druge strane, drago što je on to rekao, jer je pokazao kako je pao sa vlasti, kakav je bio dok je bio na vlasti i kakav bi bio kad bi ponovo bio na vlasti. Dakle, građani ga uopšte ne bi interesovali.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Žarić Kovačević. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Koleginica Ljiljana Malušić, povreda Poslovnika.

(Ljiljana Malušić: Po amandmanu.)

Po amandmanu? Onda ćete morati malo da sačekate.

Marijan Rističević reklamira povredu Poslovnika.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 103. i član 107.

Ja dopuštam, gospodine predsedavajući, da budete tolerantni, ali nemojte previše. Cenim i to što moj kolega poljoprivrednik podržava ovaj zakon. Ja kao njegov izabrani lekar cenim napore pacijenta da razume i podrži Predlog zakona. Ja to pozdravljam. Ali mnogo je toga rečeno, pa i to da je naše zdravstvo na nivou najgorih afričkih država, ako se ja dobro sećam; ministar je tu, gospodin Martinović je tu, oni mogu da potvrde da li sam ja to dobro čuo ili nisam. To je netačno. To je zlonamerno.

Dakle, zemlja koju smo mi zatekli je bila kuća golih zidova, zdravstvo je bilo 34. po proceni evropskog potrošača; ne srpskog, evropskog. Dakle, evropski potrošač sigurno nije član moje partije, kolektivni, a nije ni kolektivni član SNS-a. Oni tvrde da

smo pretekli 11 zemalja EU, što on negira. Oni to tvrde, a ukupno u Evropi 14 zemalja. Sa 34, 30, 24, 20, ispravite ako grešim.

Ja se ponosim što sam tri godine bio član Upravnog odbora RFZO. Sa 21 člana, ministar nek potvrdi, mi smo prešli na sedam članova Upravnog odbora i Nadzornog odbora, radili smo posao za troje. Uveli smo desetine inovativnih lekova, gotovo najskupljih. Van toga gama nož, iks nož, Klinički centar Niš, linearni akceleratori. To su rezultati koji su nas doveli na 20. mesto u Evropi, ne u EU, sa preticanjem 11 evropskih zemalja.

Ali moram da kažem da neko ko, kao moj kolega poljoprivrednik, ne može da ceni tuđu vrednost, nečiju vrednost, ne može da proceni ni svoju. Ne mogu ja nerazumnom objasniti da je nerazuman. Da se to može, on ne bi ni bio nerazuman.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Ljiljana Malušić, povreda Poslovnika.

LjILJANA MALUŠIĆ: Hvala. Povreda Poslovnika, član 108.

Gospodine, o redu na sednici Narodne skupštine stara se predsednik Narodne skupštine pa bih vas molila da uvedete malo reda.

A ja sad hoću da govorim... Da li mogu?

Teško je da neko ko je devastirao ovu zemlju do 2012. godine može da priča o zdravlju. Naime, do 2012. godine o zdravlju mogu da govore pacijenti, prva ja koja sam bila na operaciji – od žutih buba preko infekcija i ostalog. Bilo, ne ponovilo se.

Od 2012. do 2018. godine u zdravlje je uloženo preko osam milijardi dinara i bravo za to. Renovira se 150 zdravstvenih ustanova, kreči se, menjaju se vodovodne i kanalizacione cevi jer je sve dotrajalo, neću da pričam kakvi su toaleti. Bilo, ne ponovilo se.

A sad, šta smo to mi uradili, ja ću vama taksativno pročitati. Od 2014. do 2018. godine brojne liste čekanja su smanjene, neke potpuno i ukinute. U Kragujevcu nema više liste čekanja za zračenje, a u Nišu će uskoro biti ukinute. Tokom 2017. godine u sklopu Izi sistema uspostavljen je elektronski recept, koji će doprineti mnogo manjim gužvama u domovima zdravlja. Zatim, posle višegodišnje pauze ove godine omogućeno je uvođenje grupa inovativnih lekova na listu lekova. Bravo! Zatim, nabavljeno ukupno 85 sanitetskih vozila za potrebe zdravstvenih ustanova širom Srbije. Na gama nožu, zlatnom standardu neurohirurgije, u prvih godinu dana obavljeno oko 800 intervencija. Epiduralna anestezija besplatna. I mnogo toga, pričaću po svojim amandmanima.

Tako radi Vlada Republike Srbije, sa vama, ministre. Tako radi Ministarstvo zdravlja. I još nešto. Bili smo 2012. godine poslednji na lestvici, zdravstvenoj, bili smo 36, a danas smo, za samo četiri godine, 24. Za još četiri godine ćemo, sigurna sam, biti 12. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Zoran Živković, pravo na repliku.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Ja sam hteo da dam repliku ministru.

Da podsetim, tema je bila da nikako ne možemo da budemo zadovoljni stanjem zdravstvene zaštite u Srbiji. Dobio sam odgovor da nigde nema besplatne zdravstvene zaštite osim u Srbiji. Što, naravno, nije tačno; i to se plaća. Razni su modaliteti kako se to radi kod nas, u nekim drugim zemljama, i to znaju svi građani Srbije, da plaćaju doprinos za zdravstveno osiguranje, pa je to jasno kao dan, lečili se – ne lečili se. Znači, imate ljude koji 40 godina nisu otišli kod lekara, a 40 godina su plaćali. Takvo je rešenje kod nas odavno, ali time ne možete da kažete da je besplatna zdravstvena zaštita. To ne postoji.

Naravno da postoje i neki bolji načini, ali to nije tema ovog zakona.

Nakon tog mog pokušaja replike...

I da, da su zdravstva Makedonije, Crne Gore i Republike Srpske u zavisnosti od srpskog zdravstva. To nije naš posao. To je njihov posao. Naš je posao da kod nas ljudi budu zaštićeni na adekvatan način.

Druga stvar je ovo što smo čuli, ova masa neistina koju smo čuli. Naravno da nisam rekao da Nišu ne treba klinički centar. Nije bila potrebna nova zgrada, jer postoji zgrada koliko hoćete koje su mogle da budu renovirane, i u postojećem Kliničkom centru i u Vojnoj bolnici, i to se zna odavno.

To šta je ulagano u zdravstvo pitajte, evo tu su neki ljudi koje prepoznajem da su u zdravstvu jako dugo pa nek se sete šta je bilo od investicija u zdravstvo i 2001. i 2002. i 2003. godine. Sva vozila Hitne pomoći su kupljena 2003. godine. Sve Hitne pomoći u Srbiji su dobile nova vozila. To je samo jedna stvar. I magnetne rezonance svuda gde za to postoje uslovi. Prema tome, to nije poenta...

(Predsedavajući: Hvala.)

Samo još jednu rečenicu.

(Predsedavajući: Naravno, izvolite.)

Nije poenta da se hvalimo. To je naš posao, posao vlasti, i tadašnje i današnje, da radi na korist svojih građana.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Živkoviću.

Dr Zlatibor Lončar, ministar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Samo moram da vas podsetim što se tiče, kada je donošen plan i kada je rađeno, to je bilo 2006. godine, da će biti klinički centar u Nišu. Nemojte, što nama sad kažete kad mi tu nismo mogli nijedan zarez da promenimo. Znači, zatekli smo sve već odrađeno, samo što se ništa ne radi, i gde će da bude, i kakva će zgrada da bude i koja će, i Evropska banka vam ne da da menjate ništa. Znači stvarno nije korektno.

Setite se Klinike za kardiohirurgiju. Kad smo došli 2012. godine, zarasla u korov. Ogromna želja da će porasti...

(Zoran Živković: Ne postoji u Nišu.)

Kardiohirurgija u Nišu, preko 150 operacija uradili.

(Zoran Živković dobacuje.)

Ne, ne, ne, ne, ne...

(Predsedavajući: Kolega Živkoviću, dobićete repliku. Pustite ministra da završi.)

Pozovite telefonom, proverite. Rade lekari iz Niša. Na Klinici za kardiohirurgiju nema lista čekanja. Dolazi se sa drugih klinika da se operiše u Nišu. Molim vas, proverite.

Treća stvar. Dobro je da se pomenuli sanitete. Setite se samo „Jucita“, kada su odvojeni milioni da se kupe saniteti. Raspisan tender, dobila firma na tenderu, uplaćeno firmi na tenderu – niti firme, niti saniteta, niti para. Proverite... „Jucit“... Milioni... Nijedan sanitet nije bio, niti vraćen dinar, niti bilo šta. Ne 85, 100 saniteta smo za ovo vreme stavili u zdravstveni sistem. I nastavićemo, naravno, jer je to potrošna roba.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Lončar.

Pravo na repliku ima Zoran Živković, pa Marijan Rističević.

ZORAN ŽIVKOVIĆ Nisam ja optužio vas za tu novu zgradu Kliničkog centra u Nišu. Ja sam rekao da je to neracionalno, ko god da je to radio. Dve hiljade šeste? E pa, ako je 2006. godine, onda nemojte vi da se hvalite da ste ga vi napravili, pošto vaši poslanici sad pričaju da ste ga vi napravili. Pa jesu li ga napravili „žuti“ 2006. godine ili ste ga napravili vi sad?

Da se ne bavimo... Neću da se spuštam na taj nivo rasprave, pošto je besmislen.

Dakle, „Jucit“, to nije tačno. Dan-danas imate vozila Hitne pomoći, to je „sitroen“, čini mi se.

Ne, ne, ne, pa proverite, sigurno.

Do pre godinu dana nije bilo, po informacijama od direktora Kliničkog centra Niš, operacija na Kardiohirurgiji u Nišu koje su radili lekari iz Niša. Bili su na specijalizaciji ovde... U zadnjih godinu dana. Znači znam ja lekare u Nišu jako dobro, tako da ne ulazimo u tu temu.

Generalno, znači, bilo je ulaganja u zdravstvo onoliko koliko je bilo moguće, mnogo više racionalno tada nego danas, i došli smo do očigledne činjenice da je izgradnja Kliničkog centra u Nišu počela 2006. godine, kada nije ni postojala SNS. Prema tome, nemojte da se hvalite sada ste vi to uradili, a na komentare koje su dale neke druge kolege koje ovde sede i na njihove neistine, ili što bi rekao Aristotel – laži, neću da odgovaram. Oni su očigledan dokaz da zdravstvo u Srbiji nije dobro.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Živkoviću.

Izvinjavam se, ministre. Marijan Rističević, povreda Poslovnika, pa ćete onda vi dobiti reč.

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, opet jedna izreka primenjiva na mog pacijenta. Kao izabrani lekar moram da citiram tu izreku. Kaže – nema većeg od zla od zle pameti. Ona je veoma primenjiva u ovom slučaju za mog pacijenta, kolegu poljoprivrednika.

Po procenama „Fajnenšel integritija“, u ovoj zemlji, a on je bio premijer u tom periodu, do 2010. godine izneta je protivzakonito 51 milijarda dolara. Uprkos tome, od 2012. godine, kada je, recimo, o trošku RFZO lečeno četrdesetoro dece, mi smo prošle godine lečili 14 puta više u inostranstvu. Oni su na sedam odraslih lečili jedno dete. Kod nas je na osmoro dece lečen jedan odrastao. Svi koji nisu prošli, veoma mali broj, imali su priliku da u budžetskom fondu Republike Srbije ostvare svoje pravo ukoliko ga nisu ostvarili o trošku RFZO.

Nemerljivi su rezultati koje pokušava moj kolega poljoprivrednik da opovrgne. Dakle, neko ko je učestvovao u iznošenju 51 milijarde dolara je krivac. Zašto naši lekari i sestre beže u inostranstvo? Koliko bismo mi mogli da podignemo plate zaposlenih u zdravstvu da se to nije desilo? A to su pare većinom prihod od privatizacije, koje su ispumpane u inostranstvu i više nisu u privrednom lancu ove zemlje nego se negde za te pare kupuju jahte.

I na kraju da kažem, što se Kliničkog centra Niš tiče, moj kolega poljoprivrednik nije pacijent za tu ustanovu, a kolega Rančić treba da mi potvrdi. Mislim da je on za ustanovu 13 kilometara od Niša, zove se Toponica. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala. Da li želite da se Narodna skupština u izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Doktor Zlatibor Lončar.

Izvolite, ministre.

ZLATIBOR LONČAR: Samo oko Kliničkog centra Niš; mislim da svi znaju, ali nema veze. Godine 2006. potpisan je ugovor, Klinički centar trebalo je da bude završen već do 2009/2010. godine i kompletno useljen i kompletno da radi. Godine 2012. nije imao nijednu ciglu u temelju a ne nešto drugo. Bila je jedna močvara, mi smo slikali, postoje slike kako je zatečeno 2012. godine, a danas znate kako izgleda.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

U skladu sa članom 27. nastavljamo rad po amandmanima.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Nikolić.

Reč ima narodni poslanik Ivana Nikolić.

IVANA NIKOLIĆ: Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, usvajanjem predloženog zakona obezbediće se, između ostalog, i efikasna organizacija zdravstvenih ustanova. Ali, da bi se u Republici Srbiji moglo razmišljati o pružanju delatnosti o kojoj danas raspravljamo, moralo je prethoditi mnogo ulaganja i mnogo napora za oporavak zdravstva. Da se intenzivno radilo na tome, beleži se mnogim statističkim podacima koji pozicioniraju našu zemlju na sve boljim mestima

na svetski priznatim listama. Uloženi su veliki naponi predsednika Republike Srbije, Vlade Republike Srbije, Ministarstva zdravlja u oporavak zdravstvenog sistema.

Da su odgovorni preduzeli sprovođenje politike koja daje dobre rezultate, izneću na primeru doma zdravlja u Ubu. Zahvalni smo Ministarstvu zdravlja na doniranju i opremanju stomatološke službe, na doniranju ultrazvučnog aparata, EKG portabl aparata. Istakla bih da je odgovornim i posvećenim radom, a i u saradnji sa osnivačem, Opštinom Ub, u domu zdravlja proširena delatnost pružanja usluga u vidu oftalmološke službe, fizijatrije, psihijatrije, a u perspektivi je i izgradnja odeljenja za hemodijalizu, internu medicinu i ORL. Tako se radi u interesu građana i stvaranju boljih uslova za život. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Dragomir Karić, povreda Poslovnika.

DRAGOMIR KARIĆ: Poštovani predsedavajući, drage kolege, poštovani ministre, saradnici ministra, reklamiram član 103 jer verovatno je nešto bilo u kvaru, tehnika, pa niste primetili moje javljanje...

PRESEDAVAJUĆI: Primetio sam vaše javljanje, ali imam pravo da nastavim sednicu u skladu sa svojim ovlašćenjima.

DRAGOMIR KARIĆ: Normalno, kao što i ja imam pravo da reklamiram članove za koje smatram da su povređeni.

PRESEDAVAJUĆI: Samo izvolite.

DRAGOMIR KARIĆ: Na vas apelujem kao na predsedavajućeg da vodite računa da je ministar Lončar došao u Narodnu skupštinu Republike Srbije kao gost i na poziv naš da obrazlaže i odgovara na pitanja, ne da se uđe u neki fajting, u neku borbu i da se nešto tamo spominje što ne stoji. Dovoljno jasno obrazlaže ministar Lončar da to svima treba da bude jasno, a jasno je odavno. Razumem opoziciju i opozicione kolege koji svejedno žele afirmaciju preko malih ekrana i onda i tamo gde ne postoji baš ništa nađu nešto.

U svakom slučaju, gospodine ministre, ja vam čestitam na ovom radu, velikom zalaganju – mnogo je urađeno – i čestitam na onome što sam jutros čuo, da će novih 39 miliona investicija biti uloženo u Klinički centar Srbije i da ćemo ubuduće imati ne samo Niš nego i Novi Sad i Kragujevac. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vama. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Živan Đurišić.

Izvolite.

ŽIVAN ĐURIŠIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, podneo sam amandman na član 3. Predloga zakona o ljudskim ćelijama i tkivima, koji glasi – humanističkim karakterom ovog zakona podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije, sa posebnim osvrtom na razvoj medicinske zaštite.

U članu 3. ovog predloga zakona dato je značenje pojmova i izraza koji se koriste u ovom zakonu, a sve u cilju boljeg i pravilnijeg razumevanja i primene ovog zakona.

Oblast ljudskih ćelija i tkiva dosada je bila uređena Zakonom o transplantaciji ćelija i tkiva, kao i podzakonskim aktima donetim na osnovu ovog zakona. Ovaj zakon je samo delimično usaglašen sa evropskom regulativom u ovoj oblasti koja je važila u vreme njegovog donošenja. Primenom ovog zakona utvrđena je potreba da se poboljšaju i preciziraju uslovi organizacije i poslovi u oblasti ćelija i tkiva za primenu kod ljudi, kao i nadzor nad obavljanjem posla u ovoj oblasti na teritoriji Republike Srbije.

Donošenjem ovog zakona stvoriće se uslovi za promociju davalашtva i podizanja svesti građana o značaju davanja, kao i organizovanja poslova u oblasti ljudskih ćelija i tkiva, čime će se, uz poštovanje principa sledivosti, zaključno sa najcelishodnijom primenom u svrhu lečenja unaprediti kvalitet pružene zdravstvene zaštite u skladu sa savremenim standardima medicinske nauke i prakse, a u skladu sa propisima EU u ovoj oblasti.

U danu za glasanje glasaću za ovaj predlog zakona, kao i za sve ostale zakone koji su na dnevnom redu ovog zasedanja. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik prim. dr Branimir Rančić.

Izvolite.

BRANIMIR RANČIĆ: Poštovani ministre, poštovani gosti iz Ministarstva, poštovana gospodo narodni poslanici, na osnovu člana 161. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine Srbije, na Predlog zakona o ljudskim ćelijama i tkivima koji je podnela Vlada podneo sam amandman na član 3. ovog zakona.

U članu 3. dato je značenje izraza koji se koriste u ovom zakonu, čime se dodatno definiše razumevanje ovog zakona. Naime, data je definicija ćelije, ali bih je ja dopunio i ta definicija suštinski ne bi promenila definiciju iz zakona, ali mislim da bi bila sveobuhvatnija: „Ćelija je osnovna gradivna, odnosno strukturalna i funkcionalna jedinica žive materije i najmanje organizovani oblik u kome postoji život (jednoćelijski organizmi)“. Kao što vidite, moja definicija koju sam citirao samo se delimično razlikuje od ove definicije u zakonu.

Takođe, data je definicija tkiva koja kaže: „Tkivo označava sve sastavne delove ljudskog tela koji su sačinjeni od ćelija“. Ja bih tu definiciju dopunio tako što „tkivo predstavlja morfološki slične ili različite ćelije koje se udružuju i kao takve mogu da ostvaruju specifičnu funkciju“ (postoje četiri vrsta tkiva: epitelno, vezivno, mišićno i nervno tkivo)“.

U pauzi, u hodniku, ljudi me pitaju – kako je to krv tkivo? Ja im kažem – krv, da, to je tkivo i to je jedino tečno vezivno tkivo.

Matične ćelije su gradivni temelj našeg organizma. Uspešno obavljaju i regenerišu sve ćelije i tkiva...

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, doktore.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Izvolite, kolega Bogatinoviću.

ŽARKO BOGATINOVIĆ: Zahvaljujem. predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, u Opštoj bolnici Leskovac razvoj gastroenterologije, posebno digestivne endoskopije, ili endoskopije organa za varenje, počinje davne 1984. godine. Prvi edukator za lekare u oblasti digestivne endoskopije u bolnici Leskovac bio je prof. dr Tomislav Tasić, a kasnije i poznati gastroenterolog prof. dr Bojan Vanovski, koji je, pored ostalog, radio endoskopsku metodu vađenja kamenca iz žučnih puteva i znatno doprineo edukaciji kadrova u oblasti gastroenterologije.

Uzlazni trend razvoja gastroenterologije u ovoj bolnici nastavio se sa povratkom doktora medicinskih nauka Saše Grgova sa supspecijalizacije iz gastroenterologije 1994. godine i posebno nakon njegove edukacije na Univerzitetu Šiga kraj Kjota u Japanu. Doktor Saša Grgov, načelnik službe interne medicine i rukovodilac edukacionog centra Opšte bolnice Leskovac, uveo je više vrhunskih endoskopskih metoda u rutinsku kliničku praksu i posebno radio na formiranju endoskopskog tima baveći se edukacijom drugih lekara.

Pored toga, među rutinske endoskopske intervencije koje se obavljaju u Opštoj bolnici Leskovac spada endoskopska hemostaza, ili saniranje krvarećih promena u digestivnom traktu, najsavremenijim metodama, čime je izbegnuta kod većine pacijenata hirurška intervencija, koja je u mnogim slučajevima rizična zbog lošeg opšteg stanja pacijenta.

S obzirom na izvanrednu saradnju vrhunskog endoskopskog tima dr Saše Grgova i, isto tako, vrhunskog laparoskopskog hirurškog tima dr Predraga Ivanovića, hirurga iz Opšte bolnice Leskovac, planira se u skorije vreme uvođenje novog pristupa endoskopskog uklanjanja većih tumora sa lateralnim širenjem u debelom crevu pod laparoskopskom kontrolom. To obezbeđuje dodatnu sigurnost u radu, a benefit za pacijente je uklanjanje ovih tumora bez resekcije tog dela debelog creva, odnosno očuvan integritet creva.

Sve u svemu, poštovani ministre, sve ovo što sam izneo prethodnih dana i danas navodi da Opšta bolnica Leskovac staje rame uz rame sa kliničkim centrima Srbije, a sve, naravno, uz veliku pomoć Vlade Republike Srbije i Ministarstva zdravlja, na čijem ste vi čelu. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Bogatinoviću.

Ne smem puno da hvalim Leskovac, drugi će da me kritikuju.

Idemo dalje.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ustanovama koje pružaju zdravstvenu zaštitu svaka pomoć u vidu saradnje, podrške, donacije ili projekta je neophodna, jer će samim tim biti adekvatnija i zdravstvena zaštita.

Podsetila bih na 1. jun ove godine, na skup na kome su uručeni ugovori o dodeli sredstava po osnovu odlaganja krivičnog gonjenja. Dodeljeno je 130 ugovora. Dom zdravlja u Nišu dobio je 13.200.000 dinara po Projektu „Nabavka digitalnog rendgen aparata“. Ova donacija doprineće unapređenju kvaliteta pruženih usluga, ali će doprineti i povećanju bezbednosti u radu zaposlenih.

Ono što sam još želela da istaknem jeste svest građana Niša. Tačnije, građani sa teritorije opštine Medijana prepoznali su značaj i izglasali da je domu zdravlja neophodna nabavka još jednog ultrazvučnog aparata, koji je obezbeđen iz sredstava nagradne igre „Uzmi račun i pobedi“, gde je Gradska opština Medijana zauzela drugo mesto.

Zdravlje stanovništva jedan je od prioriteta ne samo na lokalnom, već i na regionalnom i na nacionalnom nivou. Da nije uspeha na lokalnu i zalaganja ministra zdravlja i zaposlenih u Ministarstvu zdravlja, ja svakako ne bih mogla da iznosim činjenice koje pokazuju visok nivo razvoja našeg zdravstva. Ja vam, ministre, želim da tako i nastavite.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Žarić Kovačević.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marko Zeljug.

Izvolite, kolega Zeljug.

MARKO ZELJUG: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre, uvaženi poslanici, na član 3. Predloga zakona o ljudskim ćelijama i tkivima predao sam amandman koji ima za cilj da dodatno definiše humanistički karakter ovog zakona, kao i svojom primenom podstiče sveukupan razvoj Republike Srbije i izgradnju medicinskih centara.

Srpska napredna stranka predlaganjem zakona koji je pred narodnim poslanicima planira prvenstveno da podigne nivo poverenja u zdravstveni sistem u Republici Srbiji i nivo zdravstvene zaštite svojih građana, kao i ekonomsko osnaživanje zdravstvenog sistema i Republike Srbije u celini.

Finansijska sredstva koja se trenutno odlivaju iz RFZO u inostrane zdravstvene centre u kojima naši građani vrše intervencije zbog nemogućnosti da iste rade u domaćim medicinskim centrima bili bi ušteda, koju omogućava predlog ovog zakona, usmerena u osavremenjavanje zdravstvenih centara i izgradnju novih.

Odgovorna Vlada Republike Srbije i Ministarstvo zdravlja su u proteklom periodu izgradili, opremili Klinički centar u Nišu, kao što je u planu u narednom periodu i izgradnja centara u Novom Sadu, Kragujevcu, a započeta je rekonstrukcija i obnova Kliničkog centra Srbije. Ukupna vrednost radova u ovom centru je 69 miliona evra, kao i nabavka iks noža, koji će početi sa radom 1. avgusta.

Ujedno bih želeo resornom ministru da prenesem apel više od 40.000 građana najmlađe gradske opštine u Beogradu, a to je Gradska opština Surčin. To je jedina gradska opština koja nema trenutno dom zdravlja. Posedujemo nov reprezentativan objekat, ali nam nedostaje oprema i pribavljanje statusa doma zdravlja za sadašnju zdravstvenu ustanovu, čijim bi se opremanjem višestruko olakšao život svih mojih sugrađana u čije ime vam apel i prenosim. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Zeljug.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Tanja Tomašević Damnjanović.

Izvolite.

TANJA TOMAŠEVIĆ DAMNĀJANOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani gospodine ministre sa saradnicima, kolege i kolegice narodni poslanici, donošenje ovog zakona svakako je najbolji način za rešavanje problema u ovoj oblasti, jer su postojeća zakonska rešenja i njihova nemogućnost implementacije prouzrokovala neuređenost, a da bi se uredila oblast ljudskih ćelija i tkiva, kao i organizacije zdravstvenih ustanova za obavljanje ove delatnosti, neophodno je, pre svega, jasno definisati šta se podrazumeva pod obavljanjem pomenute delatnosti, ko može da obavlja ovu delatnost, kako se ona obavlja, koje uslove treba da ispune zdravstvene ustanove i ko i kako vrši nadzor nad sprovođenjem zakona.

Uspostavljanje jedinstvenih standarda u ovoj oblasti dovodi do uspostavljanja visokog nivoa sistema kvaliteta, a donošenjem ovog zakona stvoriće se uslovi za promociju davalatstva i podizanja svesti građana o značaju davanja. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ljibuška Lakatoš.

Izvolite.

LJIBUŠKA LAKATOŠ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, kolege narodni poslanici, pred nama je zakon koji zasigurno doprinosi tome da nivo zdravstvene zaštite i briga o stanovništvu budu na najvišem mogućem nivou.

Članom 3. ovog zakona tačno su definisani svi izrazi i termini koji su upotrebljeni u ovom zakonu. Uzimanje, čuvanje i primena matičnih ćelija u lečenju teško obolelih u našoj državi je u začetku, ali ovaj zakon je inicijativa da se podstakne razvoj naučnoistraživačkih institucija, školovanje visokoedukovanog kadra, razvoj visokospecijalizovanih zdravstvenih ustanova i pratećih industrijskih grana, što bi prvenstveno uticalo na zdravstveno stanje stanovništva, što je svima nama prioritet, a samim tim utiče i na sveukupni razvoj Srbije.

Dobro zdravlje stanovništva i visok nivo kvaliteta života treba da bude naš cilj. U Staroj Pazovi u preventivnom centru doma zdravlja organizovane su tribine kako bi se stanovništvo upoznalo sa metodama i načinom primene matičnih ćelija u lečenju mnogih oboljenja. Nažalost, zasada nema uslova za sveobuhvatniji rad i edukaciju

stanovništva, jer u Staroj Pazovi ne postoji adekvatna ustanova koja bi se mogla intenzivnije baviti ovom problematikom.

U bliskoj budućnosti, s obzirom na velika ulaganja u oblast zdravstva, verujem da bi Stara Pazova mogla da ima i zdravstvenu ustanovu na sekundarnom nivou zdravstvene zaštite koja bi se ozbiljnije bavila ovom problematikom i time doprinela zdravstvenom prosvjećivanju stanovništva. To bi bio i podsticaj za dalje unapređenje zdravstvene zaštite i hvatanje koraka sa razvijenim zemljama EU, kojoj težimo.

U danu za glasanje poslanici SNS podržaće sve predložene zakone. Zahvaljujem.
PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Boban Birmančević.

Reč ima Boban Birmančević.

BOBAN BIRMANČEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovane kolege poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, poštovani građani Srbije, rasprava koja traje već nekoliko dana svaki dan da neki novi razlog za, ali ne daje nijedan razlog protiv ovog zakona. Ako ćemo realno, iz svog ugla, kao neko ko je već ranije potpisao donorsku karticu i ko je dosada 34 puta dao krv, mislim da imam pravo da dam svoje mišljenje, a mišljenje je da je ovaj zakon najbolji mogući, savršen zakon, nema boljeg.

Da li može biti nekih izmena? Naravno, u budućnosti, u praksi, ako bude potrebno, Ministarstvo zdravlja će prilagoditi, ako je potrebno, i neke veće promene napraviti uz pomoć Skupštine, ali na današnji dan ovo je najbolji mogući zakon, zakon koji otklanja sve dileme i ima samo jedan cilj – produžiti život i pružiti pomoć onima kojima je pomoć potrebna.

Hoću onim građanima koji možda nisu najbolje razumeli i koji upravo dobijaju dezinformacije od kolega koji hoće da ospore sve što je dobro, a ovo ne da je dobro, ovo je odlično, to je da upravo o tome da li će neko biti donor može da se izjasni i dok je živ, a između ostalog, dovoljno je da bilo ko od njegovih članova porodice bude protiv toga, donorstva neće biti. Bilo ko od nas ima izbor, može reći bilo kome od članova porodice i, ukoliko dođe do toga, to se neće ostvariti ukoliko ne postoji želja čoveka da bude davalac tih organa. Ono što je još bitnije, to je da ovim delom činimo najhumaniju moguću stvar, a to je da pomognemo onima koji pomoć očekuju i onima kojima je pomoć moguće i pružiti.

U danu za glasanje svi oni koji ne budu glasali za ovo, ne glasaju za svoju budućnost, ne glasaju za svoje građane i, jednostavno, kao takvi neka odgovaraju pred svojim građanima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Savkić.

Reč ima Dragan Savkić.

DRAGAN SAVKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, podneo sam amandman na član 3. Predloga zakona o ljudskim ćelijama i tkivima, koji glasi:

„Humanističkim karakterom ovog zakona podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije, sa posebnim osvrtom na napredak medicinskih ustanova“.

Jedan od ciljeva Predloga zakona je promocija davalatstva, kao i dizanje svesti građana o značaju davalatstva u skladu sa principima sledivosti ljudskih ćelija i tkiva u lečenju. Imajući to sve u vidu, humanistički karakter je veoma bitna odlika. U skladu sa ovim predlogom zakona, promociju dobrovoljnog davalatstva vrši ministarstvo. Nadležno ministarstvo je obavezno da dostavi građanima i stručnoj javnosti sve informacije u vezi sa primenom ljudskih ćelija i tkiva, uključujući informacije o postupku davanja i presađivanja ljudskih ćelija i tkiva zdravstvenim ustanovama, kao i svaku drugu informaciju koja može biti od značaja.

Humanistički karakter dolazi do izražaja i u smislu principa na kojima se temelji Predlog zakona, a to je princip sledivosti. Sledivost je garantovana od davaoca do primaoca, ali i kada je reč o materijalima, materijama i predmetima koji dolaze u direktan ili indirektan dodir sa ljudskim ćelijama i tkivima. Imajući sve ovo u vidu, humanističkim karakterom se podstiče sveukupni razvoj Republike Srbije, kao i napredak medicinskih ustanova. Smatram da se to mora izričito naglasiti u članu 3, što se postiže ovim predlogom zakona. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Savkiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Izvolite, kolega Vujadinoviću.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Intencija mog amandmana je da ukažem na taj humanistički karakter ovog zakona i generalno na humanistički karakter posla kojim se bavi resorno ministarstvo.

Član 3. ovog zakona određuje značenje izraza koji se pojavljuju kroz sam zakon, međutim, ako bismo samo tako usko gledali, tu bi bili izrazi i prosto samo jedno slovo u zakonu koje služi za sprovođenje pravičnosti i pravednosti i obavljanja svih poslova koji stoje pred Ministarstvom. Međutim, to prate i dela. Evo, videli smo juče o ulaganju u Klinički centar Srbije; uložiti osam miliona u Srbiji u bilo šta, a kamoli u zdravstvo, zaista je velika stvar. Ne samo u Srbiji, to je velika investicija i za neke evropske zemlje. Međutim, to za Klinički centar Srbije smo videli, ali moram da kažem da imamo i u Subotici slične situacije, kao što je to, čujemo, i širom Srbije. U Subotici je obezbeđeno 26.000.000 dinara i, evo, to je jedna ekskluzivna vest za Suboticu i ceo sever, 26.000.000 dinara za projektno-tehničku dokumentaciju za rekonstrukciju bolnice u Subotici, to je 35.000 kvadrata i to je jedna velika vest, kažem opet, za ceo sever Srbije, i veoma ekskluzivna. To je posao koji posle više decenija ponovo kreće u Subotici.

Međutim, ministre, vama bi posao mnogo bio lakši, i nama generalno u Srbiji, kada ne bismo imali primere poput ovog koji je izneo naš kolega Martinović jutros kada je u pitanju poverenik Šabić i ljudi slični njemu. Međutim, koliko god se oni trudili u tom nastojanju da zaustave Srbiju, budite sigurni da nećemo dozvoliti i mi narodni poslanici, sa vama zajedno u Vladi i našim predsednikom, da Srbija stane. Dok god

obavljate posao na ovaj način na koji ga obavljate i dok god pokušavate da srpsko zdravstvo vratite na pravi put, budite sigurni, imaćete podršku u ovom uvaženom domu, ali i, siguran sam, podršku u narodu, što je u stvari najvažniji element u svemu tome. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Sandra Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Izvolite, kolegice Malušić.

LJILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima iz Ministarstva, čuli smo komentar malopre iz opozicije da lekari, znači diplomci koji završavaju medicinski fakultet, nemaju šta da traže u Srbiji jer za njih nema posla. Pa to, naprosto, nije tačno. Upravo je predsednik Republike Srbije gospodin Aleksandar Vučić podelio ugovore o zaposlenju, nekoliko od stotinu diplomaca, znači trenutno ljudi nisu bili tu, biće svi zaposleni. Ne samo to, nego je njegov predlog da na svakih šest meseci 50 studenata, odnosno 50 najboljih diplomaca, da im se obezbedi specijalizacija i doktorske studije, što je po meni nešto najbolje što se dešava, najbolje ulaganje u zdravstvo.

I ne samo to. Rekla sam malopre, napomenuću još jednom da je u zdravstvo od 2014. do 2018. godine uloženo preko osam milijardi dinara. Do 2020. godine će biti obnovljeno preko 150 ustanova. Tada nećemo biti na dvadesetom, nego verovatno na 12. mestu evropske zdravstvene lestvice. Ono što treba još naglasiti je, kada se govori o terapijskom korišćenju matičnih ćelija, da se polažu velike nade u lečenje teških bolesti poput leukemije, raka, potom teških oblika bolesti degeneracije središnjeg nervnog sistema, npr. Alchajmerove bolesti ili Parkinsonove bolesti, srčanih oboljenja i dijabetesa.

Darivanje i primanje ljudskih ćelija i tkiva zasniva se na uvažavanju prioritarnih interesa za očuvanje života i zdravlja i zaštiti osnovnih ljudskih prava i dostojanstva davaoca i primaoca. Svakom licu kod koga je postavljena indikacija za presađivanje ljudskih ćelija i tkiva, u skladu sa medicinskim kriterijumima i kada je to medicinski opravdano, obezbeđeni su, treba naglasiti, jednaki uslovi za upis na republičku listu čekanja za presađivanje ljudskih ćelija i tkiva, kao i jednaki uslovi za dobijanje ljudskih ćelija i tkiva bez diskriminacije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Malušić.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Reč ima Zvonimir Đokić.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Poštovani gospodine ministre sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, pošto je osnovni razlog donošenja ovog zakona povećanje broja donacija organa, kao i povećanje broja uspešno obavljenih presađivanja organa, uz smanjenje liste čekanja, i

potreba da se ova oblast i sistematski potpuno uredi, dobro je što je postupak davanja pristanka za presađivanje organa maksimalno pojednostavljen i što su izbegnuti nepotrebni finansijski troškovi.

Zakon postavlja uslove za postizanje standarda kvaliteta i bezbednosti ljudskih organa za presađivanje i uslove rada i načina organizacije zdravstvenog sistema, a sve u cilju postizanja visokog stepena zaštite i poboljšanja ljudskog zdravlja. Kada bude donet nacionalni program presađivanja organa jedinstven na teritoriji Srbije, kada se uspostave jasne procedure i postupci i kada se uspostavi jedinstveni informacioni sistem, ova oblast će biti zaokružena, ali je za sve to neophodno donošenje baš ovog zakona, za čije će se sprovođenje i nadzor brinuti Uprava za biomedicinu.

Veoma je značajno i to što zakon precizno definiše uslove pod kojima zdravstvene institucije i ustanove mogu da obavljaju poslove presađivanja, odnosno uzimanja organa i definiše koje zdravstvene ustanove mogu podneti zahtev za obavljanje poslova u toj oblasti, kao i koji su uslovi koje je banke ljudskih tkiva treba da ispunjavaju. Procedura za izdavanje dozvole zdravstvenim ustanovama za obavljanje poslova u oblasti ljudskih ćelija i tkiva ovim zakonom se pojednostavljaju, ali i uvodi se jedinstven informacioni sistem.

Ponoviću da mi je žao što poslanici opozicije iznose neistine i pogrešno tumače odredbe zakona i time, čini mi se, namerno unose strah i šire paniku pošto jednu humanu ideju pokušavaju da predstave nehumanom a zdravstvene radnike predstave trgovcima organima. Ovim zakonom se na najbolji način afirmiše dobrovoljno davalaštvo organa i tkiva u svrhu lečenja ljudi kao najviše dostignuće humanosti. Ovaj zakon treba usvojiti. Hvala na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Đokiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Radovan Jančić.

RADOVAN JANČIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Poštovani narodni poslanici, poštovani gospodine ministre, ovim predlogom zakona utvrđeni su uslovi za postizanje kvaliteta i sigurnosti ljudskih ćelija i tkiva kod ljudi, ali istovremeno na jasan i nedvosmislen način zakon definiše ulogu zdravstvenih ustanova u ovoj oblasti i precizira korake u ostvarivanju osnovnog cilja u uspostavljanju visokog nivoa bezbednosti i sigurnosti radi primene u humanoj populaciji.

Ono što je veoma važno naglasiti jeste da se odredbama ovog zakona utvrđuje neotuđivo pravo da svaki građanin sam odlučuje da li će dati pristanak za primenu njegovih organa i tkiva putem transplantacije u humane svrhe ili će pak staviti zabranu za korišćenje istih, čime se u potpunosti štite osnovna ljudska prava. Samim tim stvaraju se uslovi za promociju davalaštva i podizanje svesti građana Srbije o značaju davanja, uz poštovanje principa sledivosti u svrhu lečenja.

Intenzivni razvoj našeg zdravstvenog sistema, koji je očigledan, modernizacija našeg zdravstva u celini, naša težnja da idemo ukorak sa savremenim dostignućima i standardima medicinske nauke i prakse jeste razlog donošenja ovog zakona, koji će

doprineti još bržem razvoju Srbije, ali primena ovog zakona prvenstveno zavisi od nas i našeg humanističkog pristupa u realizaciji istog. Zato je veoma važno da se humana karakterna crta, koja odlikuje srpski narod, stavi u funkciju donorstva i na taj način pomogne da sačuvamo nečije živote i umanjimo probleme prilikom lečenja teških i retkih bolesti.

U danu za glasanje poslanici SNS će podržati ovaj zakon jer se njime podstiče razvoj zdravstvenog sistema, obezbeđuje bolja zdravstvena zaštita za naše građane, što jeste jedan od primarnih ciljeva politike SNS na putu sveukupnog razvoja Republike Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jančiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik dr Darko Laketić.

DARKO LAKETIĆ: Zahvaljujem se.

Poštovani predsedavajući, poštovane kolege narodni poslanici, uvaženi ministre sa saradnicima, podneo sam amandman na član 3. predloga zakona o transplantaciji ćelija i tkiva. Upravo ovaj član 3. govori o mnogobrojnim terminima, institutima dakle koji detaljno objašnjavaju određene delove zakona koji su, rekao bih, suštinski i revolucionarni u smislu da se po prvi put i pojavljuju u nekom zakonskom predlogu.

Pomenuću dva značajna instituta. Prvi je registar matičnih ćelija hematopoeze. Taj registar, po meni, mislim da će imati veoma veliki značaj pre svega kod onih pacijenata, kod onih osoba koje očekuju transplantaciju matičnih ćelija hematopoeze, ali naročito kod onih koji nemaju srodne davaoce. Na ovaj način mislim da će se smanjiti ta lista čekanja na matične ćelije, a s druge strane će se ubrzati procedura.

Drugi princip, koji je, rekao bih, revolucionaran, jeste princip sledivosti. Taj princip sledivosti, odnosno praćenja toka čitavog procesa od trenutka davanja ćelija, testiranja ćelija, skladištenja ćelija, distribucije i samog korišćenja, odnosno implantacije predstavlja jedan vrlo značajan aspekt ne samo ovog zakona već odnosa zdravstvenog sistema prema obolelom u ovoj oblasti.

Taj princip praćenja i princip sledivosti u stvari omogućiće kompletno praćenje, dakle, toka od trenutka davanja do trenutka implantacije ćelija. Suštinski gledano, zakon će doneti zaista mnogo promena, mnogo novina koje će doprineti boljem pružanju zdravstvene zaštite u ovoj oblasti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, doktore Laketiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.

Izvolite, kolega Kovačeviću.

GORAN KOVAČEVIĆ: Dame i gospodo, poštovani ministre, kvalitetno i moderno zdravstvo svakako ne može da se zamisli u neuređenom društvu. Ako hoćete da imate razvijeno i moderno društvo, onda je neophodno da funkcioniše zdravstvena zaštita na nivou koji će barem da omogućiti da taj razvoj i ubuduće traje.

U članu 3. predložio sam amandman kojim kažem da humanitarni karakter ovog zakona praktično podrazumeva osnovu funkcionisanja našeg društva. Niko danas u

raspravi, niko u javnosti Srbije ne dovodi humani karakter, i Vlada Srbije, Skupština Srbije, vi kao ministar podižete nivo humanosti na jedan veći, značajniji pijedestal, kakvo srpsko društvo svakako nije bilo.

Ali se ne može govoriti samo o normativnim aktima i humanizmu, a da se zapostavi činjenica da srpsko društvo mora i logistički, kadrovski svakako da razvija sistem zdravstvene zaštite. Ne možete govoriti o humanom odnosu društva prema sistemu zdravstva, a da godinama niste ulagali u osnovne infrastrukturne objekte za funkcionisanje zdravstvenog sistema. Ne samo iz budžeta Republike Srbije, gde izdvajamo 25% za osnovno zdravstveno osiguranje, odnosno zdravstveno funkcionisanje, Vlada Republike Srbije praktično ulaže u razvoj novih kliničkih centara.

Kada je juče predsednik države Aleksandar Vučić govorio o 60-ak miliona evra koji će biti uloženi u klinički centar u Srbiji, onda prosto zapostavite 40-ak miliona evra koji će biti uloženi u klinički centar u Novom Sadu, 44 miliona evra koji će biti uloženi praktično u novi klinički centar u Kragujevcu, 29 miliona evra u objekat, 15-ak miliona u opremu.

Gospodine ministre, kada ste govorili o slikama kako je 2012. godine izgledao klinički centar koji je 2006. trebalo da počne da se pravi u Nišu, vi danas možete da odete u Kragujevac i da na mestu gde je trebalo da funkcioniše klinički centar vidite prazan prostor. Zahvaljujući vama lično taj projekat je praktično rekonstruisan i cela izgradnja novih kliničkih centara funkcioniše zahvaljujući vama i Vladi Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kovačeviću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Srblav Filipović.

Izvolite.

SRBLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, da biste imali zadovoljne građane, građani moraju da se osećaju sigurno i bezbedno. Pored ulaganja u vojsku i policiju, u obrazovni sistem, da bi se građani osećali sigurno, potrebna su i značajna ulaganja u zdravstvo. Jedno od takvih ulaganja jeste i u prvi iks nož, o kome je i juče bilo reči u Kliničkom centru Srbije. Stiže i drugi iks nož početkom avgusta, a reći ću da je samo jedna terapija, jedan tretman iks nožem koštao državu Srbiju negde oko 20.000 evra. Nije potrebno posebno naznačiti dalje koliko ćemo uštedeti samo po tom osnovu, nabavkom dva iks noža.

Zatim, koliko smo uštedeli novca i kako vodi SNS i predsednik Srbije Aleksandar Vučić i Vlada Republike Srbije kako vode državu pokazujemo i kroz brojna ulaganja u zdravstvo. Jedno od tih ulaganja jeste u Urgentni centar KCS, gde je uloženo dosad negde oko osam i po miliona evra. Kompletna rekonstrukcija Kliničkog centra Srbije, nakon 40 ili 50 godina, gde je ulagano praktično samo u neku jeftinu stolariju,

što gotovo pacijent nije mogao ni da primeti, ili u otvaranje 340 kvadrata keramičkih pločica, mi ćemo uložiti u kompletnu rekonstrukciju KCS preko 69.000.000 evra.

Tu govorim samo o jednom kliničkom centru. Kada tu dodamo i Niš, i Kragujevac i Novi Sad, stičemo jednu sliku sistemskog ulaganja u zdravstvo, sistemske brige za zdravlje naših građana, u kom pravcu radi Vlada Republike Srbije, u kom pravcu Srpska napredna stranka vodi ovo društvo i siguran sam da građani to dobro vide i da će znati to na pravi način i da cene i ocene. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Filipoviću.

Po amandmanu se javio dr Muamer Bačevac.

Izvolite, doktore Bačevac.

MUAMER BAČEVAC: Uvažene kolegice i kolege, meni je jako drago da čujem tako pozitivne tonove o ovom izuzetnom zakonu, koji, kako reče malopre kolega, jeste pre svega jedan humanistički preokret, da kažem, i humanistički pristup i pokazuje zaista humanost celokupnog našeg društva, ali i jedno određenje Vlade sa ovim ministrom da zaista imamo zakone u oblasti zdravstva koji su na nivou najrazvijenijih medicinskih usluga evropskih država.

U svakom slučaju, humanost je nešto što je centralna crta i poruka usvajanja ovog zakona. Naravno da briga za zdravstveni sistem Srbije ovog ministarstva je očigledna, i ovog ministra, ja ga želim ovom prilikom pohvaliti, koji i pored puno svojih aktivnosti, eto, ja sam ga jutros sreo u Kliničkom centru gde zajedno trenutno obavljamo neke aktivnosti, da radi svoj posao, znači stiže da se bavi strukom, stiže da se bavi ravnomernim razvojem zdravstvenog sistema u Srbiji, ne samo velikih kliničkih centara, eto, najbolji prikaz jeste i Novi Pazar i druge manje sredine, i stiže da se bavi pacijentima. Podsećam da smo dali u dva poslednja mandata najviše specijalizacija, najviše supspecijalizacija, radi se na kadru, radi se na podizanju celokupne zdravstvene zaštite u ovoj državi i to sigurno jeste velika zasluga i samog ministra.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, doktore Bačevac.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik dr Svetlana Nikolić Pavlović. Izvolite.

SVETLANA NIKOLIĆ PAVLOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, doniranje ljudskih organa dostiže svoj puni smisao kada se određeni organ preminule ili žive osobe tokom metoda transplantacije presađuje u telo obolele osobe kako bi ona nastavila normalni život.

Organi osobe kod koje je ustanovljena moždana smrt moraju biti presađeni pre nastupa metaboličkih promena u organizmu. Za transplantaciju srca taj rok iznosi do 24 sata nakon ustanovljene moždane smrti, za transplantaciju jetre ne duže od 10 sati, za transplantaciju bubrega taj rok iznosi i do 48 sati nakon ustanovljene moždane smrti.

Zahvaljujući predanoj, savesnoj i odgovornoj politici rukovodstva ispred Ministarstva zdravlja i vas, gospodine ministre zdravlja, čije je sprovođenje dovelo do

zaustavljanja propadanja zdravstva, stavljanje srpskog zdravstva na evropsku listu po kriterijumima zdravstvenog potrošačkog indeksa, gde smo sada sa 36. mesta se popeli na 24. mesto, čak ispred nekih zemalja EU, ukupno jedanaest zemalja, za kratko vreme, mi danas ozbiljnim argumentima možemo da govorimo o donošenju ovog izuzetnog zakona koji je na dnevnom redu.

Kako se ovim zakonom stvaraju uslovi za promociju donatorstva ljudskih ćelija i tkiva, odnosno podiže svest naših građana o značaju doniranja, SNS će u Danu za glasanje glasati za ovaj predloženi zakon. PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milija Miletić.

Izvolite, kolega Miletiću.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa svojim kolegama iz Ministarstva, kolege poslanici, građani Srbije, ja sam podneo još jedan amandman, na 3. član zakona o ćelijama i tkivima sa željom da još jednom dam podršku ovom zakonu baš zbog toga što je to neophodno za naše građane Srbije.

Inače, ja sam i kao donor 2011. godine potpisao donorsku karticu sa željom da dam doprinos i da se čuje za to, jer sam tada bio predsednik opštine.

Uvaženi ministre, ja mogu da kažem kao čovek iz Svrnjiga, iz male opštine koju predstavljam ovde u Skupštini, Ujedinjenu seljačku stranku, mogu da kažem da vi kao ministar jeste jedan od najboljih unazad 20 godina, baš zbog toga što je mnogo uloženo u naše zdravstvo, u aparature, u kadrove, i mislim da vi to treba tako da nastavite. Ovakvim zakonima mi imamo mogućnost da neke stvari pospešimo, da damo još veći značaj za ove predloge zakona kojima ranije to nije moglo da se uradi.

Inače, svi mi možemo biti u jednom trenutku, može nam biti potrebna neka zdravstvena pomoć, ne daj bože neka transplantacija ili tako nešto, tako da ovim zakonom mi dajemo mogućnost i nama, našim najbližima da se u jednom trenutku možda i spase neki život. To je nama cilj, svih nas ovde u Skupštini i vas kao ministra.

Ujedno, ja sam kao poslanik dao podršku našem predsedniku Vučiću kada je bio premijer vezano za borbu protiv korupcije. Vi kao ministar i naš direktor Kliničkog centra u Nišu prof. dr Zoran Radovanović jeste najaktivniji u borbi protiv korupcije jer želite da se suzbije korupcija u svakom delu naše Srbije.

Jedna stvar što je za nas sve vrlo bitno, KC je otvoren unazad šest ili sedam meseci, blizu sto miliona dato je u KC, ali za sve nas koji živimo na jugoistoku Srbije razvoj Niša, zdravstvo u Nišu jeste nešto najbitnije.

Sada, kako čujem, biće otvoren i helidrom. To je nešto što je za sve nas vrlo bitno, za što jugoistok Srbije, gde je Niš centar, ima veliku mogućnost da preko helidroma pružimo mogućnost svakom onom ako se zadesi neka loša stvar, neka nesreća, u bilo kom delu Koridora 10. To je velika stvar za sve nas koji živimo na jugoistoku Srbije.

Još jednom vas pozivam, uvaženi ministre, da date podršku i malim opštinama, da se tamo obezbede specijalizacije koje su potrebne za život i egzistenciju naših ljudi. Naše opštine su male, devastirane, demografski ugrožene, brdsko-planinska područja i zato takvim opštinama moramo dati mogućnost za novu specijalizaciju, a ja sam govorio o internoj medicinskoj specijalizaciji, u Svrljigu toga nema. Situacija je slična i u drugim malim opštinama.

Još jednom pozivam sve vas kolege poslanike da podržite moj amandman jer želim da ovim damo podršku Nišu, centru na jugoistoku Srbije, malim opštinama i, normalno, našem zdravlju u Srbiji.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Miletiću.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Marković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Milan Knežević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Slaviša Bulatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Zoran Bojanić.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Nastaviću tamo gde sam stao na prethodnom amandmanu, na 2011. godini, na 2.600 potencijalnih donora kostne srži. Na našu veliku sreću, 2013. godine, da li je to zahvaljujući promeni politike u zdravlju ili nam je odjednom proradila savest, povećan je broj donora i mi smo najzad pristupili svetskom registru, tako da i naši pacijenti oboleli od akutnih leukemija, odnosno oni kojima treba kostna srž, mogli su da nađu svoje donore u tom svetskom registru.

To je, s druge strane, smanjilo troškove našeg zdravlja i omogućilo da naši lekari leče naše pacijente ovde, jer su to uspešno radili i pre toga, no samo od srodnih davalaca.

Za sve one neverne Tome i one diskutante sa one tamo suprotne strane dovoljno je još samo reći da je trebalo da pogledaju sinoćni Dnevnik 2 RTS-a i da vide neke mlade ljude koji čekaju ili su već odradili transplantaciju, odnosno završili su onaj najbitniji deo, našli su donore i uradili su transplantaciju. Mislim da to dovoljno govori, to govori mnogo više nego što ćemo svi mi reći nešto ovde.

Ja ću se nadovezati i reći da upravo zbog njih i zbog takvih mladih ljudi, a ovo je već i tema za Agenciju za borbu protiv korupcije, ja sam jedan od osnivača i članova Udruženja pacijenata obolelih od akutnih leukemija, lečenih pacijenata, porodice i prijatelja. Moram naglasiti, vrlo je važno – porodice i prijatelja, jer bez porodice i bez prijatelja ne možete ni naći izlečenje. Šta je svrha našeg udruženja? Svrha našeg udruženja je da su u njemu, pre svega, profesori i doktori koji se bave akutnim

leukemijama, psiholozi koji će pomoći svim onim ljudima, pre svega mladim ljudima koji se nalaze u situaciji da čekaju donora i da čekaju svoju transplantaciju.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Bojaniću.

Dame i gospodo narodni poslanici, sada određujem pauzu od nekoliko minuta. Molim vas za malo strpljenja i da svi ostanemo u sali. Započecemo 18. posebnu sednicu Narodne skupštine Republike Srbije, gde će nam se po planu obratiti Njegova ekselencija gospodin Demetris Iluris, predstavnik predstavničkog doma Republike Kipar.

Hvala vam na razumevanju i na strpljenju.

(Posle pauze – 14.30)

PREDSEDAVAJUĆI: (Vladimir Marinković): Dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

Pre nego što dam reč dr Dragani Barišić, želim da vas obavestim da, saglasno čl. 27. i čl. 87. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, Narodna skupština će danas raditi i posle 18.00 časova, zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese akte iz dnevnog reda ove sednice.

Sad reč ima dr Dragana Barišić.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolegice i kolege, evo i danas u prepodnevnom satima imali smo priliku da čujemo mrzitelje svakog napretka Srbije da u ovoj sali iznose neistine i još jednom pokušaju građane Srbije da dovedu u zabludu. Pre svega, govorili su i o zaposlenjima, i o Zakonu o transplantaciji i o svemu onome što je urađeno, ali svakako da ospore sve ono dobro što je urađeno prethodnih nekoliko godina.

Ovom prilikom želim da istaknem da je ovo zaista dobar zakon. Ponoviću to još jednom, zakon koji će spasiti mnoge živote, pre svega živote mladih koji čekaju na taj poziv za spas i ne mogu da shvatim one kolege, kojih sada ovde nema, produžili su pauzu jer oni uvek imaju preča posla, a time pokazuju i to da im je samo lični interes u pitanju, a ne briga o građanima.

Tako da želim da ih podsetim, a verovatno će čuti to, šta je sve ovo ministarstvo uradilo i šta je sve Vlada Republike Srbije uradila u prethodnom periodu. Pa u prethodnom periodu je zaposleno preko 2.000 radnika samo u prošloj godini, što znači preko 2.000 zdravstvenih radnika u preko dvadeset jednoj zdravstvenoj ustanovi širom Srbije, što znači novi kadar, nova zaposlenja i mi želimo da zadržimo mlade ljude u ovoj zemlji, a ne onako kao što su oni radili.

Ja sam prva bila na listi 2002. godine, čekala za posao zato što nisam bila podobna direktorki „žutog preduzeća“ u Kruševcu, jedini lekar koji je bio na listi dve godine na Zavodu za zapošljavanje samo zato što nisam odgovarala po političkoj liniji.

Zato sam ovde i zato se borim i dalje protiv njih i neću dozvoliti da se oni vrate, a to im neće dozvoliti ni građani Srbije jer ne zaboravljaju svu onu pustoš koju su oni ostavili, ne samo u zdravstvenom sistemu nego i u privredi, ekonomiji, u svim mogućim granama. Zato idemo napred, ove dobre zakone izglasaćemo, a građanima ćemo ih predstaviti i objasniti zašto su oni dobri i u interesu svih nas. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Barišić.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Mitrović.

NENAD MITROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine ministre sa saradnicima, podneo sam amandman na član 3. Predloga zakona u kome predlažem da se doda stav 3.

Oblast ljudskih ćelija i tkiva do sada je bila uređena Zakonom o transplantaciji ćelija i tkiva (Službeni glasnik Republike Srbije broj 72/09), kao i podzakonskim aktima donetim na osnovu tog zakona. Ovaj zakon je delimično usaglašen sa evropskom regulativom u ovoj oblasti koja je važila u vreme njegovog donošenja.

Naime, važeći zakon uređujući oblast transplantacije ljudskih ćelija i tkiva nije prepoznao značaj definisanja i uređenja poslova u oblasti ljudskih ćelija i tkiva za primenu kod ljudi, kao i uslove pod kojima se ti poslovi mogu obavljati. Zato se pristupilo donošenju novog – Predloga zakona o ljudskim ćelijama i tkivima.

Gospodine ministre, ako mi dozvolite, hoću u dve rečenice da se ponovo osvrnem na Dom zdravlja Bujanovac, nad kojim osnivačka prava vrši Opština Bujanovac. Radi se o tome da svakog meseca iz doma zdravlja stiže zahtev Opštinskom veću Opštine Bujanovac za odobrenje novčanih sredstava za isplatu desetak radnika koji se nalaze na privremenim i povremenim poslovima. Opština Bujanovac prenosi novčana sredstva namenjena za materijalne troškove iz kojih se isplaćuju plate pomenutim radnicima koji se nalaze na privremenim i povremenim poslovima iako nema realne potrebe za njihovim angažovanjem. Novcem koji je namenjen za materijalne troškove mogla je da se izvrši nabavka medicinske opreme koja nedostaje domu zdravlja i da se na taj način izbegne slanje pacijenata u druge zdravstvene centre. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Mitroviću.

Reč ima doktor Zlatibor Lončar, ministar.

ZLATIBOR LONČAR: Da ne ponavljam, lokalna samouprava, da bi se tu utvrdilo šta se tačno radi, mora da izađe državni revizor, odnosno inspekcija državnog revizora, da napravi zapisnik da bismo mogli da reagujemo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Cokić.

Reč ima Radoslav Cokić.

RADOSLAV COKIĆ: Poštovani predsedavajući, ministre sa saradnicima, kolege poslanici, u raspravi, a i oko amandmana mogli smo da čujemo veliki broj lekara i njihove stručne komentare ovog zakona i uglavnom svi podržavaju zakon, pa čak sam

primetio da i lekari iz opozicije podržavaju ovaj predlog, što je jako ohrabrujuće ne samo za ovaj posao koji imamo sada nego i za druge poslove, jer mnogo teških zadataka čeka ovu zemlju i predsednika Vučića.

Ne bih govorio kao čovek iz struke, jer nisam, ali kao korisnik zdravstvenih usluga i, nažalost, iz određenih razloga imam potrebu da veoma često se nalazim u zdravstvenim centrima, mesečno obavezno, kod specijalista na šest meseci, mogu da vam kažem, imam zapažanje unazad 20 godina kako je bilo u zdravstvu.

Mi pamtimo situacije kad je pacijent morao da kupi sve lekove, kad je na operacije morao da sve ponese da bi bio operisan, a imamo nekoliko godina unazad kad je potpuno drugačija situacija, kad se obnavljaju objekti, kad se obnavlja kadar. Neko je malopre rekao – odlaze nam lekari, šta ćemo s tim? Pa odlaze i fudbaleri, odlaze svi drugi. Da li je ova vlast kriva zato što je negde u EU plata lekara 10 puta veća? Nije, normalno. Neki koji su te uslove stvorili ranije su krivi za to.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik dr Ljubica Mrdaković Todorović.

Izvolite, kolegice Mrdaković Todorović.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala.

Poštovani gospodine ministre, građanima Niša i juga Srbije je potreban novi KC u Nišu. Naime, sa početkom rada novog KC u Nišu krajem 2017. godine i Niš i Srbija su dobili najmoderniju i najsavremeniju kliniku u ovom delu Evrope. Novi KC ima 48.000 kvadratnih metara i ima bolje uslove za dijagnostikovanje bolesti za više od dva i po miliona stanovnika koji gravitiraju ovoj zdravstvenoj ustanovi.

U kompleksu novog KC takođe je sagrađen jedan od najvećih operacionih blokova u Srbiji i na Balkanu, sa 16 najsavremenije opremljenih hirurških sala, tri angio sale, dva urgentna centra. Pacijenti su smešteni u komforim dvokrevetnim sobama sa kupatilom, a ukupno ima 613 standardnih ležajeva u stacionarnom delu i kapacitetima za intenzivnu negu, a prvi put je sagrađen i zaseban centar za transplantaciju organa i praćenje stanja pacijenata u najmodernijim uslovima za zbrinjavanje stanovništva ali i rad medicinskih stručnjaka.

Činjenica je da prethodni režimi, na čelu sa „žutim preduzećem“, nisu bili zainteresovani i nije ih bilo briga da ovaj kapitalni objekat privedu kraju. Dolaskom SNS na vlast to je realizovano. Jednostavno, bili su zaokupljeni sobom, sopstvenim biznisima; toliko o njihovoj brizi za građane i njihovo zdravlje.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Mrdaković Todorović.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milosav Milojević.

Izvolite, kolega Milojeviću.

MILOSAV MILOJEVIĆ: Hvala, uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine.

Cenjeni ministre, dame i gospodo narodni poslanici, kao što je pomenuto u prethodnim javljanjima na temu ovog zakona, veoma je bitno učiniti sve kako bi se

uslovi u zdravstvenom sektoru poboljšali. Takođe, suštinski je važna briga i nega pacijenata, koja nije samo pitanje stručnosti već i etičnosti i moralnih kodeksa razvijene društvene svesti moderne države. U skladu sa tim smatram da zakon o ljudskim ćelijama i tkivima donosi napredak u ovoj oblasti.

Ovaj zakon se sa posebnom pažnjom odnosi prema preminulom davaocu ćelija i tkiva, sa dostojanstvom odnosi prema porodici donatora, odnosno prema izgledu preminulog nakon izvršene neophodne procedure, što je veoma važno iz prethodno navedenih principa.

Zakon o ljudskim ćelijama i tkivima vodi se posebnim načelima medicinske opravdanosti i bezbednosti i kao takav veoma je važan u smislu daljeg razvoja zdravstva i celokupnog napretka Republike Srbije.

Ovaj zakon detaljnije određuje poslovanje u ovoj zdravstvenoj oblasti, reguliše izdavanje dozvola i davanje kriterijuma za davaoce ljudskih ćelija i tkiva, što su takođe veoma važni aspekti.

Iz svih navedenih razloga smatram da je Predlog zakona o ljudskim ćelijama i tkivima izuzetno važan u daljem unapređenju zaštite i nege pacijenata i nastavak sveobuhvatnih reformi koje sprovodi Vlada Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Jasmina Obradović.

Izvolite, kolegice Obradović.

JASMINA OBRADOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Poštovane kolege poslanici, cenjeni ministre sa saradnicima, poštovani građani, SNS ovim setom zakona iz sfere zdravstva nastavlja sa pretvaranjem Srbije u bolje mesto za život. Govoreći o mom ranijem amandmanu navela sam primer kako se obnavlja zdravstveni sistem u gradu iz koga ja dolazim, u Novom Sadu, a sada sam želela da sa nekoliko primera pokažem kako se zdravstveni sistem unapređuje u Srbiji. Međutim, preskočiću čitav niz primera ponukana željom da se osvrnem na sve ono što smo u ova dva dana čuli u Skupštini.

Moj cenjeni kolega malopre pomenu da i zdravstveni radnici iz opozicionih redova podržavaju ovaj zakon, kao naš kolega koji je u prvom danu rasprave zaista zdušno zagovarao ispravnost i neophodnost donošenja ovog zakona, međutim, izgleda da ga učutaše na brzinu, nema ga ni juče ni danas da u istom tonu nastavi da brani ovaj zakon.

Ono što ja kao običan građanin, korisnik zdravstvenih usluga mogu da kažem, to je da ovaj zakon nisu pisali političari, nije ga pisala ni opozicija, ni pozicija, pisali su ga stručnjaci. Ali onda imamo stručnjake nad stručnjacima koji svakako moraju baciti senku na sve ono što ova vlada radi i ono čime se ova vlada bavi. Ali zaboravljaju, a ja nisam zaboravila. Dolazim iz Novog Sada, grada nadomak koga se nalazi „Institut“. Setite se afere „Kamenica 2“. Koliko izgubljenih života za deset godina izgradnje jednog izuzetno značajnog...

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Završite rečenicu, slobodno.

JASMINA OBRADOVIĆ: Zahvaljujući izborima 2016. godine i preuzimanju vlasti u Pokrajini od strane SNS, „Kamenica 2“ danas radi.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Obradović.

Ne zamerite, ograničeno je vreme na dva minuta, ali naravno svako neka završi rečenicu.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Jovica Jevtić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Matić.

Izvolite, kolega Matiću.

VEROLJUB MATIĆ: Zahvaljujem.

Amandman na Predlog zakona o ljudskim ćelijama i tkivima prvenstveno je usmeren ka humanizaciji, prvenstveno je usmeren ka humanoj crti, pa ću ja to kroz jedan primer iz prakse i pokazati. Mislim da primeri iz prakse najbolje govore o dubini ove materije i suštini ove materije. Pošto je ovde dosta rečeno na raznorazne načine, a najmanje o stavu verskih zajednica i Srpske pravoslavne crkve, ja ću se poslužiti jednim primerom pa ću stav SPC iz 2011. godine pomenuti kao jedan dobar primer ponašanja Srpske crkve i ponašanja sveštenstva u smislu dobrog primera prema vernicima.

Godine 2011. episkop šabački Lavrentije je kao prvi sveštenik SPC potpisao donorsku karticu i zaveštao organe. Odmah zatim je 35 sveštenika Šabačke eparhije potpisalo donorske kartice, što je bio jedan sjajan i dobar primer šta treba uraditi i kako pokazati sopstvenim primerom. Godine 2013. u Soko gradu 78 veroučitelja je potpisalo donorske kartice. Oni su ljudi koji su prilično sa mladima u nastavi, i to je simbol jedne humanosti i dobročinstva. Episkop Lavrentije je jednom svojom izjavom rekao suštinu i samo da je pročitam: „Ostavite organe na zemlji, nisu vam potrebni na nebu.“ Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Matiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik doc. dr Mihailo Jokić.

Izvolite, doktore.

MIHAILO JOKIĆ: Poštovani ministre sa saradnicima, moram priznati da je ovaj zakon vrlo težak i da je zgodan za manipulacije. Oni svi koji ne vole ovu zemlju, a koji vole samo vlast, vrlo vešto pokušavaju da manipulišu narodom, mišljenjem naroda.

Zato je vrlo bitno uspostaviti komunikaciju. Vi dobro to radite. Znači, postoje oblici koje ste vi uveli i proširili i došli do komunikacije sa narodom.

Prvi oblik, to su otvorena vrata domova zdravlja i bolnica. Mnogo je ljudi koji nemaju zdravstvenu zaštitu došlo u priliku da saznaju o svojim problemima. Taj oblik treba iskoristiti i objašnjavati narodu ovaj zakon.

Drugi oblik, to su posete mesnim zajednicama, pre svega po selima, nedeljama, subotama, praznicima itd., gde ponovo, pored tih pregleda, sa narodom treba pričati. Sa ljudima treba razgovarati.

Treća stvar, najvažnija – po selima treba, po mesnim zajednicama, stvarati uslove da doktori mogu da stanuju, kao što ste vi uradili u najlepšem selu, u Divcima, i stvorili uslove da doktor tu bude 24 sata.

Znači, jednostavno, ovaj narod, koji je pre sto godina bio protiv železnice, lako je izmanipulisati, pokušati manipulaciju da bude i protiv ovog zakona, koji je jako moderan, vrlo težak, a koji je za dobrobit svih nas. Ja bih voleo i siguran sam da ćete vi nastaviti, jer zdravstvo, dok vi niste došli na čelo, bilo je u vrlo teškom položaju, da ne kažem u debelom kriminalu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, doktore Jokiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Drecun.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik dr Desanka Repac.

Izvolite, kolegice Repac.

DESANKA REPAC: Zahvaljujem.

Pozdravljam gospodina ministra sa saradnicima.

Mi ovih dana pričamo o vrlo životnim zakonima, pa i danas promovishemo neophodnost donacije tkiva i organa, uključujući posthumno zaveštanje, jer ljudski organi predstavljaju neophodan resurs u tretmanu kritičnih pacijenata i teških bolesti koje razaraju organe.

Transplantacija je u celom svetu i kod nas prihvaćen i uspešan način lečenja bolesnika kod kojih je došlo do nepovratnog otkazivanja funkcija za život neophodnog organa. Ovaj metod je počeo pre jednog veka. Počela je transplantacija rožnjače i razvila se u medicinski postupak u cilju spasavanja i produžavanja ljudskog života.

Transplantacija je jedina oblast medicine koja zahteva aktivno učešće građana. Doniranje organa je humanost koja ne košta ništa, a korist je neprocenjiva. Danas nigde u svetu nijedna tema nije hvaljena toliko, aktuelna i zastupljena kao donorstvo.

Ovim amandmanom želim da podstaknem afirmaciju humanosti u Republici Srbiji, da svi zajedno pronađemo formulu koja će omogućiti da Republika Srbija dođe na sam vrh donorstva u Evropi. Uz humanost koju Republika Srbija ima, pobednički mentalitet, informisanjem građana, znanjem ne smemo da ispustimo šansu da produžimo život bolesnom čoveku. Treba da se upišemo u društvu humanih zemalja.

Htela bih da kažem još jednu rečenicu koju je juče rekao predsednik Republike, gospodin Aleksandar Vučić. Zdravstvo je slika standarda Srbije. Ja bih dodala da je zdravlje nacionalni kapital. Hvala predsedniku Aleksandru Vučiću i Vladi na ekonomskom osnaženju i velikim uspesima i ulaganjima u zdravstvo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, doktorka Repac.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Mirko Krlić.

Izvolite, kolega Krliću.

MIRKO KRLIĆ: Hvala, gospodine predsjedavajući.

Gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, humanistički pristup ovom zakonu vraća me malo u prošlost, vraća sećanje na pionire transplantacije ljudskih organa. Ne treba biti iz medicinske struke da bi se znalo za južnoafričkog kardiohirurga dr Kristijana Bernarda ili za profesora iz Hjustona Majkla Debejkija, koji su sinonimi za borbu za ljudske živote.

Ovde ima dosta sedih glava; nadam se, sećaju se kao i ja da smo prvu transplantaciju srca 1967. godine doživljavali kao finale svetskog prvenstva u fudbalu. Bukvalno, slavio se svaki dan. Iako je prvi pacijent živio svega 40 dana, to je bila ogromna pobjeda. To nije bio produžetak života, nego otimanje od smrti i zbog toga je to bilo jako važno. Da bi već 1968. godine prvi pacijent živio 19 godina, a samo četiri godine kasnije operisani pacijent sa novim srcem živio je 23 godine.

Imao sam prilike da poznajem Duška Vlača iz Elemira, mog sugrađanina iz opštine Zrenjanin, prvog Srbina kome je presađeno srce, i sećam se njegovog oproštaja od grada, sa malim šansama da će se iz Amerike ikada vratiti, a vratio se i još nekoliko godina svirao na igrankama svoju gitaru u svom rok-bendu.

Danas, posle samo 50 godina, pacijenti sa novim organima su zdravi ljudi. Nije se samo spasao život, nego se popravio kvalitet života i to jeste pobjeda nauke i progres.

Pogledajmo samo malo u budućnost. Da li možemo pretpostaviti šta će biti kroz 50 godina, kroz sledećih 50 godina? Naravno, teško je to i predvideti. Imamo li zato pravo da zaustavimo ono što se u ovom trenutku zove spasenje? Poslanički mandat ne može stajati između života i smrti. Glas za ovaj zakon glas je za život i samo se tako može razumeti i samo tako ima smisla. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Krliću.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Tijana Davidovac.

Izvolite koleginice.

TIJANA DAVIDOVAC: Zahvaljujem, predsjedavajući.

Značajnim investicijama koje su u proteklih par godina uložene u Dom zdravlja „Dr Đorđe Kovačević“ u Lazarevcu značajno se doprinelo stvaranju boljih uslova za rad zaposlenih, kao i poboljšanju kvaliteta pružanja zdravstvenih usluga našim sugrađanima.

U domu zdravlja postoji savetovalište za predškolsku decu, koje je veoma posećeno, zatim razvojno savetovalište, savetovalište za dijabetes, za trudnice, zatim skrining centar za rano otkrivanje raka dojke zahvaljujući Vladi Japana, koja je donirala mamograf.

Na predlog Ministarstva zdravlja obavljaju se preventivni pregledi i nedeljom, koji su dobro posećeni. Pored mamografije, radi se ultrazvučni pregled abdomena, štitaste žlezde, pregled oftalmologa, interniste i brojni drugi.

Ono što je značajno, dom zdravlja organizuje i preglede u seoskim sredinama, kao što su merenje šećera u krvi, merenje krvnog pritiska, EKG i brojne druge u cilju sveobuhvatnije zdravstvene zaštite za sve naše sugrađane. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić.

Izvolite, profesore Atlagiću.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče, poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, najhumanije je kada nečiji organ produži nekome život. To utiče i na modernizaciju Republike Srbije, a time na opšte medicinske uslove, a posebno na mentalno zdravlje i život svakog pojedinog građanina.

Da je profesorka doktorka Dubravka Stojanović uživala kvalitetne opšte medicinske uslove, ne bi dana 21.7. gospodnje 2018. godine izjavila da su „na vlasti u Srbiji iste elite koje su napravile rat, pa je u njihovom interesu da zaborave odgovornost“.

Nema niti jednog ozbiljnog istoričara, pa ni na Zapadu, koji ne tvrdi da su za rat krive SAD, Evropska zajednica i Vatikan. Čak se jedan predstavnik NATO-a izvinio ovih dana građanima Srbije.

Ekspozent te politike, preko Džordža Soroša, bila je, a i danas je, profesorka doktorka Dubravka Stojanović fon Soroš. Ona kroz tu izjavu dokazuje da nije uživala opšte medicinske uslove koji utiču na realizaciju ovog zakona, a time i na opšte mentalno zdravlje svakog pojedinca, pa i na mentalno zdravlje profesorke Dubravke Stojanović fon Soroš. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, profesore Atlagiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik mr Igor Bečić.

Izvolite, kolega Bečiću.

IGOR BEČIĆ: Zahvaljujem se, gospodine predsedavajući.

Mi danas vodimo diskusiju o zakonskom rešenju koje spasava ljudske živote i vi možete da dobijete samo podršku u Narodnoj skupštini, ali ako možete da mi prokomentarišete, gospodine ministre, kako je to moguće da, vi dok gradite i ulažete u poboljšanje kvaliteta zdravstvenih usluga, za vreme vlasti Demokratske stranke nestane cela jedna bolnica.

Ovde vidimo, Opšta bolnica Vrbas, 2012. godina, imamo tu tri zgrade na predizbornom plakatu DS-a, imamo sredstva koja su takođe data iz Fonda za kapitalna ulaganja, ali mi i dalje imamo samo jednu zgradu i jednu livadu, gde je samo jedna rupa, koju je tadašnji pokrajinski premijer iskopao za kamen-temeljac i od ove bolnice 2012. godine nema ništa.

Tako da, ovo je samo još jedan dokaz da za vreme pljačke gospodina Bojana Pajtića i Fonda za kapitalna ulaganja nije nestajala samo oprema i skupo kupovana oprema za bolnice po Srbiji, nego nestao je i ceo jedan kompleks zgrada. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Bečiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marko Parezanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Izvolite, kolegice Jovanović.

VERA JOVANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, ministre sa saradnicima, evo pri kraju smo rasprave u pojedinostima zakona koji je, verujem, a nadam se i svi ostali, mnogima još jedina nada, nada za kvalitetniji život i zdravlje i samo lečenje. Mnogi pacijenti svakodnevno prate listu na kojoj se i sami nalaze čekajući odgovarajući organ potencijalnog donora. Oni sami su svesni da novi zakon neće preko noći obezbediti mnogo više donora, ali se nadaju da će u Srbiji početi značajnije da se menja svest o donatorstvu.

Prema podacima Uprave za biomedicinu, mi sada imamo šest donora na milion stanovnika, dok Slovenija ima 25 do 30, dok je Hrvatska izbila u sam vrh Evrope i ima 40 donora na milion stanovnika. U Srbiji danas na listi za transplantaciju, među životno ugroženima, najviše je osoba kojima treba bubreg, a njih je 750. Uz srce i jetru, računajući rožnjaču, za koju ima i najviše kandidata, organe u Srbiji trenutno čeka oko dve hiljade pacijenata.

Trenutno ovim zakonom o kome raspravljamo predviđen je prelazak sa informisane na pretpostavljenu saglasnost, što znači da bismo svi u slučaju moždane smrti bili potencijalni donori, izuzev onih koji su se za života izjasnili protiv ili u trenutku moždane smrti to u njihovo ime učini njihova porodica.

Pacijenti koji čekaju organ i žive u nadi da će se to ubrzo i dogoditi bez ikakvih rezervi veruju u naše sjajne lekare i naše zdravstvo, veruju ministru zdravlja Zlatiboru Lončaru, našoj vladi i predsedniku Aleksandru Vučiću.

Nadam se da su svi građani juče videli našeg predsednika u trenutku kada obilazi radove u Kliničkom centru zajedno sa ministrom zdravlja, pa je to još jedan dokaz kolika je briga za svakog čoveka naše Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Jovanović.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Dušica Stojković.

Izvolite.

DUŠICA STOJKOVIĆ: Gospodine Marinkoviću, uvaženi ministre sa saradnicima, drage kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, Srbija je čekala 50, gotovo 60 godina da se uloži u Klinički centar Srbije. Za tih 50-60 godina gotovo da je samo zamenjena stolarija i okrečene određene prostorije.

To je ustanova, podsetiću vas, u koju svakog dana veliki broj naših građana ulazi i susreće se sa zdravstvenom zaštitom. Važno je da u Kliničkom centru Srbije budu bolji uslovi, važno je da prostorije budu čistije i urednije i da nastavimo sa boljom opremom i sa obučavanjem kadra.

Nastavićemo da ulažemo kao SNS u sve one domove zdravlja, bolnice, ambulante i da prosto ne ostanemo na primeru Kliničkog centra koji sada postoji u Nišu.

Zaista me je, ministre Lončar, obradovala vest koja je juče bila u svim srpskim medijima, da će Srbija u naredne tri godine dobiti nov, velelepni klinički centar u Srbiji i da će radovi na uređenju Urgentnog centra Kliničkog centra Srbije biti gotovi do Nove godine.

U obnovu Kliničkog centra Srbije država će uložiti 69 miliona evra, već je sad uložila osam i po miliona evra. Ohrabruju vesti da ćemo nabaviti dva iks noža. Oprema koju ćemo nabaviti za Urgentni centar Kliničkog centra Srbije, izgradnja novog centra za iks nož će nas koštati 800 miliona dinara. To je, znači, primer kako odgovorna vlast, kako odgovorna politička partija, kako odgovorna SNS brine o svojim građanima, brine o pacijentima, jer zaista nama su životi naših građana, nama je zdravlje naših građana zaista najvažnije.

Imala sam zaista priliku, i time završavam, evo već ulazimo u drugu nedelju kako raspravljamo o ovim jako važnim zakonima. Ja bih pozvala sve ove kritičare iz opozicije da se stave u cipele, da se stave u kožu onih pacijenata koji sada leže na našim klinikama i koji čekaju nov organ. Ovo su zakoni koji prevazilaze visoku politiku. Ovo su zakoni koji vode računa i koji se staraju o životima naših građana. Dajmo šansu. Usvajanjem ovih zakona smanjujemo liste čekanja, mi zapravo dajemo novu šansu svim pacijentima u ovoj Srbiji, novu šansu za nov život, za nov organ.

Pozivam sve svoje kolege narodne poslanike, i pozicije i opozicije, da podrže ova tri zaista kvalitetna zakonska rešenja. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik prim. dr Vlado Babić.

Izvolite, doktore Babiću.

VLADO BABIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani ministre, cenjene kolege i kolegice narodni poslanici, podnosim amandman na član 3. zakona, kojim se dodaje stav 3, koji glasi – humanističkim karakterom ovog zakona podstiče se sveukupni razvoj Srbije, sa posebnim osvrtom na poboljšanje zdravstvenog sistema.

Matične ćelije su nespecijalizovane ćelije i mogu se transformisati u bilo koji drugi tip ćelija u organizmu koje su uništene tokom procesa starenja, bolesti, povrede ili sličnog stanja. One su izvor svih ćelija tela, a ova sposobnost regeneracije oštećenih tkiva ih čini jedinstvenim u medicini.

Matične ćelije se mogu podeliti u različite kategorije u zavisnosti od njihovog nastanka, i to na odrasle, koje se dalje dele na matične ćelije iz koštane srži i na matične ćelije iz pupčane vrpce, i na embrionalne matične ćelije, koje pružaju najviše mogućnosti, odnosno one mogu da se razviju u bilo koji drugi tip tkiva ili ćelije, ali se koriste samo u svrhu istraživanja a ne u terapeutske svrhe.

Matične ćelije imaju široku primenu u medicini. Mnoga su oboljenja koja se mogu lečiti matičnim ćelijama. Pre svega maligni tumori, koji su skup bolesti koje karakteriše nepravilan i progresivan rast ćelija sa nekontrolisanom deobom, koje imaju sposobnost prodiranja u ostalo tkivo. Lek izbora upravo su matične ćelije. Bolesti krvi, kao recimo leukemija, takođe lek izbora su matične ćelije. Šećerna bolest, bez obzira da li je u pitanju tip jedan ili tip dva, lek izbora upravo su matične ćelije. Srpasta anemija, talasemija, sferocitoza, hronična granulomatoza, hereditarna trombocitopenija, različiti poremećaji imunološkog sistema, sindromi itd., za sve su lek izbora baš matične ćelije. Bolesti hromozoma, kao što je, recimo, trizomija 21. para, lek izbora su upravo matične ćelije.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Goran Pekarski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Stanija Kompirović.

Reč ima Stanija Kompirović.

STANIJA KOMPIROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, donošenjem ovog zakona stvoriće se uslovi za podizanje svesti građana o značaju davanja, kao i organizovanju poslova u oblasti ljudskih ćelija i tkiva i omogućiti da se smanji republička lista čekanja za pojedina tkiva, a smanji i broj pacijenata koji se nalaze na listi čekanja. Uređenje ove oblasti uticaće pozitivno na pacijente koji čekaju na presađivanje tkiva, obezbediće bolje rezultate transplantacije i napredak medicinske zaštite, pa i moj amandman u članu 3. ovog zakona ide u pravcu poboljšanja medicinske zaštite.

Zdravstveni sistem predstavlja jedan od najvažnijih faktora opstanka srpskog naroda na KiM. Zato naš predsednik Aleksandar Vučić i Vlada rade dosta na jačanju institucija. Jačanje zdravstva, zajedno sa prosvetom, predstavlja pravu liniju opstanka nas i našeg naroda na KiM. Posetom našeg predsednika Aleksandra Vučića Zdravstveni centar u Kosovskoj Mitrovici dobio je status kliničko-bolničkog centra, dobio je novi skener i savremene aparate, što pokazuje koliko se brinu za nas i pružaju pomoć na prostoru KiM. Time se privlače i komšije Albanci i svi drugi da se leče u našem zdravstvenom sistemu, jer to jača veze, donosi normalnosti i čini nas bližim jedne drugima.

Otvaranjem nove bolnice u Pasjanu omogućeno je rađanje novih života, uređeni su i adaptirani domovi zdravlja u Goraždevcu, Zubinom Potoku i Zvečanu. Znači, država radi i jača zdravstveni sistem na prostoru KiM, tako da je zdravlje bitan faktor i o njemu se brinemo i na našim prostorima. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Kompirović.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre i kolege poslanici, moj amandman se odnosi na skretanje pažnje da posebni osvrt damo na porast medicinskih ustanova, odnosno na broj i sprovođenje plana mreža medicinskih ustanova koje su definisane strategijom razvoja, koje, na kraju krajeva, i Ministarstvo zdravlja sprovodi, i to sa sve efikasnijim radom. Prema toj strategiji danas imamo 375 institucija, sa ukupnim brojem postelja projektovanih na 38.500, sa brojem od 114.000 zaposlenih u zdravstvu.

Ono što je važno danas da kažemo jeste da je ova vlada i ovo ministarstvo pokazalo da zaista propale projekte koje nisu mogli da sprovedu oni koji su započinjali projektna rešenja, ovo ministarstvo, ova vlada i ovaj ministar su očito sposobni da završe, kao što je KC u Nišu, koji do 2009. godine nije čak ni temelje postavio. Ali je trebalo jedan gospodin Vučić da dođe i da preuzme odgovornost, zajedno sa SNS, da jednostavno gospodin Lončar kao resorni ministar postavi temelje i izgradi ovakve objekte i opremi na način na koji je struka tražila.

I to je vrlo važno, što danas mi ovde čujemo određena izlaganja poslanika koji stalno sami sebe proklamuju za neke ljude koji treba da kažu nešto kako treba da izgleda u zdravstvu. Pa valjda se lekari o tome nešto pitaju, valjda oni imaju kao stručni ljudi pravo da kažu u javnosti koji je to model na osnovu čega treba pisati zakone, a oni su svoju reč rekli, ovim zakonom dali svoja rešenja i, prema tome, na nama poslanicima je da zaista branimo stručne predloge koji nama dolaze ovde u vidu zakonskih rešenja.

Ono što je najvažnije reći je da će država ulagati u zdravstvo i da nema ništa važnije od ljudskih života. Time se vodi i gospodin Vučić i vlada gospođe Brnabić. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala puno, doktorka Tomić.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Petković.

VLADIMIR PETKOVIĆ: Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 3. zakona o ljudskim ćelijama.

Cilj Predloga zakona o ćelijama i tkivima je da se ova oblast uredi u skladu sa najvišim medicinskim standardima, da se otklone nedostaci koje smo dosada imali u praksi i da pojednostavimo sistem funkcionisanja.

Oblast ćelija i tkiva se intenzivno, rapidno razvija i potrebno je doneti zakon koji će te promene ispratiti i poboljšati mogućnosti našim građanima da se najkvalitetnije leče.

Bitno je istaći da su građani Republike Srbije, da bi išli na presađivanje ćelija, morali odlaziti u inostranstvo, gde su ti zahvati koštali oko 60.000 evra, sa bolničkim troškovima to je iznosilo nekoliko stotina hiljada evra. Sada imamo situaciju da ćemo to moći da radimo i kod nas.

Pre svega, na jasan i precizan način uređeno je koje zdravstvene ustanove mogu da podnesu zahtev za obavljanje ovakvih poslova iz ove oblasti.

Lečenje matičnim ćelijama pokazalo se kao jedan od najuspešnijih oblika terapije za najteže bolesti, čak u 90% kod malignih bolesti. Primer dobre prakse je VMA, koja je uradila blizu stotinu transplantacija ove vrste i na ovaj način želimo da pokažemo da je ovaj zakon jako human i jako potreban.

Ono što želim je da pozovem sve narodne poslanike da u danu za glasanje podrže amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Petkoviću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, jeste Narodna skupština mesto gde treba da iznesemo svoje različite stavove po određenim pitanjima. Da su u pitanju ovde finansijski zakoni, iz oblasti prava, raznih drugih oblasti pa bih i razumeo određene brutalne diskusije svojih kolega poslanika koje su imali vezano za ovaj zakon. Te brutalne diskusije kada je ovakav zakon u pitanju ne mogu drugačije da nazovem nego najobičnije politikanstvo.

Moje drage kolege poslanici koji brutalno napadaju jedan ovakav zakon ne razmišljaju da se bolest i nesreća ne dešavaju uvek nekima drugima. Mogu baš i onima, ne daj bože, do kojih je njima mnogo stalo. Pa kad tako razmisle i da baš zbog postojanja jednog ovakvog zakona i mogućnosti primene jednog ovakvog zakona nečiji život do koga je njima stalo bude spasen, kada ustanu ponovo i diskutuju o ovom zakonu, neka to imaju konačno na umu.

Ja nemam dilemu, podržaću ovaj zakon. Kolege koje ne podržavaju, to je njihovo pravo, ali nemojte svoje diskusije da svodite na najobičnije politikanstvo, jer to neki put može da vam se vrati na najgori mogući način i onako kako ne očekujete.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Pešić.

Izvolite.

OLIVERA PEŠIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, Predlog zakona o ljudskim ćelijama i tkivima treba da stvori pozitivan uticaj na građane Srbije jer se pojednostavljuje postupak davanja pristanka za darivanje tkiva i, sa druge strane, pruža se mogućnost svakom punoletnom građaninu Srbije da zabrani u pismenom ili usmenom obliku darivanje svojih tkiva, kao i mogućnost članova uže porodice da se izjasne ukoliko se lice za svog života nije izjasnilo.

Ovaj zakon na najbolji mogući način vrši promociju i afirmaciju dobrovoljnog davalatstva organa i tkiva u svrhu lečenja drugih ljudi.

Veliki broj građana Srbije u ovom trenutku čeka transplantaciju organa. Neke procene su da zbog nedostatka organa u Srbiji godišnje umre oko 30 ljudi. Usvajanjem ovog zakona otvoriće se jedno novo poglavlje modernizacije zdravstva u Srbiji, a

činjenica je da Vlada Republike Srbije i predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić svakodnevno ulažu u modernizaciju i razvoj zdravstva gradeći i renovirajući bolnice, kliničke centre i domove zdravlja širom Srbije.

Radi se na tome, takođe, da se mladi lekari zadrže u Srbiji. I ove godine je 100 najboljih diplomaca medicine dobilo posao, a ja sa zadovoljstvom mogu da kažem da je među njima dvoje mladih Leskovčana, mojih sugrađana.

To je odgovorna politika, koju vodi predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić i Vlada Republike Srbije, tako da i ovaj moj amandman ide u pravcu podrške tako odgovornoj politici. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Kostić.

Koleginice Kostić, izvolite.

DRAGANA KOSTIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, narodni poslanici, moram da naglasim da se nikada više nije izdvajalo za zdravstvo, tako da danas jedna petina budžeta Republike Srbije se izdvaja upravo za te namene. Samo da podsetim, pre par meseci u Kliničkom centru Srbije otvoren je Centar za transplantaciju koštane srži i sterilni blok. To je treća ustanova tog tipa, pored Instituta za majku i dete i VMA.

Ministarstvo zdravlja i Klinički centar Srbije su uložili 90 miliona dinara u nov centar. U Srbiji se godišnje uradi oko 40 transplantacija koštane srži kod pacijenata koji boluju od malignih i autoimunih bolesti. Otvaranjem ovog centra, zbog boljih uslova rada, broj transplantacija se stalno povećava.

Svaki vid transplantacije, samo da vam kažem, drage kolege iz opozicije, u inostranstvu košta od 150 do 300 hiljada evra. Ista takva intervencija će se sada raditi kod nas po četiri do pet puta nižim cenama, uz pomoć naših, srpskih lekara, koji svojom stručnošću i umećem pariraju svetskim stručnjacima.

Gospodine ministre, ovom prilikom bih da se zahvalim u ime porodice iz okoline Sokobanje čiji je sin sa 17 godina doživeo nesreću da se razboli od maligne bolesti ali zbog nepodudarnosti roditelja kao donatora morao je da se uputi na lečenje, na transplantaciju koštane srži, u inostranstvo. Nastavite ovako da radite i građani Srbije uvek će da stoje pored vas i da vas podrže u naporu.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Marinković.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Želeo sam samo da u ime SDS podržim ove predloge zakona i da podržim posvećen i stvarno kvalitetan rad Ministarstva zdravlja i ministra zdravlja, gospodina Zlatibora Lončara, koji definitivno ima jasnu strategiju razvoja zdravstva u našoj zemlji, koja prati strategiju Vlade Republike Srbije i predsednika Republike kada je u pitanju modernizacija zemlje i opredeljenje ka definisanju i dostizanju vrhunskog nivoa kvaliteta života naših građana.

Naravno da ovakav razvoj zdravstva i ove vidljive stvari, a to, podsetiću samo moje kolege i građane Republike Srbije, možemo videti svakog dana, na svakom koraku – mnoge moje kolege su pominjale, naravno, Klinički centar u Nišu, Klinički centar Srbije, kamen-temeljac za klinički centar u Užicu, dijagnostički centar u Novom Pazaru – govore o tome da Ministarstvo zdravlja se ne bavi samo, i nije usmereno samo na kvalitet zdravstvenog sistema u prestonici, u Beogradu, nego i te kako vodi računa o ravnomernom razvoju i obezbeđenju kvalitetne zdravstvene zaštite u celoj Srbiji.

Upravo je to ono što građani Srbije svakodnevno vide, da izgradnju infrastrukture, izgradnju auto-puteva, prvi kvartal ove godine 4,5% privrednog rasta u našoj zemlji, prati i ovo što ministar Zlatibor Lončar sa svojim timom radi, a to je izgradnja kliničkih centara, to je kupovina najmodernije i najkvalitetnije opreme. I to ne bi moglo da se realizuje da nije bilo vizije tadašnjeg premijera, sada predsednika, gospodina Vučića u ekonomskom razvoju, u ekonomskom osnaživanju, a posle toga osnaživanju svih onih segmenata društvenog života u našoj zemlji koji su potrebni kako bi naša zemlja bila modernija i kako bi naši građani dostojanstvenije, bolje i kvalitetnije živeli.

Za ove dve godine ministar Zlatibor Lončar je pokazao da, pored dobrog poznavanja zdravstvenog sistema i jasnih ciljeva u ovom domenu, ume da gradi, ume da radi, ume da, ono što je jako bitno za nas, selektuje najbolji mogući kadar u samom ministarstvu ali i u svim onim zdravstvenim organizacijama i institucijama koje su važne za funkcionisanje ovog, možda i najznačajnijeg, sektora i stuba razvoja naše zemlje.

Tako da, u svakom slučaju, SDS podržava ovakvu jednu strategiju implementaciju te strategije rasta i razvoja zdravstvenog sistema, zdravstvene zaštite, pogotovo što, meni je to ostalo sa početka današnje sednice, ono što je ministar rekao da smo mi jedna od retkih zemalja u kojoj su zdravstvena zaštita i zdravstvene usluge još uvek besplatni.

To govori o tome da je Vlada Republike Srbije ostala na onom putu socijalno odgovorne vlade, koja pored ekonomskog razvoja, novog zapošljavanja, novih radnih mesta, investicija, stvaranja jednog najboljeg mogućeg biznis ambijenta, ambijenta za poslovanje u našoj zemlji, vodi računa o onim ljudima koji su najugroženiji i vodi računa o ostvarivanju onih najbitnijih, najvažnijih ljudskih prava iz korpusa ljudskih prava, koji se, naravno, i poštuju i imaju najveći mogući nivo u našoj zemlji. To su pravo svakog čoveka na zdravstvenu zaštitu, pravo svakog čoveka da radi, da ima normalan i dobar posao i na ispunjenje onog cilja koji je premijer definisao pre nekoliko godina, gde mu ministri i ministar Zlatibor Lončar pomažu, a to je da svaki naš građanin ima kvalitetnu i dobru zdravstvenu zaštitu i da svaki naš građanin može da se zaposli, može i ima priliku da radi, da nijedan naš građanin ne legne gladan uveče u svoj krevet i da može da obezbedi kroz taj pristojan i dostojanstven rad normalan život svojoj porodici.

To je ona Srbija koju zajednički hoćemo da stvorimo, Srbija jednakih šansi, Srbija dinamičnog razvoja, ali Srbija koja nikada neće zaboraviti najugroženije grupe svojih građana, gde će svako imati pravo na lečenje, gde će svako imati pravo da radi i gde će svako imati sva ona prava koja su definisana najvišim mogućim standardima EU i najrazvijenijih zemalja na svetu. To je ta prava evropska Srbija, moderna Srbija, ekonomski snažna Srbija, Srbija sa snažnim zdravstvenim sistemom, odgovornom socijalnom politikom, snažnom vojskom i to je ono što smo stvorili i šta ćemo zajednički mi ovde u Parlamentu kao saveznici Vlade Republike Srbije, na čemu ćemo istrajavati u narednom periodu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Kolega Joloviću, izvolite.

NIKOLA JOLOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, postojeći zakon je doprineo da oblast ljudskih ćelija i tkiva ne bude uređena jer nije jasno definisana ustanova koja bi mogla da bude banka ljudskih tkiva i koja bi na osnovu jasnih kriterijuma obavljala gorepomenute poslove, što je dovelo do neformiranja iste.

Jasnim definisanjem i preciziranjem uslova u ovoj oblasti u pogledu obavljanja poslova, opreme i kadra ostala bi iza nas dugogodišnja loša praksa da zdravstvene ustanove koje obavljaju neke poslove u ovoj oblasti ne mogu da podnesu zahtev za dobijanje dozvole za obavljanje tih poslova. Tako da je ova oblast u Republici Srbiji u potpunosti neuređena, bez jasnih pravila i preciznih uslova.

Predlog zakona o ljudskim ćelijama i tkivima najpre na precizan i jasan način definiše koje zdravstvene ustanove mogu podneti zahtev za obavljanje poslova iz oblasti ljudskih ćelija i tkiva, kao i koje mogu biti banke ljudskih tkiva, uključujući i sve uslove koje moraju da ispune da bi dobile dozvolu. Preciznim definisanjem svih pojmova na koje se ovaj predlog zakona odnosi naglašava se humanistički karakter ovog zakona i unapređuje funkcionisanje zdravstvenog sistema u Republici Srbiji.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Stojiljković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Ivan Manojlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Koleginice Turk, izvolite.

MILENA TURK: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na 3. član zakona o ljudskim ćelijama i tkivima kako bi se poseban akcenat stavio na unapređenje uslova u medicinskim ustanovama, ali i na humani aspekt ovog zakona.

Veliki je broj pacijenata u Srbiji koji očekuje transplantaciju, veliki je broj pacijenata koji očekuje taj svoj najvažniji poziv u životu, poziv koji će spasiti nečiji život ili unaprediti kvalitet nečijeg života. Ova oblast medicine se veoma brzo razvija i pruža zaista velike mogućnosti za izlječenje, ali ono sa čime se, nažalost, Srbija suočava je mali broj donora i duge liste čekanja.

Ono što je veoma važno istaći je da će Srbija nakon usvajanja ovih propisa imati pristup organizacijama država koje imaju zajedničke liste čekanja i imaće veće mogućnosti za spasavanje svojih pacijenata. Ovaj jedinstveni informatički sistem će pružati informacije i uvid u to koji su organi na raspolaganju, koji to potencijalni pacijenti mogu dobiti te organe, ali i put organa od same donacije do trenutka transplantacije.

Kako je 16 puta veća šansa da nama zatreba organ u odnosu na to koliko imamo prilika da budemo donori, veoma je važno da razbijemo predrasude koje se odnose na doniranje. Tema je zaista osetljiva, ali važno je istaći da je porodica ta koja će doneti konačnu odluku kada je u pitanju doniranje organa, ali i da će u celom ovom postupku učestvovati tim stručnjaka koji će doneti odluku o celoj proceduri.

Imam utisak da se i kroz društvene mreže nekako lakše pronose informacije koje su zapravo poluinformacije ili dezinformacije i veoma je važno da glasno govorimo o tome, o celom postupku, i da, imajući u vidu sve ono što ovaj zakon predviđa, zaista nema prostora za sumnju ili za bilo kakve zloupotrebe i da zaista treba akcenat da bude na tome da je to jedan human i plemenit čin.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Marinković.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Želim da se nadovežem na diskusiju moje uvažene kolegice Milene Turk, koja je govorila o tome da je puno netačnih informacija koje se pojavljuju ne samo na društvenim mrežama nego u svim medijima kod nas u zemlji kada je u pitanju predlog zakona o kojem govorimo. Tu bih samo napomenuo da potpuno podržavam inicijativu ministra u Vladi, Nenada Popovića, da se donese jedan zakon koji bi regulisao upravo ovu vrstu lažnih vesti koje se pojavljuju.

Imali smo nekoliko nedoumica i vrlo kvalitetne diskusije koje govore o tom odnosu. Recimo, moja kolegica iz SRS je govorila o odnosu naše Srpske pravoslavne crkve prema ovom zakonu i implementaciji ovog zakona. Diskusija je bila veoma kvalitetna, ali analizirajući Predlog zakona, analizirajući stavove crkve i samog patrijarha mi ne možemo da pronađemo bilo kakvo protivljenje kada je u pitanju implementacija ovog zakona. Moj lični primer je da sam 2011. godine isto tako potpisao karticu uz dopuštenje mitropolita Amfilohija Radovića, kao što je to uradilo puno, puno mojih kolega, tako da, što se tiče toga, mislim da možemo da govorimo o tome da imamo jedan potpuni društveni konsenzus kada je ovaj predlog zakona u pitanju.

Ovoj Vladi Republike Srbije je najbitniji ljudski život, najbitniji su ljudi, i nije slučajno što imamo predlog ovog zakona na ovoj sednici, što razgovaramo o spasavanju ljudskih života, što razgovaramo o unapređenju i mogućnosti da u Republici Srbiji unapredimo zdravstveni sistem i mogućnosti za spasavanje života na ovaj način. Ovo je samo nadovezivanje na ono što je predsednik Vučić pokrenuo pre nekoliko meseci, to je problem demografije u našoj zemlji, problem i cilj koji treba da ostvarimo, a to je kako da nas bude jedan milion više, a ne da gledamo mirno da nas bude 30.000 ili 35.000 manje i da na problem, kada je u pitanju bezbednost saobraćaja ili spasavanje ljudskih života kroz implementaciju ovog zakona, gledamo onako kao slučajni prolaznici misleći da će se demografski problem rešiti sam od sebe. Pa neće da se reši. Znači, država mora da ima jasnu strategiju rešavanja i ovaj predlog zakona govori u prilog tome da mi imamo tu jasnu strategiju i da će ona biti deo procesa.

Ministar Stefanović je bio sa svojim predlogom zakona o bezbednosti u saobraćaju koji će unaprediti mogućnost spasavanja života u tom domenu. Ministar Lončar je danas ovde i govorimo o spasavanju života. Napomenuću vam analitiku, dakle statistiku koja govori o tome da je u 90% kod poginulih u saobraćajnim nesrećama u pitanju ljudska greška. To je ono što može da se ispravi. Mi moramo kao država da se bavimo time i bavićemo se time kako bismo preventivno radili. Tako se isto bavimo i ovim pitanjima kada je u pitanju ovaj predlog zakona.

Smatram da, u svakom slučaju, treba da čujemo svako kritičko razmišljanje, ali treba da razmišljamo o tome da uvažimo i mišljenje naših kolega iz opozicije, da razgovaramo o tome, ali na jedan argumentovan, ozbiljan način kako bi najveći benefit od toga imali građani Republike Srbije.

Ja smatram da oko ovog zakona možemo vrlo, vrlo lako da dođemo do tog minimuma konsenzusa, zato što se radi o humanosti, zato što se radi o najvišem mogućem interesu naše zemlje, naše nacije, građana naše zemlje i tu, u svakom slučaju, želimo da uvažimo, kao što smo to dosada i radili, i sam ministar Zlatibor Lončar, i mišljenje većine, i mišljenje opozicije, i mišljenje Srpske pravoslavne crkve, ali, zašto da ne, i drugih konfesija koje funkcionišu i predstavljaju građane naše zemlje, stručna udruženja, eksperte, pojedince koji se bave ovom materijom.

Siguran sam da ćemo zajednički izglasati ovaj zakon u Narodnoj skupštini Republike Srbije u korist naše nacije, u korist naše države i u korist svih naših građana. Hvala.

(Nataša Sp. Jovanović: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Po kom osnovu, kolegice Jovanović?

(Nataša Sp. Jovanović dobacuje s mesta.)

Ne. Nije spomenuo ni ime, spomenuo je samo neku diskusiju. Mogla je da se odnosi na bilo koga.

Po Poslovniku? Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Kolega Arsiću, ja poštujem vaše diplomatske aktivnosti kao potpredsednika Narodne skupštine, ali da biste razumeli i da ne misle kolege i građani Srbije da ja želim nešto da zloupotrebim, što nikada ne radi nijedan poslanik SRS-a, kada je u pitanju diskusija, moram da koristim član 107. i član 27. da bih vama lično objasnila neke stvari pošto niste bili, zbog vaših drugih službenih obaveza, na sednici.

Eto, gospodine Arsiću, da sam ja u pravu što se javljam po Poslovniku je i činjenica da nešto moramo kao Narodna skupština da rastumačimo da se ne bi vredalo dostojanstvo Skupštine, a to je da ovaj zakon ima saglasnost naše tradicionalne SPC, kao i svih drugih tradicionalnih verskih zajednica u Srbiji, ali pod određenim uslovima. Taj uslov je da se i život primaoca i život onoga ko donira organ ne ugrožava na bilo koji način.

Crkva ne može da se bavi medicinskom strukom. Crkva je ta koja će uvek da kaže da je milosrđe, dobročiniteljstvo, humanost na delu nešto što čovek kao bogoliko biće treba u svakom trenutku da ima na umu i svako sa svešću o tome da pomaže bližnjemu svome čini dobro delo.

Međutim, postavlja se pitanje, gospodine Arsiću, ako ste se i vi sada zainteresovali za ovu temu, pa ni vi ne možete da date odgovor na to pitanje kad nije dala baš dokraja medicinska struka, a nije nijedna tradicionalna verska zajednica – a koji je to trenutak kada nastupa potpuna smrt čoveka? Naša crkva, pošto se danas presađuje srce i pomaže se mnogim ljudima kojima je život ugrožen, isključivo izričito zabranjuje da se to radi sa živog čoveka, već samo onog trenutka kada se život završio, a mi se upravo zbog toga borimo da se takva situacija ne zloupotrebljava, jer ovaj zakon daje tu mogućnost.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Jovanović, zaista ne znam gde sam prekršio Poslovnik. Niti ste vi bili prozvani, niti vaša diskusija, niti po ovom zakonu neko ima pravo nekog da ubije, a vi ste upravo to rekli.

(Nataša Sp. Jovanović: Replika.)

Nemate pravo.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o vašoj povredi Poslovnika?

(Nataša Sp. Jovanović: Ne, ali imam pravo po Poslovniku.)

Nemate pravo.

Po Poslovniku? Pa ne mogu dva puta da prekršim Poslovnik kad vam odgovaram. Nemojte tako.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Veljković.

Kolega Veljkoviću, izvolite.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, svima je poznata aktuelna konstelacija prilika na prostoru Kosova i Metohije. One su takve da limitiraju mogućnosti za iole normalan život, funkcionisanje ljudi u svim segmentima.

Naravno da se ovakve prilike negativno manifestuju i na funkcionisanje zdravstvenih ustanova koje se nalaze u mreži zdravstvenih ustanova Republike Srbije. Ipak, i pored toga, zdravstveni sistem funkcioniše, a preduzimaju se mere i aktivnosti za bolju zdravstvenu zaštitu i kvalitetnije pružanje usluga pacijentima.

U tom kontekstu ukazujem da je u toku transformacija zdravstvenih ustanova na prostoru Kosova i Metohije pri čemu će od postojećih dvadesetak institucija koje trenutno egzistiraju na Kosovu i Metohiji u okviru zdravstvenog sistema Republike Srbije biti formirano sedam zdravstvenih ustanova, i to: Kliničko bolnički centar Kosovska Mitrovica, Kliničko bolnički centar Priština, Zdravstveni centar Gnjilane, domovi zdravlja Štrpce i Goraždevac, Apoteka Kosovska Mitrovica i Zavod za javno zdravlje u Kosovskoj Mitrovici.

Dosadašnji period funkcionisanja zdravstvenih ustanova pokazao je da su neke od postojećih ustanova bile nefunkcionalne, te da će se institucionalnim ukupnjavanjem stvoriti uslovi za bolju i kvalitetniju zdravstvenu zaštitu.

Posebno treba apostrofirati činjenicu da od ukupnog broja zaposlenih, od oko 5.000, 600 radi u centralnoj Srbiji a primaju zaradu u ustanovama na KiM, što je nelogično rešenje i predstavlja barijeru za novo zapošljavanje.

U cilju otklanjanja ove anomalije planirano je da ova kategorija zaposlenih bude administrativno verifikovana u ustanovama u kojima rade i da će posle njihove integracije u zdravstvene ustanove u kojima su radno angažovani i transformacije mreže zdravstvenih ustanova biti otvoreno toliko novih radnih mesta.

Uzimajući u obzir napred navedeno, koristim priliku, uvaženi ministre, da vas pitam kada se očekuje...

(Predsedavajući: Zahvaljujem.)

... Završetak transformacije zdravstvenih ustanova na KiM i rešavanje radnopravnog statusa kategorije... (Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar, gospodin Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Vama je već poslato, znači stići će vam. Mi želimo da čujemo i vaše mišljenje sa terena, da kažete prave podatke šta je sve vama neophodno, da bismo uklopili sve te podatke, da uradimo jednu konačnu analizu i da na osnovu te analize zaposlimo ljude, one koji su stvarno neophodni sistemu da bi funkcionisao.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Koleginice Filipovski, izvolite.

DUBRAVKA FILIPOVSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, poštovane kolege i kolegice narodni poslanici, uvaženi građani Srbije, za mene je najvažniji humanitarni karakter ovog zakona, jer on donosi mogućnost da pacijent koji čeka na presađivanje organa, a ima ih otprilike u Srbiji oko dve hiljade, ima i veće šanse da nastavi život. Dakle, ovo je nesumnjivo zakon koji će omogućiti da imamo više donora, da imamo više transplantacija i da teško obolelim građanima na ovaj način omogućimo novi život.

Svakako da humanitarni karakter ovog zakona omogućava i dalji razvoj medicinskih centara u Srbiji, što je i razlog podnošenja mog amandmana, jer predlogom ovog zakona o ljudskim ćelijama i tkivima definiše se, između ostalog, i to koje zdravstvene ustanove mogu podneti zahtev za obavljanje poslova u toj oblasti. S obzirom na to da je ovo oblast medicine koja se intenzivno razvija i nudi velike mogućnosti za lečenje, podnela sam amandman na član 3. ovog zakona jer smatram da će se i zdravstvenim ustanovama koje obavljaju ove poslove omogućiti bolji uslovi u skladu sa savremenim mogućnostima u ovoj oblasti. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Maletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Borka Grubor.

Kolegice Grubor, izvolite.

BORKA GRUBOR: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, donošenjem ovog zakona stvoriće se uslovi za promociju davalaštva i podizanje svesti građana o značaju davanja, kao i organizovanje poslova u oblasti ljudskih ćelija i tkiva, čime će se u svim etapama, uz poštovanje principa sledivosti, zaključno sa najcelishodnijom primenom u svrhu lečenja unaprediti kvalitet pružanja zdravstvenih usluga u skladu sa savremenim standardima medicinske nauke i prakse, odnosno sa propisima EU u ovoj oblasti.

Predložena rešenja u ovom zakonu uticaće na društvo u celini, jer će se uspostavljanjem jasnog i transparentnog sistema u oblasti ćelija i tkiva povećati poverenje u ovaj sistem, što podrazumeva i razvijanje altruizma, koji je važan faktor u pogledu darivanja tkiva jer se presađivanje tkiva zasniva pre svega na načelima dobrovoljnog i neplaćenog davalaštva, i to u cilju obezbeđivanja kvaliteta i bezbednosti kako ćelija tako i tkiva.

Humanistički karakter kolege na očnom odeljenju lozničke bolnice, dr Aleksandra Isakovića, zavređuje posebnu pažnju i pohvalu, jer u toku jedne godine operiše od 350 do 600 pacijenata obolelih od katarakte i vrati ih u normalan život, da vide i normalno funkcionišu. Sve ove intervencije uradi jedan čovek sa svojim timom, koristeći akrilatna savitljiva sočiva koja se mogu implantirati kroz mali rez na oku. Republički fond je obezbedio dovoljnu količinu materijala za celu teritoriju Republike Srbije, što u prethodnom režimu nije bilo moguće.

Formiranjem banke krvi iz pupčanika i uvođenjem savremenih tehnika obrade matičnih ćelija hematopoeze, kriokonzervacije i čuvanja matičnih ćelija hematopoeze obezbediće se brži uslovi za nalaženje odgovarajućih davalaca za potrebe pacijenata u Srbiji, pošto je presađivanje matičnih... (Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice Grubor.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dalibor Radičević.

Kolega Radičeviću, izvolite.

DALIBOR RADIČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman i na član 3. Predloga zakona sa ciljem da dodatno definišem zakon, kao i da ukažem na važnost da se konstantnom brigom i ulaganjem u zdravstvo podignu zdravstvene ustanove na viši nivo.

Da bismo to i ostvarili, neophodno je da se u osavremenjavanje, pored Ministarstva, uključe i lokalne samouprave. Imajući u vidu da su domovi zdravlja u nadležnosti lokalnih samouprava, samo dobrom saradnjom sa Ministarstvom zdravlja moguće je obezbediti dobre uslove za rad lekara, kao i dobre uslove za lečenje pacijenata. Prvi uslov koji treba ispuniti je da domovi zdravlja izgledaju pristojno, da prostorije ispunjavaju standarde koji su propisani.

Da su lokalne samouprave prepoznale probleme koje imaju domovi zdravlja potvrđuje i činjenica da se konstantno ulaže u domove zdravlja po Srbiji. Lokalna samouprava u Aleksincu trenutno finansira kompletnu rekonstrukciju prostorija Doma zdravlja u Žitkovcu, što podrazumeva zamenu stare i dotrajale stolarije novom PVC stolarijom, zamenu krovnog pokrivača, kompletnu izolaciju fasade i plafona, zamenu kompletnih instalacija. Vrednost radova je nešto viša od osam miliona dinara. Samo ovakvim investicijama moguće je obezbediti preduslove za pružanje kvalitetne zdravstvene zaštite. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Maja Mačužić Puzić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Vlahović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Jović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević.

Koleginice Kovačević, izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi ministre sa saradnicima, već sam govorila o napretku koji je postignut u sferi zdravstva, i to u onom delu koji se odnosi

na uslove u kojima se zdravstvena zaštita pruža. Projekat renoviranja bolnica je zaista veliki iskorak, a još veći iskorak se čini nabavkom najsavremenije opreme koja će našim građanima omogućiti da se, umesto u inostranstvu, leče u Srbiji, čime će i ekonomski aspekt biti u korist i budžeta, a i samih građana, jer će neke intervencije koštati znatno manje.

Dosta se radilo i na obnovi porodilišta. Ovo pominjem zato što smo u razgovoru sa ženama na temu povećanja nataliteta došli do zaključka da uslovi u porođajnim salama na neki način utiču na odluku o rađanju. Kao jedan od faktora koji se razmatra prilikom donošenja odluke o rađanju drugog deteta vrlo često je reper prethodno iskustvo tokom porođaja, pa su tako majke koje su bile zadovoljne uslovima u porođajnim salama i uopšte u porodilištu, polazeći od pozitivnog iskustva, imale barijeru manje, za razliku od onih sa lošijim iskustvom u smislu ambijenta. S obzirom na to da se zalažemo za veći natalitet, trebalo bi da maksimalno poboljšamo uslove u svakom porodilištu. Iako ne smatram da je to glavni faktor koji utiče na donošenje ovakve odluke, svakako će pozitivni uslovi psihološki uticati na svaku ženu da i lakše i lepše dočeka svoju bebu na svet. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Duško Tarbuk.

Kolega Tarbuk, izvolite.

DUŠKO TARBUK: Da, hvala. Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Poštovani ministre Lončar sa saradnicima, poštovani građani Srbije, jedna od novina Predloga zakona o ljudskim ćelijama i tkivima je pojednostavljen postupak davanja pristanka za darivanje tkiva. Na taj način pružena je mogućnost punoletnim građanima Republike Srbije da zabrane usmenim ili pismenim putem darivanje svojih tkiva, kao i mogućnost članova porodice da to učine ukoliko se umrlo lice za života nije izjasnilo u vezi sa tim. U pogledu maloletnih građana, predviđen je neophodni informisani pristanak zakonskih zastupnika ili staratelja.

Ovim predlogom zakona predviđena je promocija dobrovoljnog davalaštva i podizanje svesti građana o značaju davanja. Donošenje ovog predloga zakona uticaće na pacijente koji se nalaze na listama čekanja za presađivanje pojedinih tkiva, i to zbog kraćeg vremena čekanja na neophodno tkivo koje je testirano, obrađeno, čuvano i distribuirano i distribuirano u skladu sa standardima EU.

Takođe, donošenje ovog zakona uticaće na društvo u celini, jer se uspostavljanjem jasnog i transparentnog sistema u oblasti ljudskih ćelija i tkiva povećava poverenje u ovaj sistem, što podrazumeva i razvijanje altruizma, koji je važan faktor u pogledu darivanja tkiva jer se presađivanje tkiva zasniva pre svega na načelima dobrovoljnog i neplaćenog davalaštva.

Gospodine Lončar, ja vidim da smo juče dobili mašinu koja će pomoći u lečenju teško obolelih ljudi, pored svega onog što smo ovih dana govorili, da ste unapredili naše zdravstvo, zajedno sa svojim saradnicima, i dali nadu da stajemo na noge i da ćemo

jednog dana biti možda i lideri u regionu po pitanju zdravstva. Od srca vam čestitam, mislim da ste napravili ozbiljan posao i, u nadi da ćete sve to nastaviti, izdržati i završiti KC u Beogradu i KC u Novom Sadu i u Kragujevcu, da će to biti jedna lepa priča.

U svakom slučaju, ovaj zakon je dobar, ja moje kolege pozivam da podrže ovaj zakon, a ako, naravno, budete imali snage, vremena, i moj amandman. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, koleginice Jovanović.

NATAŠA ST. JOVANOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, želim da iskoristim ovu priliku, ministre, da vas zamolim da još jednom razmotrite zahtev Opštine Mladenovac da u okviru mreže zdravstvenih centara u Srbiji formirate zdravstveni centar u Mladenovcu, koji sa okolinom ima negde oko 60.000 stanovnika, jer nije logično da Mladenovac poseduje dom zdravlja i Specijalnu bolnicu za interne bolesti a nema opštu bolnicu. To za posledicu ima da su građani uskraćeni za doktore specijaliste iz mnogih oblasti. To ujedno stvara i pojačan pritisak na Klinički centar i druge bolnice u Beogradu. Formiranjem zdravstvenog centra bi građanima Mladenovca bili dostupniji lekari specijalisti, koji ovakvom sistematizacijom nisu u mogućnosti da se zaposle u Specijalnoj bolnici za interne bolesti. Ovakav sličan ima i naš komšijski grad, a to je, na primer, Aranđelovac.

Pošto ovo ima veze sa mojim amandmanom koji sam podnela na član 3, da se dodaje stav 3, a odnosi se na humanistički pristup podizanjem nivoa usluga i kvaliteta, kojim se utiče na razvoj i organizaciju zdravstvenih ustanova u Republici Srbiji.

Održivost zdravstvenog sistema jasno definiše makro i mikro ekonomske politike zdravstva, planiranje razvoja i rada, obezbeđivanje maksimalne transparentnosti, suzbijanje korupcije i obmana i selektivnu decentralizaciju u oblasti upravljanja resursima i širenje izvora i načina finansiranja. Poboljšanje funkcionisanja efikasnosti i kvaliteta zdravstvenog sistema, uz definisanje posebnih državnih programa u oblasti prevencije bolesti, ranog otkrivanja i efikasnijeg lečenja je Ministarstvo definisalo kroz mrežu institucija, tehnologija i medicinskih preparata. U svakom slučaju, zahvaljujem se.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem se, koleginice Jovanović.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Stanislava Janošević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Janošević, izvolite.

STANISLAVA JANOŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre Lončar, s obzirom na to da smo u danu u kom se završavaju rasprave u pojedinostima, ja bih vam se zahvalila na istrajnosti prilikom rasprave i u načelu. Stoički ste izdržali ovo zasedanje. Zašto kažem u istrajnosti? Ne da bih vas

ohrabrivala, već prosto zato što ste izdržali neke klevete koje su bile upućene na vašu adresu i svaki put kada ste dobili vreme za reč i za odgovor vi ste sa jednakim nivoom poštovanja odnosili se prema svakom sagovorniku, odgovarali na pitanja i pokazali šta je to profesionalizam.

Međutim, poštovani ministre, čak i da niste dali odgovore na neka od pitanja, o vama i vašem radu govore rezultati isključivo i ono što pokazuje Ministarstvo zdravlja u poslednjem periodu, koji je to standard koji se omogućuje i kakav kvalitet našim sugrađanima.

Ono što je ozbiljan problem jesu nasleđeni dugovi. Jedan od nasleđenih dugova ima i Bolnica „Đorđe Jovanović“ u Zrenjaninu, od 600 miliona dinara. Međutim, ta bolnica godišnje izvrši 280.000 pregleda i ima 18.000 hospitalizovanih ljudi. To je zaista veliki broj i moramo pomoći tim ljudima i tamošnjim zaposlenima. Ono što je prošle godine omogućeno jeste angio sala i novi rendgen, koji u naš grad nije ušao već 40 godina.

Međutim, Zrenjanin je još po nečemu jedinstven, a to je da je omogućena finansijska pomoć ženama u vantelesnoj oplodnji i pomerena je starosna granica za žene koje učestvuju u tom programu sa 41 na 45 godina. Međutim, vodimo računa i o rodnoj ravnopravnosti. Samo smo gledali da se žene ostvare kao majke, međutim, neophodno je i muškarci da se ostvare kao roditelji. I, ukoliko u prvoj bračnoj zajednici, na primer, nisu imali priliku, u drugoj žele, i tim parovima je omogućeno da idu na vantelesnu oplodnju.

Nije potrebno da se razumemo toliko u medicinsku struku da bismo znali šta je dobro za građane Srbije. Stoga ću ja podržati sve predloge zakona. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Bojan Torbica.

Reč ima Bojan Torbica.

BOJAN TORBICA: Poštovani predsedavajući, cenjeni ministre sa saradnicima, kolege poslanici, ušli smo u drugu nedelju koliko traje rasprava o zakonu koji je predložen zbog potrebe da se oblast ljudskih ćelija i tkiva kod ljudi zasniva na najvišim standardima medicinske nauke i prakse, ali i da se zdravstvenim ustanovama koje obavljaju ove poslove omoguće bolji uslovi za njihovo obavljanje u skladu sa savremenim dostignućima u ovoj oblasti.

Oblast ljudskih ćelija i tkiva obuhvata poslove darivanja, dobijanja, testiranja, obrade, očuvanja, skladištenja, distribucije i primene ljudskih ćelija i tkiva kod ljudi od živog davaoca ili od umrlog lica. Kada sagledamo celokupni tekst Predloga zakona, dolazimo do zaključka da je njegov osnovni cilj uspostavljanje visokog nivoa bezbednosti i sigurnosti u oblasti ljudskih ćelija i tkiva, do kog će se doći kroz definisanje i formiranje banke ljudskih ćelija i tkiva, definisanje registra davalaca matičnih ćelija hematopoeze, uključivanje u republički program za presađivanje ljudskih organa na teritoriji Republike Srbije, uspostavljanje sistema kvaliteta u ovoj

oblasti, uvođenje jedinstvenog informacionog sistema u oblasti ljudskih ćelija i tkiva u svim ustanovama kao i u Upravi za biomedicinu i jasan inspekcijski nadzor u oblasti ljudskih ćelija i tkiva.

Da bi se uspostavio visok nivo bezbednosti i sigurnosti u oblasti ljudskih ćelija i tkiva, Predlog zakona je na jasan i nedvosmislen način definisao ulogu zdravstvenih ustanova u ovoj oblasti precizirajući osnovnu delatnost banke ljudskih ćelija i tkiva, definišući je kao zdravstvenu ustanovu ili organizacionu jedinicu zdravstvene ustanove na tercijarnom nivou zdravstvene zaštite iz plana mreže zdravstvenih ustanova koji donosi Vlada i koji obavlja minimum poslova obrade, očuvanja, skladištenje, distribuciju ljudskih ćelija i tkiva sa tim da može obavljati poslove dobijanja i testiranja ćelija i tkiva. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Branko Popović.

Kolega Popoviću, izvolite.

BRANKO POPOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, dopunom ovog člana stavom 3. koji sam predložio dodatno se definiše predloženi zakon u smislu doprinosa sveukupnom razvoju Republike Srbije.

Pored nastavka kadrovskog osnaživanja zdravstvenog sistema zapošljavanjem mladih medicinskih radnika i odobravanjem stručnog usavršavanja lekara, odnosno specijalizacija, u kontinuitetu se nekoliko godina unazad značajna sredstva izdvajaju za izgradnju novih i rekonstrukciju postojećih zdravstvenih objekata, odnosno za nabavku medicinske opreme i investiciono održavanje u zdravstvenim ustanovama.

U prvoj polovini ove godine uloženo je u zdravstvene ustanove preko dve milijarde dinara, pre svega u nabavku moderne i sofisticirane opreme. U poslednjih nekoliko godina u Zdravstveni centar Užice uloženo je preko 600 miliona dinara i na taj način je podignut nivo zdravstvene zaštite za preko 300.000 građana Zlatiborskog okruga. Pre mesec dana izvršena je stota kardiohirurška operacija u Opštoj bolnici u Užicu, Odeljenju kardiohirurgije, koje je otvoreno 2014. godine. Radiće se minimum četiri operacije sedmično, a Ministarstvo zdravlja najavilo je prijem još pet lekara i deset medicinskih sestara, kao i nabavku najmodernije opreme.

Rad Odeljenja kardiohirurgije u punom kapacitetu značajno je ne samo za građane Zlatiborskog okruga, već i za sve građane Republike Srbije, posebno one koji duže čekaju na ovu vrstu operativnih zahvata. Na taj način liste čekanja biće znatno smanjene već do kraja ove godine.

Odgovornom politikom Vlade Srbije i omogućavanjem redovnog stručnog usavršavanja i adekvatnih uslova za rad, koji uključuju i savremenu opremu, stvaraju se uslovi za nove generacije lekara koji će doprineti razvoju zdravstva, a samim tim i celokupnom razvoju Srbije. PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.

Kolega Orliću, izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, razvoj u oblasti zaštite zdravlja naravno podrazumeva da danas, kada zahvaljujući ozbiljnom i odgovornom odnosu države mi u budžetu imamo sredstava, možemo da ih uložimo, i Srbija to upravo i čini, u lečenje retkih bolesti za našu decu. To je pre samo nekoliko godina bilo potpuno nezamislivo, danas je to realnost. Možemo da uložimo, a Srbija to upravo i čini, u otvaranje centra za iks nož. Pre samo dva dana predsednik Republike Aleksandar Vučić lično je obišao te radove. Danas je važno da tu podršku razvoju damo i kroz zakone o kojima raspravljamo danas, zato što je to izvanredno važan način da sačuvamo živote građana Srbije.

Danas, kada se vodi strašna hajka, monstruozna kampanja od strane pripadnika bivšeg režima upravo protiv nas a na temu zakona koji se tiče presađivanja organa, šta rade različiti Saše Jankovići, Veselinovići, koji se zovu ovako ili onako, ostali puleni Vuka Jeremića, Dragana Đilasa, njihove šminkerke i bivši glumci? Oni se na društvenim mrežama bave montažama, falsifikatima i sirovim lažima. Govore protiv Aleksandra Vučića, SNS-a, protiv naših narodnih poslanika, stavljaju ljudima u usta reči koje nikad izgovorili nisu, ne samo da naštetite nama nego i da uplaše građane Srbije. Da kažu kako će sada ljude, zamislite, neko ubijati, pljačkati. I sve ostalo najgore i najstrašnije što možete da zamislite oni tvrde. I malo im je, pa Narodnu skupštinu Republike Srbije nazivaju „žutom kućom“, i tim imenom sve nas ovde. Naravno, uz medijsku podršku raznih Šolakovih N1 televizija, različitih Slaviša Lekića, koji su, naravno, uredno dobili uplate u milionskim iznosima od Dragana Đilasa, njihovih „danasoida“ i njima sličnih.

Zato je posao nas kao narodnih poslanika važan ne samo da predlažemo, podržavamo i glasamo za napredne zakone koji će spasiti ljudske živote, nego i da edukujemo, i time završavam, gospodine predsedavajući, da svu tu malograđanštinu koja je izašla na površinu, sva taj jad, čemer i bedu DOS palanke koje nose Jankovići i Đilasi i njima slični mi sprečimo da naprave štetu za ovu zemlju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naslov Glave II iznad člana 4. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Koleginice Radeta, izvolite.

VJERICA RADETA: Poslanici vlasti su pokazali jedan vrlo interesantan stav, kažu da mi koji smo protiv ovog zakona to ne možemo biti zato što nismo lekari. A ja njih sad pitam kako oni mogu biti „za“ kad nisu lekari.

Ali ono što građani Srbije prenose ministru i vama koji ćete glasati za ovaj zakon jeste da oni ne žele ovakav zakon zato što ne žele, kako kažu, većina s kojima smo se ovih dana sretali, da ih niko žive kasapi. Kažu ljudi – vernici smo, ne želim, hoću da živim koliko mi je Bog odredio, ne želim ničiji organ ako bi mi eventualno rekli lekari da mi treba, ali takođe nikome ne želim da dam svoj organ.

I, to je ono što je ovde moralo da se poštuje i to je najgrublje kršenje Ustava Republike Srbije i zato ćemo mi srpski radikali podneti inicijativu Ustavnom sudu i očekujemo zaista, zahvaljujući ovim nekim novoizabranim, ne nekim nego uvaženim novoizabranim sudijama Ustavnog suda, da će zaista voditi računa i da će ove odredbe zakona biti proglašene neustavnim.

Naravno, onaj ko želi da mu se uzimaju organi i dok je još živ, dok mu kuca srce, neka to radi, nemamo ništa protiv, ali nemate pravo da to radite ljudima koji to ne žele i to je suština našeg protivljenja ovom zakonu.

Želimo takođe da vam skrenemo pažnju da vam, svima iz vlasti, i poslanicima i ministru i predsedniku države, svima iz vlasti skrećemo pažnju – i završavam ovim, Arsiću – da vam ni ovaj zakon, niti bilo koji zakon, pogotovo ne Ustav Republike Srbije ne dozvoljavaju da ikada ikome po bilo koju cenu donirate srce Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na naslov iznad člana 4. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite, kolega Periću.

SRETO PERIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, nijedan zakon nije toliko stručan da bi njegovo usvajanje trebalo da se odvija mimo ovog doma, a provejavalo je od strane nekih kolega da neki koji nisu lekari po profesiji ne bi trebalo o ovom zakonu ni da govore.

Jedno upozorenje Ministarstvu zdravlja – prestanite s tim da ćemo za tri godine biti lideri u regionu. Mene to neodoljivo asocira na DS, kada su govorili mnogo pre vas da su lideri, ili da će biti u nečemu, pa vidite dokle je Srbija danas stigla.

Vi uporno tvrdite da je ovo human gest. Human gest je samo ono što čovek radi dobrovoljno, ne ugrožavajući druge pri tome. Ne može biti humano ako se pođe od toga da postoji pretpostavljena saglasnost za doniranje svih organa. Ako je nešto humano, ono je dobrovoljno; ako se pretpostavlja, onda je obavezno; ako je obavezno, nije humano. Tako da to zaista nema smisla.

Mi se pribojavamo još jedne situacije, da se možda i nesvesno, ali nisam siguran da je nesvesno, uvodi i visok stepen komercijalizacije u zdravstvenim uslugama. Nas na to upućuje i obaveza Uprave za biomedicinu da mora podnositi izveštaje sa mnogo detalja, koje će Evropskoj komisiji da podnosi, a onda to ostavlja mogućnost naknadne trgovine organima koje će neko u najboljoj nameri, ali ako on to želi. Mi ne želimo na to da utičemo. Ako on dobrovoljno pristaje na to, neka to tako bude, ali zbog čega mora Uprava za biomedicinu da podnosi takve izveštaje.

Saradnja, ukoliko hoćete, zbog sticanja nekih novih znanja, nije sporna. Ja moram da kažem da mi imamo vrsne lekare koji bi ovu oblast, odnosno transplantaciju mogli da rade, a oni, gospodine ministre, ističu, to možda zna i profesor Đukić, koji nije trenutno tu, da dosada nije bila na adekvatan način regulisana njihova naknada. Kažu da najčešće te intervencije rade mimo radnog vremena, čak i ako je to u redovnom radnom vremenu, za njih nije, jer oni imaju neke druge obaveze.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Izvolite, kolega Bojiću.

DUBRAVKO BOJIĆ: Hvala.

Evo, već treći dan rasprave u pojedinostima o ovom predlogu zakona, o ovim važnim pitanjima. Moram da kažem da je ova diskusija mogla da bude i konstruktivna i kvalitetna da je bilo više razumevanja i poštovanja nas narodnih poslanika. Ali, uprkos svemu, mi smo nastojali da argumentovano kritikujemo sve ono što mislimo da nije dobro, kao što je naša primedba u pogledu pozicije i nadležnosti direktora Uprave za biomedicinu, a posebno normiranja tri pomoćnika direktora, koji za svoj rad odgovaraju i ministru i direktoru.

Isto tako, kod obavljanja inspeksijskog nadzora rekli ste da taj nadzor treba da bude kontinuiran, što se slažemo, ali rekli ste da se obavlja najmanje jednom u dve godine. Srpska radikalna stranka smatra da je bolje rešenje da se inspeksijski nadzor ustanova obavlja svake godine kako bi se smanjile, ublažile ili u potpunosti eliminisale sve negativne posledice.

Ja ovde moram još jednom da kažem da je neizdavanje dozvole za transplantaciju srca jednoj zdravstvenoj ustanovi isto kao, ako bih se fudbalskom terminologijom poslužio, kad bi, recimo, Mesiju ili Ronaldu zabranili da igra na protivničkoj polovini terena, gde su oni u stvari najjači. Ovim ste velikom broju pacijenata onemogućili pravo na lečenje. Veoma hipokratovski, zar ne?

Na kraju želim da kažem da, kako je neprikosnoveno pravo svakog čoveka na život, isto tako je neprikosnoveno i pravo svakog pacijenta na lečenje, na izbor lekara i zdravstvene ustave kojoj će poveriti svoje zdravlje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Izvolite, kolega Stojanoviću.

FILIP STOJANOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani narodni poslanici, dame i gospodo, na Predlog zakona o ljudskim ćelijama i tkivima podneo sam sledeći amandman – u članu 4. stav 1. Predloga zakona menja se i glasi: „Davanje i primanje ljudskih ćelija i tkiva zasnovano je na punom uvažavanju prioriternih interesa za očuvanje života i zdravlja, zaštiti osnovnih ljudskih prava davaoca i primaoca“.

Većina ljudi ima humanistički pristup ovoj materiji, ali kada imamo situaciju da neko želi da zarađuje na njegovim organima, onda stvari postaju potpuno drugačije. Ne mislite valjda da će i oni retki koji znaju šta stoji u zakonu gubiti vreme da bi otišli u nadležnu instituciju da saopšte kako ne žele da budu donatori organa? Da li ste vi svesni

da ogromna većina ljudi ne zna da njihovi organi na ovaj način mogu postati predmet trgovine?

Vi, ako želite da ovaj zakon ima svoj efekat, onda kažite da se organi u slučaju moždane smrti doniraju, tako da se apsolutno isključi svaka moguća zloupotreba. Samo na taj način sve ovo što predlažete ima nekakvog smisla. U suprotnom, ubrzo ćete ići na dopune i izmene ovog zakona. Treba da shvatite da je ovo ozbiljna stvar, koja ne sme da ostavi nikakve nedoumice.

Zbog svega ovog navedenog mi iz SRS ne možemo podržati ovaj zakon. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Kolega Despotoviću, izvolite.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Dame i gospodo narodni poslanici, ovim amandmanom SRS pokušava da skrene pažnju na manje sredine, koje su u nemilosti regionalnih zdravstvenih centara. Recimo, male sredine poput Prijepolja, Nove Varoši, Priboja, Sjenice, koje ne broje više od 100.000 stanovnika, gde se pacijenti usmeravaju prema bolnici u Prijepolju, a veliki broj pacijenata u ZC Užice, koje poseduju CT, odnosno skener ili u privatne zdravstvene ustanove.

Namećem potrebu da se kritički osvrnem vama i Vladi Republike Srbije. Primer: svake nedelje iz gorenavedenog subregiona za potrebe skenera u Užice se upućuje više od 60 pacijenata. Koliko to košta zdravstveni centar, evo primera. Recimo, od Prijepolja do Užica 100 km i nazad to je 200 km, auto, lekar, vozač, tehničar, sve to košta uzmimo 10-12 hiljada dinara, nedeljno 600.000, 22 radna dana u toku meseca – milion i trista hiljada, godišnje 15.600.000 dinara.

Ministre, šta vam ovo govori? Da bi bili troškovi lečenja građana manji, tih manjih sredina, i da bi dijagnostika bila pouzdana, morate rešavati sistemski probleme manjih zdravstvenih ustanova, koje su u nemilosti regionalnih zdravstvenih centara. Imam utisak da i vi, kao i vaše kolege iz Vlade Republike Srbije, vidite Srbiju samo do Zlatibora.

Postavljam pitanje. Ministre Lončar – zašto je ZC u Užicu u ovom trenutku u blokadi 91.843.193,11 dinara? Zašto pomenute organizacione jedinice ne mogu da popune upražnjena mesta lekara, medicinskih sestara i spremačica?

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Despotoviću.)

Često nedostaju reagensi, a u bolnici određeni lekovi. Nema termina za... (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Reč ima kolegica Ružica Nikolić.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, složićemo se svi da je presađivanje ljudskih ćelija, tkiva i organa human čin i da nekome to znači život. Bubrežnim bolesnicima koji su dugo godina na dijalizi novi bubrež će sigurno značiti jedini spas.

Doniranje organa treba, a i mora da bude izraz naše volje, naš slobodan izbor, jer ukoliko je to zakonska obaveza, sigurno neće dati željeni efekat. Ovim represivnim merama vi samo terate građane Srbije da potpisuju da ne žele da doniraju organe ili da se usmenim putem oglase, odnosno pozovu Upravu za biomedicinu, koju sam ja, inače, zvala u petak ceo dan. Niko živi se nije javljao, vezano je za banke ćelija.

Znači, vi terate građane da potpisuju da doniraju organe, da odustanu, i na taj način gasite jedinu nadu onim bolesnicima kojima transplantacija znači život. Ovakvim zakonskim predlogom građanima Srbije preti opasnost da im se osnovno ljudsko pravo, a to je pravo na život, zakonskim putem oduzme. Zato vas pozivamo da ovakav predlog zakona povučete i da pustite da građani Srbije sami odluče da li će biti donori ili ne.

Pozitivnom kampanjom se može postići da se broj donora poveća. Građanima Srbije najpre treba vratiti poverenje u zdravstveni sistem, iz kog treba iskoreniti korupciju. Znači, jedino vraćanjem poverenja u srpsko zdravstvo i pozitivnom kampanjom povećaćete broj donora, a to se neće desiti dok je Zlatibor Lončar na čelu ovog ministarstva.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Izvolite.

VESNA NIKOLIĆ VUKAJLOVIĆ: Srbija je zemlja bolesnih ljudi i žao mi je što nismo u ovom vremenskom periodu iskoristili vreme kada je ministar tu i da stvarno istinski malo sagledamo tu zdravstvenu sliku naših građana.

Ako znamo da je 670.000 ljudi bolesno od dijabetesa; ako znamo da je između 400 i 600 hiljada ljudi bolesno od depresije, koja je isključivo posledica stresa i straha od života; ako znamo da imamo preko 200.000 zavisnih od psihoaktivnih supstanci, odmah puta tri, koliko je to problema u svakoj porodici, znači 600.000 ljudi je pogođeno tim problemom; ako znamo da imamo 350.000 zavisnika od alkohola, puta tri, odmah je to milion ljudi; ako znamo da smo 13. u svetu po broju samoubistava, a razlozi su siromaštvo i psihoaktivne supstance – zašto mi o tome nismo razgovarali?

Nije problem uopšte da spasavamo 30 ljudi godišnje koji umru zbog nedostatka organa za transplantaciju, znači nije problem, ali vi vidite da imamo preko tri miliona bolesnih ljudi u državi. Znači, više od pola nas je bolesno.

Ako znamo, ovo je sada najozbiljniji primer i najozbiljnije pitanje za ministra i Ministarstvo zdravlja, da preko 50.000 ljudi godišnje u Srbiji umre usled moždanog i srčanog udara, znači to su naprasne i brze smrti, nama nije jasno, nama srpskim radikalima, kao ni široj javnosti, koji je to momenat kada se čovek javi u hitnu službu sa ishodom smrti, koji je to momenat kada se on otvara i kada mu se uzimaju organi i ko se kada pita za njega. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Koleginice Jovanović, izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Naš poznati hirurg prof. dr Dušan Šćepanović, kome je i samom transplantirano srce 2006. godine, upozorio vas je pre nekoliko meseci, kada je ovaj zakon bio u formi predloga i došao pred Narodnu skupštinu, da morate da imate u vidu to da građani Srbije treba da znaju izričito šta je pretpostavljena saglasnost, a to znači da nema izričitog odbijanja da neko neće da donira svoj organ. I sad kako ćete vi pošto usvojite ovaj zakon da dođete do situacije da svim građanima, punoletnim građanima Srbije objasnite šta to zapravo znači i kako se i na koji način krše njihova ljudska prava i zbog čega oni koji uopšte ne žele o tome da razmišljaju moraju sada, po ovom zakonu, da razmišljaju i da se javljaju Nacionalnom registru i da izričito, kao što reče prof. dr Šćepanović, kažu da to ne žele ako ne žele? Zašto ste pribegli tome, to vas pitamo mi srpski radikali, da primenite najgore zakonsko rešenje kada je u pitanju doniranje organa koje postoji bilo gde u svetu?

Na ovako osetljivom pitanju treba da padne ministar zdravlja, pored svih ostalih afera koje je imao, zbog toga što je zakon neustavan. Krši se član 23. i 25. Ustava Republike Srbije zbog činjenice da rušenjem i atakom na fizički integritet svakog pojedinca u ovoj zemlji, koji neće moći da se odbrani od toga, kao ni članovi njihovih porodica, jer su ljudi neupućeni, vi dovodite u sumnju vaše dobre namere prilikom donošenja ovakvog zakona.

Da li ćete sada, to vas pitam, gospodine Arsiću, vi kao potpredsednik Skupštine, svi vi pojedinačno, jer nije dovoljno dva ili tri dana skupštinske rasprave, da se pojavljujete na medijima i da ovo zagovarate i objašnjavate ljudima šta to zapravo znači? Naravno da nećete, a građani o tome neće imati pojma.

PREDSEDAVAJUĆI: Možda će neko znati, neko neće, a ja sam svoju donorsku karticu potpisao.

(Nataša Sp. Jovanović: Nema više kartica po ovom zakonu.)

Molim, nešto ste se uzbudili, ne znam šta vam je.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Kolega Šešelj, izvolite.

ALEKSANDAR ŠEŠELJ: Imali smo prilike danas da čujemo u raspravi u pojedinostima kako se ovim zakonom uređuje dobrovoljno davanje organa. To nije tačno. Ovim zakonom se uređuje obavezno davanje organa, tj. doniranje, i to je ono što je problematično. Nema veze što postoji bilo koji drugi primer u Evropi da funkcioniše pretpostavljena saglasnost, to ne znači da je to dobro. Pretpostavljena saglasnost u zakonu o transplantaciji organa jeste represija nad građanima i nepoštovanje njihovih ljudskih prava.

Ovaj zakon posmatra građane Srbije kao resurs, ne poštuje njihova prava i njihovu ličnost. Organi nisu stvari, organi nisu predmeti, organi su sastavni deo čovekove ličnosti. Kao prema građanima izvršna vlast treba da se ponaša, a ne kao prema nekim resursima, potencijalnim izvorom organa. Pitanje je samo vremena kada ćemo razmišljati o tome da li ovi organi mogu možda da se izvezu negde.

S druge strane, ono što je najveća nebuloza u celoj ovoj raspravi jeste da mi tražimo poverenje građana Srbije u zdravstveni sistem i u zakon o transplantaciji. Čuli smo ovde kolege iz vladajuće većine, mnogo ima lekara, svaka čast, pobedili ste na izborima, al' zašto onda tražite poverenje građana u zdravstveni sistem a na mesto ministra zdravlja stavite čoveka kojem je nadimak Doktor Smrt ... (Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Šešelj, on je ovde gospodin ministar Lončar, a nadimke izvolite na konferenciji za štampu kažite.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, po Poslovniku.

VLADIMIR ORLIĆ: Znam, gospodine predsedavajući, da niste mogli da iskontrolišete šta će ko da izusti dok to i ne uradi, ali član 107, pitanje dostojanstva, mislim da upućuje da bi za ovakve stvari, zbog toga što se rade očigledno namerno, što se ne rade prvi put tokom ove rasprave, trebalo reagovati i trebalo bi izreći opomenu. Rekao sam već da niste mogli da predvidite šta će da se dogodi pa zbog toga ne tražim da o ovome glasamo, ali zamolio bih da vodimo računa, jer znamo šta, nažalost, od nekih jedino možemo da očekujemo.

Neprihvatljivo je na ovaj način vređati ministra, vređati Vladu, vređati Narodnu skupštinu. Koliko god puta mi to lepo, ljudski da kažemo, očigledno to ničemu ne vredi, ničemu ne služi, neki prosto ne žele ni da čuju ni da shvate ni da usvoje.

Priča o represiji je takođe uvreda za Narodnu skupštinu. Nije represija, dame i gospodo, ako mi pretpostavljamo da je čovek, da je građanin Srbije po svojoj prirodi, dakle kao podrazumevano, human i velikodušan. Ako vi pretpostavljate, a neki od sebe polaze, je l' tako, da čovek po svojoj prirodi mora da bude sebičan i da je težak greh pretpostaviti suprotno, to je vaša stvar. Ne možete druge vređati, ni prisutnog ministra, ni Narodnu skupštinu, a ni, što je najvažnije, građane ove zemlje. Zaboravite sve ostalo, zaboravite izbore ako vam se o njima ne priča, pomislite samo na ljude čiji životi zavise

od toga da li će ovakva rešenja biti usvojena. Ne tražimo valjda previše ako tražimo obzir i pristojnost po pitanju tih ljudi.

U pravu je gospodin Arsić kada je danas kazao – bilo bi loše da bilo ko od nas ovde prisutnih, pa i od ovih koji ovakve reči koriste, na primeru svom ili svoje porodice shvati zašto je ovo rešenje ovako važno. Nemojte da dolazimo u situaciju da tek tada neki do pameti dođu. Ozbiljni smo, odgovorni, odrasli ljudi, možemo te stvari da uradimo i na vreme, pošteno i korektno.

(Predsedavajući: Privodite kraju, gospodine Orliću.)

Ako radimo drugačije – završavam, gospodine predsedavajući – ti će izbori, nažalost, biti veliko čistište za one koji jedino drugačije mogu. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? (Ne.)

Kolega Šešelj, po kom osnovu?

(Aleksandar Šešelj: Po Poslovniku.)

Izvolite.

ALEKSANDAR ŠEŠELJ: Dakle samo može predsednik, tj. predsedavajući da se stara o redu na sednici Narodne skupštine. Ne može da bude to ni zamenik ni šef bilo koje poslaničke grupe.

A znate šta, nadimak koji nosi Zlatibor Lončar nisam mu dodelio ja. Dakle to smo imali prilike da slušamo još otkad je postavljen za ministra. A baš zato što su interesi građana Srbije na prvom mestu, i tako treba da bude valjda svim poslanicima, mi govorimo ovako o ovom zakonu. Imali smo iskustvo „žute kuće“, tj. građani Republike Srbije, gde je cela jedna nova kriminalna grana, kriminalna operacija njihovih otimanja, likvidiranja i vađenja organa i prodavanja na crnom tržištu.

Kako mi smemo onda da pristupamo temi transplantacije organa ovako nonšalantno, da govorimo kako je to fantastično i kako će to samo da poboljša zdravstveni sistem? Nikakva se kritika ne dopušta. Baš vi koji ste predlagači, koji ćete glasati svi listom za, treba da imate to sve u vidu i da govorite o tome, a ne da vam svaka reč kritike smeta.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Šešelj, pošto ste govorili o povredi Poslovnika, niko vama ne brani da kritikujete. To je vaše pravo. Ono što nije dozvoljeno u Skupštini, bez obzira iz kojih redova to dolazi, to su uvrede.

(Milorad Mirčić: To je iz milošte.)

Ako je to nekome iz milošte, neka tako naziva članove svoje porodice. Nemam ja taj problem, gospodine Mirčiću.

Da li želite da se Skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Kolega Ljubenoviću, izvolite.

TOMISLAV LJUBENOVIĆ: Hvala.

Podneo sam amandman na član 4. Predloga zakona o ljudskim ćelijama i tkivima, i to na stav 2.

Član 4. ovog predloga zakona odnosi se na načelo zaštite interesa i dostojanstva, i to poštovanje dostojanstva preminulog lica i na članove njegove porodice.

Materija je izuzetno osetljiva pa sam ovim amandmanom predložio malo drugačije definisanje od onoga kako je to učinio predlagač. Obrazlažući donošenje ovog zakona predlagač je napisao da je ostavljena mogućnost svakom punoletnom građaninu Republike Srbije da zabrani, u pismenom ili usmenom obliku, darivanje svojih tkiva, kao i mogućnost članova porodice da to učine u trenutku smrti ukoliko se umrlo lice za života nije izjasnilo u vezi sa tim.

To je, kao što sam rekao, vrlo osetljiva materija i to su veoma delikatni momenti, pa se time ne treba igrati i takve odredbe ne treba stavljati u zakon.

U vezi sa amandmanom na član 4. ovog predloga zakona stav poslaničke grupe SRS je da, kada Narodna skupština usvaja zakon, to mora da se radi precizno kako ne bi došlo do situacije da se prilikom primene ustanove određeni nedostaci, tj. da je nešto definisano na nejasan način, a u ovom slučaju radi se o važnom zakonu u oblasti zdravstva. U tom cilju predlagač bi trebalo da dobro razmisli o svim sugestijama narodnih poslanika iskazanim kroz amandmane.

Predlagač je kao jedan od razloga za donošenje ovog zakona naveo i potrebu da oblast ljudskih ćelija i tkiva kod ljudi se zasnjuje na najvišim standardima medicinske nauke i prakse s obzirom na to da je oblast medicine koja se intenzivno razvija i nudi velike mogućnosti za lečenje ljudi i da se zdravstvenim ustanovama koje obavljaju ove poslove omoguće bolji uslovi za njeno obavljanje u skladu sa savremenim dostignućima u ovim oblastima.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Ljubenoviću.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman podneo narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Kolega Komlenski, izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Dame i gospodo, drugarice i drugovi, uvaženi ministre, poštovani predsedavajući, na član 4. ovog zakona podneo sam amandman. Predlažem da se u stavu 2. iza reči „i tkiva sa umrlog davaoca postupa se sa“ doda reč „dužnim“. Time bi se praktično, u skladu sa pozitivnom pravnom praksom dugogodišnjom, na jedan viši nivo podigla obaveza poštovanja dostojanstva umrlog lica prilikom uzimanja ćelija i tkiva u skladu sa ovim zakonom.

Možda ovo vama izgleda iz ugla ljudi koji se bave medicinom kao nepotrebno, ali mi koji se bavimo duže godina pravom znamo da to apsolutno ima svoju svrhu i da bi to zaista doprinelo, prvo, odnosu prema samom ovom zakonu, pa i u smislu obavezujućem prema onima koji budu postupali po ovom zakonu kada je u pitanju pribavljanje ljudskih ćelija i tkiva.

Mislim da su svi amandmani koje sam podneo, od člana 1. do člana 4, amandmani koje treba usvojiti. Ja ću glasati za njih, mislim da će ih i kolege podržati i ovo su amandmani koji zaista ovom zakonu mogu samo da daju jednu dodatnu težinu i jednu dodatnu ozbiljnost.

Ovaj zakon je dobar, kao što sam rekao, zaista obezbeđuje jednu sigurnost u vršenju ove delatnosti, ako se to tako može reći, a mora se reći, i ono što se želi istaći kroz ove amandmane jeste da nivo te sigurnosti dužnog poštovanja prema pokojniku je nešto što ova država zna da poštuje i ume da prepozna, a samim tim i inkorporira u zakonski tekst. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Kolega Mirčiću, izvolite.

MIŁORAD MIRČIĆ: Ono što sve vreme rasprave želi SRS, to je da na ovoj temi ne želimo da postizemo ili stičemo jeftine političke poene. Nije ovo tema, niti je ovo zakon za politizaciju.

Međutim, očigledno da i vladajuća koalicija ne vodi računa kada određuje svoje kadrove ko će da ih predstavlja na nivou izvršne vlasti i ovo je prilika da ukažemo i javnosti na tu činjenicu. Umesto da ministar resorni smiruje situaciju, da polako amortizuje napade ili nezgodna pitanja iz opozicije, on kreće u nešto što je nepoželjno kada je u pitanju skupštinska rasprava.

Ovde u ovome zakonu treba da se postigne taj efekat solidarnosti, da se humanost digne na mnogo viši nivo, a ne može ako imamo ovakve predstavnike izvršne vlasti. To zna i vladajuća većina, iz prostog razloga što ponašanje pojedinih ministara ne doprinosi boljem sprovođenju i primeni zakona.

Mi ovde govorimo čak i neke stvari koje se ministru ne sviđaju, iz razloga da bi javnost videla kakve poglede na rad Parlamenta i uopšte kakvo mišljenje izvršna vlast ima o Parlamentu. Čim mu se nešto kaže da mu ne odgovara, on odmah skače i počinje da vređa. Pa mu se još pridruži i predsedavajući sad trenutno, koji je čak uzeo sebi za pravo i otišao toliko daleko da spominje porodicu, kojoj je, između ostalog, zahvaljujući toj porodici, njenom članu Vojislavu Šešelju, dugo, dugo jeo hleb i hranio svoju porodicu i najmanje zasluđuje da tako nekorektno se pravi poređenje sa porodicom i ono što se kaže ministru iz milošte, gospodine Arsiću.

PREDSEDAVAJUĆI: Pošto me stalno prozivate, kolega Mirčiću, ja vas molim da s tim nadimcima obidete porodice i pacijente gospodina Lončara koje je on izlečio pa njima objasnite poreklo tog nadimka, da vidim šta će da vam kažu. A što se tiče moje egzistencije, nikad nije bila od politike.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč?

(Milorad Mirčić: Mogu da odgovorim?)

Ne možete.

Kolega Saviću, izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, vrlo je zanimljivo slušati kako predstavnici vladajuće većine hvale ove zakone, pri čemu ne razumeju ni deseti deo problema i svega onoga do čega sve ovo može dovesti. I, da se razumemo, niko normalan nema ništa protiv toga da se ljudima pomaže, da se život produžava, da se povećava kvalitet života, ali ni od koga od njih nismo čuli da je pomenuo etičku komponentu svega ovoga.

Poznato je da se u ovoj oblasti nauka ubrzano razvija i otvaraju perspektive o kojima se ranije nije razmišljalo ni u najluđoj fantaziji. Već danas imamo situaciju i pretpostavke da se mogu vršiti izmene na nivou DNK i nije daleko dan, pošto se ljudske slobode paralelno, individualne slobode takođe forsiraju, kada će neko, na primer, tražiti da mu se umesto stopala usade kopita kako bi išao bez cipela. Naravno, ovo je možda nekima smešno, ali bez etičkih ograničenja ovo će biti naša nadolazeća realnost.

Već danas imamo situaciju da naša mlada pokolenja oponašaju spoljašnji izgled virtuelnih junaka i virtuelnih heroja. A čovek je ustrojen tako da se, osim po spoljašnjem izgledu, ne razlikuje ni po čemu drugom od većine. Dakle čovek je božija tvorevina i, ako mu se bilo šta doda ili bilo šta oduzme, pitanje je da li je to više ta osoba i da li je to taj čovek.

Jedno pitanje, da iskoristim gospodina ministra. Gospodine ministre, da li vam je poznato da se nedavno u Nišu pojavio donor srca, da je iz Beograda došla ekipa koja je trebalo da preuzme to srce, međutim, ta ekipa je bila apsolutno nestručna i ceo posao je upropašten. To srce više nije bilo u funkciji, a ova osoba koja je trebalo da primi taj organ ostala je bez toga. Da li vam je to poznato i da li ste nešto preduzeli?

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.

Kolega Janjuševiću, izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege, kako odgovoriti na to što neko smatra da je politički legitimno da uglas kaže da voda u Beogradu nije ispravna, da kaže da je Skupština „žuta kuća“, da kaže – čuvajte svoje organe, posle ovog zakona će vas neko hvatati i vaditi vam organe, kako odgovoriti onima koji ne sede ovde i smatraju da pogrdan tvit može da zameni njihovo prisustvo ovde u Skupštini?

Ovih dana su stigli jedini mogući odgovori. Vi ste, ministre, sa predsednikom Srbije pre sedam dana bili u Vrnjačkoj Banji na polaganju kamena-temeljca za novi hotel u okviru Specijalne bolnice „Merkur“ u Vrnjačkoj Banji, gde se razvija zdravstveni turizam. Odgovor je i najava Moravskog koridora Čačak – Kraljevo – Vrnjačka Banja – Trstenik – Kruševac – Pojate. Odgovor je i juče bio kada ste zajedno sa predsednikom Srbije obišli izgradnju centra za iks nož na KCS. Odgovor će biti i

prekosutra, kada Aleksandar Vučić polaže kamen-temeljac za izgradnju nemačke fabrike „Forverk“ u Čačku, gde će posao naći 1.000 radnika. Odgovor je i ubrzan rad na zavišetku auto-puta Beograd–Čačak i novi potpisan ugovor na 40,4 kilometra, novu deonicu Preljina–Požega, a 450 miliona evra vrednosti.

Sve su ovo odgovori i ne postoji nijedan tvit i ne postoji nijedan Fejsbuk status pogrdan koji može da izbriše ona slova koja stoje na tabli u zgradi Međunarodnog crvenog krsta u Ženevi, gde piše – Budi human, kao što je Srbija bila humana 1885. godine. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 7. amandman je podneo narodni poslanik Ognjen Pantović.

Kolega Pantoviću, izvolite.

OGNJEN PANTOVIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, ovaj zakon je jedan od onih koji prate trend napora Vlade Republike Srbije da Srbiju organizuje kao jednu modernu državu, državu koja ne zaboravlja svoju slavnu istoriju i koja stvara najbolje uslove za život građana.

Danas je pred nama zakon iz oblasti zdravstva i njegovim usvajanjem ćemo sigurno doprineti da nivo zdravstvene zaštite u Republici Srbiji bude bolji. Moramo da zadržimo naše mlade lekare, medicinske radnike da ostanu u Srbiji i, koliko god to bilo teško, mislim da smo na dobrom putu da to uradimo.

Kreće obnova Kliničkog centra Srbije. Krajem prošle godine otvoren je i KC u Nišu, gde je uloženo 50 miliona evra. Takođe se radi na gradnji centra za iks nož; otvoren je i za gama nož, gde je Vlada Republike Srbije uložila 460 miliona dinara. Ovakvim radom Srbija postiže cilj da ima najsavremeniju medicinsku opremu, te polako postaje lider u regionu u pojedinim zdravstvenim oblastima.

U Srbiju danas dolaze i pacijenti iz okruženja, a naš novac sve manje odlazi u Tursku i u neke druge zemlje gde su se ranije lečili naši građani. Kako se radi u zdravstvu, tako se radi i na polju infrastrukture, obrazovanja, u vojsci, kulturi, inovacijama i Srbija pokazuje da ume, može i da ne odustaje od stvaranja uslova za bolji život građana.

Očekujem da ovaj zakon podigne nivo zdravstvene zaštite u našoj zemlji i da zadrži naše stručnjake i podržaću ga u danu za glasanje. PRESEDAVAJUĆI:

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Ognjanović.

Koleginice Ognjanović, izvolite.

OLIVERA OGNJANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Sam čin transplantacije tkiva ili organa predstavlja humani akt koji produžuje i poboljšava kvalitet života pacijenta, koji nakon adekvatne terapije dobija šansu da ponovo radi, aktivno učestvuje u svim sferama društva, da ima potomstvo.

U Srbiji je, nažalost, veliki broj dece koji čeka na ovakav vid lečenja. Petnaestog maja ove godine je otvoreno prvo novoizgrađeno dečije hematoonkološko odeljenje u sklopu zgrade Dečije klinike za interne bolesti niškog KC. Odeljenje u Nišu je projekat

od nacionalnog značaja i, što je najvažnije, značajno će unaprediti kvalitet lečenja dece obolele od raka.

Ovo je prvi zdravstveni objekat ove namene u Srbiji. Izgradnja je trajala dve godine, a inicijator je bilo Udruženje roditelja dece obolele od raka, koje je, uz ogromnu podršku i pomoć građana Srbije, donatora, Ministarstva zdravlja i uprave Kliničkog centra Niš, dovelo do ostvarenja ovog projekta. Četiri godine je trebalo da bi se ostvario cilj i u tom periodu je organizovano preko 400 akcija, u kojima je učestvovalo preko 1.000 volontera.

Ovo je primer gde se humanošću i voljom savlađuju sve prepreke, primer da zajedno možemo pomoći jedni drugima, da zajedno možemo mnogo više. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Mijatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Kolega Martinoviću, izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja sam jutros rekao da je Rodoljub Šabić prestao da bude nezavisan i samostalan državni organ i postao je opozicioni političar. On je to, inače, već duže vreme.

Danas je ovaj opozicioni političar koji se lažno predstavlja kao poverenik za informacije od javnog značaja podneo i, zamislite, baš danas, u vreme kada govorimo o setu predloga zakona koji dolaze iz Ministarstva zdravlja i koji treba da pomognu lečenje naših građana, danas je Rodoljub Šabić podneo zahtev za pokretanje prekršajnog postupka protiv ministra zdravlja dr Zlatibora Lončara i protiv vršioca dužnosti direktora Instituta za javno zdravlje Srbije „Dr Milan Jovanović Batut“ zbog, kako je naveo, otežavanja utvrđivanja činjenica u slučaju mobilne aplikacije „Izabrani doktor“.

Pošto Rodoljub Šabić od svega pravi politiku pa i od ove aplikacije, koja i te kako koristi pacijentima, on smatra da postoji nešto sumnjivo u toj aplikaciji „Izabrani doktor“ i podneo je zahtev za pokretanje prekršajnog postupka protiv dr Lončara i protiv direktora Instituta za javno zdravlje „Milan Jovanović Batut“.

Istovremeno želim da kažem, gospodine ministre, zbog vas i zbog građana Srbije, da je Savet za monitoring, ljudska prava i borbu protiv korupcije „Transparentnost“ danas protiv Rodoljuba Šabića, zbog krivičnog dela iz člana 359. stav 3. Krivičnog zakonika, podneo Tužilaštvu za organizovani kriminal krivičnu prijavu zbog toga što je proneverio na ime plata, na osnovu 118 rešenja o prijemu u radni odnos, 32.606.000 dinara, na ime službenih putovanja 1.350.561 dinar, govorim isključivo o neto iznosima, a na ime organizovanja konferencija za štampu u Medija centru u Beogradu bez sprovedenih javnih nabavki 207.430 dinara.

Takođe, na osnovu različitih ugovora vezanih za projekte koje je organizovao Rodoljub Šabić proneverio je tri miliona dinara i po osnovu dva ugovora sa, zamislite,

vozačima koje je zaposlio. Jedan je Miloš Vasić, a drugi je... Prvo piše Miloš Vasić pa onda Miloš Zorić, izgleda da ni Rodoljub Šabić ne zna tačno o čemu se radi. U svakom slučaju, na osnovu ovog jednog ugovora, za Miloša Vasića, proneverio je 218.706 dinara, a za ovog Miloša Vasića, odnosno Milana Zorića, ne zna ni sam kako se čovek zove, 255.757 dinara.

Ovo govorim da bi građani Srbije znali kako Rodoljub Šabić nemilosrdno pljačka budžet Srbije. Da nema ovakvih ljudi, koji su u suštini opozicioni političari a ne nezavisni samostalni državni organi, bilo bi, gospodine Lončar, mnogo više para za lečenje naših građana. Ovo sam rekao da bi građani Srbije znali da su se protiv Vlade Srbije, pa i protiv ministra Lončara, kao što vidite, organizovale ne samo pojedine opozicione političke partije, nego čak i oni koji sami sebe smatraju nezavisnim i samostalnim državnim organima a u stvari su eksponenti onih koji rade protiv interesa države Srbije i njenih građana.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

MILANKA JEVTOVIĆ VUKOJIČIĆ: Hvala.

Uvaženi predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, moram radi građana Srbije da istaknem da je Predlog zakona o ljudskim ćelijama i tkivima donet u skladu sa najvišim standardima medicinske struke, u skladu sa principima humanosti, etičnosti i moralnosti. Takođe moram da naglasim da ovim predlogom zakona apsolutno se nigde ne pominje nikakva prisila. Naprotiv, ovo je zakon koji se zasniva na principu dobrovoljnosti i o tome izričito kaže i član 28, a i član 32, kao i celokupan zakon od početka do kraja.

Takođe moram da istaknem da je i u malim sredinama kao što je Priboj, odakle ja dolazim, u okviru Opšte bolnice otvorena Dnevna bolnica za hemodijalizu, gde se izašlo u susret onim bubrežnim bolesnicima koji imaju potrebu za ovom uslugom, da ne putuju 60 kilometara do Prijepolja ili 160 kilometara do Užica, već da uslugu hemodijalize mogu da dobiju u okviru Dnevne bolnice u Priboju. Očekujem da će i ovi pacijenti koji su na hemodijalizi u Priboju ovim zakonom, koji daje šansu za novi život, upravo dobiti tu šansu za život.

Takođe moram da istaknem da je, osim sajber noža, gama noža i iks noža, koji se najavljuje, izvršeno i ogromno ulaganje u opremu, a zdravstvena oprema jeste deo efikasnog i funkcionalnog zdravstva. Moram da navedem da je u KCS u okviru Klinike za urologiju nabavljen najsavremeniji aparat za razbijanje kamena u bubregu. Vrednost tog aparata je 48 miliona dinara, nabavili su ga Ministarstvo i KCS. Na njemu može godišnje da se leči oko 2.000 pacijenata i mogućnost izlečenja je preko 90%.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Vukojičić.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.

Kolega Orliću, izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Kao što su već rekli narodni poslanici SNS-a, dame i gospodo, naša uloga je ne samo da dobra rešenja podržavamo, da ih na odgovarajući način prikažemo jedni drugima, naša je uloga važna uloga da edukujemo.

Zašto je važno razumeti ovaj zakon na pravi način? Evo par podataka iz medija. Ne znam da li su u zapetu precizni, ali ako jesu, navode na razmišljanje. Kažu ti podaci da su šanse da će čoveku zatrebati pomoć koja proizilazi iz ovih zakona, dakle pomoć u vidu presađivanja organa, verovatnoća je 20 puta veća nego da će biti potrebno da on učestvuje u obezbeđenju te vrste pomoći za nekog drugog. Dvadeset puta veća. Kažu ti podaci da 30 ljudi godišnje okonča život ne sačekavši, nažalost, da dobije ovu vrstu pomoći. Ti podaci govore koliko je samo važno da ovakva rešenja mi usvojimo.

Ako napravimo i najmanji mogući korak, najmanji mogući, biće strahovito važan, jer je o ljudskim životima reč. A ne mora da bude najmanji mogući, jer ne vidim nijedan razlog da ne napravimo situaciju nalik onoj kakva je, poređenja radi, u broju donora na milion stanovnika u Srbiji danas i u Hrvatskoj, gde je sedam puta veći. Da se tom rezultatu približimo, nema nikakvog razloga da se to ne dogodi. Zamislite samo koliko bi to bilo dragoceno, koliko bi to bilo važno.

Ovo što mi govorimo danima, rekao bih, ipak nekog efekta ima, između ostalog na ljude koji u raspravi učestvuju, a ako ništa bolje, vidim neprijatno im je da oponiraju ovim rešenjima i našim argumentima.

Nažalost, nećemo dopreti do svih. Neki, poput pulena Đilasa i Jeremića, ako se na brutalan način izivljavaju nad temom i nad ljudima kojima je pomoć potrebna, oni se rugaju. Evo, neki Vladimir Petrović, ko zna zašto, danas u Skupštini grada kaže – još dva-tri ovakva vikenda – misli na prethodni vikend – i mogu da otpišu svoju jetru. Toliko se dobro zabavio, a sve na temu ove vrste pomoći o kojoj mi pričamo i sve na temu prilike da se spasu ljudski životi. Takvima mi da pomognemo ne možemo. Takvi su sami odabrali da budu doveka zaglavljani u tom duhu malograđanštine i opskurnog duha DOS palanke od kog, nažalost, nikad nisu ni bili bolji. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Petrović.

Koleginice Petrović, izvolite.

SNEŽANA PETROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre, dame i gospodo narodni poslanici, cilj amandmana koji sam podnela na član 4. Predloga zakona je da se dodatno definišu osnovna načela zakona u svrhu sveukupnog razvoja Republike Srbije.

Pored humanističkog karaktera i brige o zdravlju stanovništva, važno je i neophodno u zdravstvu, kao i u drugim oblastima, pratiti trendove tehnološkog razvoja i primene savremenih metoda lečenja, ali i jednako važno osposobljavati i školovati adekvatan kadar koji bi u svom radu mogao primeniti nove metode u lečenju i poboljšati nivo kvaliteta pružanja zdravstvenih usluga.

Menadžer Zdravstvenog centra Užice je u saradnji sa Visokom poslovno-tehničkom školom Užice i nadležnim ministarstvom postigao dogovor i od prošle godine dobijena je akreditacija za studijski program „Zdravstvena nega“, za sticanje zvanja strukovna medicinska sestra, kako bi se Zdravstvenom centru Užice obezbedilo što više medicinskih sestara sa visokim obrazovanjem, a sve sa ciljem da se pružaju bolje i kvalitetnije zdravstvene usluge. Potpisan je i ugovor o poslovno-tehničkoj saradnji kako bi Opšta bolnica Užice bila nastavna baza i obezbedila potreban kadar.

Takođe, dobijanjem dozvole Ministarstva zdravlja za uvođenje novih procedura uz pomoć Kliničkog centra Srbije i Klinike za kardiohirurgiju izvršene su prve operacije na otvorenom srcu u Opštoj bolnici Užice i prve tog tipa u bolnici sekundarnog nivoa u Srbiji. Do danas je uz pomoć Kliničkog centra urađeno 110 operacija srca sa izvanrednim rezultatima, što predstavlja rezultate unapređenja rada i usavršavanja adekvatnog kadra.

Zbog značaja i važnosti zakona, u danu za glasanje podržacu i ovaj i set ostalih zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Ljubiša Stojmirović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Mladen Lukić.

Kolega Lukiću, izvolite.

MLADEN LUKIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, ovim predlogom zakona se omogućava uvažavanje prioriternih interesa za očuvanje života i zdravlja, kao i zaštita osnovnih ljudskih prava i dostojanstva davaoca i primaoca ljudskih organa.

Donatorstvo, u koje spadaju poslovi darivanja, dobijanja, testiranja, obrade, očuvanja, skladištenja, distribucije i primene ljudskih ćelija i tkiva od živog ili od umrlog lica, usklađuje se sa evropskom regulativom, potrebne procedure se pojednostavljuju i na taj način se licima kojima je potreban organ znatno povećava šansa da isti dobije. Naročito se vodilo računa da se zaštite sve strane u postupku doniranja, a to su primalac i davalac, kao i da se poštuje umrlo lice i članovi porodice umrlog lica pri dobijanju ljudskih ćelija i tkiva sa umrlog davaoca.

Na ovaj način Vlada Republike Srbije jasno pokazuje da se radi na tome da se Srbija približi evropskim standardima lečenja. Razvijenije zdravstvo podrazumeva pozitivnije društvo i, generalno, zdravije, a podizanje zdravstvenog stanja nacije neizostavno dovodi do povećanja radne snage i produktivnosti, a samim tim doprinosi u znatnoj meri povećanju BDP-a. Zahvaljujem na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Marković.

Kolega Markoviću, izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, evo, nema ovih stručnjaka prekoputa. Ono što je dobro u tome, to je da građani Srbije mogu da vide da ni jedan jedini predstavnik stranaka bivšeg režima nije u ovom trenutku, a tako je skoro već ceo dan, nije u sali i da na najbolji način vide kako oni zapravo shvataju svoju poslaničku funkciju koju bi trebalo da vrše. To govori o njima.

Kada je reč o raspravi u pojedinostima, evo, pri kraju smo same rasprave. Čuli smo sve one argumente koji idu u prilog zašto ovaj zakon treba prihvatiti. Čuli smo benefite koje će ovaj zakon proizvesti, kako za građane tako i u ukupnom smislu. Čuli smo sve one rezultate koje je Ministarstvo zdravlja dosada ostvarilo.

Nemam, nažalost, vremena da još jednom iščitam sve te rezultate, a mnoge moje kolege su to danas u nekoliko navrata vršile. Želim samo da kažem da moj amandman pruža snažnu podršku ovom predlogu zakona, ali i svim rezultatima rada Ministarstva zdravlja, ali i Vlade Republike Srbije. Iz svih ovih razloga želim da još jednom podvučem da ću u danu za glasanje podržati Predlog zakona o ljudskim ćelijama i tkivima. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ana Čarapić.

Koleginice Čarapić, izvolite.

ANA ČARAPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, set zakona o kojima ovih dana raspravljamo, naravno i zakon o ljudskim ćelijama i tkivima, svakako će uticati na smanjenje troškova lečenja, i to kod onih koji su se lečili isključivo u inostranstvu zato što nisu imali srodne davaoce ćelija, tkiva i organa. Nakon usvajanja seta zakonskih rešenja lečenje će moći da obavljaju u Republici Srbiji, i to po povoljnijim uslovima i nižim troškovima.

Nova zakonska rešenja će svakako probuditi svest ljudi da u narednom periodu što više doniraju organe i na taj način spasu ljudske živote, što znači da ovaj zakon i svi zakoni o kojima ovih dana raspravljamo jesu humanog karaktera i, u konačnom, utiču na poboljšanje sistema zdravstvene zaštite.

Resorno ministarstvo je u prethodnom periodu mnogo radilo u pogledu buđenja svesti ljudi o brizi o sopstvenom zdravlju. Kao primer navešću akciju besplatnih preventivnih pregleda. Ova akcija je, već sam istakla, dovela do buđenja svesti ljudi, zato što... Sve zdravstvene ustanove su se, naime, odazvale na ovu akciju, a da je akcija uspela, govori da se preko 170.000 građana odazvalo na akciju i da je preventivno pregledano, gde su kod velikog broja građana, nažalost, dijagnostikovana teška oboljenja. Ranije, kada se nisu sprovodile ovakve akcije, imali smo situaciju da su nam ljudi umirali od izlečivih bolesti a da ni oni sami za vreme života nisu bili svesni da boluju od bilo čega.

Zašto pominjem ove akcije? Zato što svaki dinar uložen u prevenciju višestruko se vraća u zdravstveni sistem po osnovu snižavanja troškova lečenja za oboljenja koja

su obuhvaćena ovim akcijama. Sve ovo, kao i set zakonskih rešenja i akcije o kojima sam govorila utiče na unapređenje i poboljšanje sistema zdravstvene zaštite u Republici Srbiji. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Nikolić.

Koleginice Nikolić, izvolite.

IVANA NIKOLIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicama, dame i gospodo narodni poslanici, polazeći od činjenice da je dolaskom na vlast SNS-a u Republici Srbiji zdravstvo prepoznato kao prioritet i da je moralo da se uloži mnogo truda, energije i napora da se zaustavi urušavanje ove oblasti, a kasnije i da se ostvare pozitivni rezultati, danas imamo na dnevnom redu ovakve predloge zakona.

Podizanjem na viši nivo pružanja usluga u oblasti zdravstva građanima i pozicioniranjem Srbije na bolja mesta na listama koje se bave ocenama iz ove oblasti sada imamo zakonska rešenja za koja je bio potreban ambijent koji su stvorili zajedno predsednik Republike Srbije, Vlada i Ministarstvo zdravlja.

Do pre nekoliko godina imali smo jako loše stanje u zdravstvu, ali drago mi je da smo ovih dana imali priliku da čujemo i mi, a i građani Srbije kakvo je sada stanje u zdravstvu, kako se radi po opštinama širom Republike Srbije i kakvo je stanje u zdravstvu danas i da se intenzivno radi, temeljno, odgovorno, humano, da se pristupa rešavanju problema i donošenju rešenja, koja i te kako stvaraju bolje uslove za život građana.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Živan Đurišić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Branimir Rančić.

Kolega Rančiću, izvolite.

BRANIMIR RANČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, poštovani ministre gospodine Lončar, poštovani gosti iz Ministarstva, poštovana gospodo narodni poslanici, član 4. govori o zaštiti interesa i dostojanstva.

Međutim, pre nego što krenem sa obrazlaganjem mog amandmana, ne mogu da se otmem utisku da je jedan poslanik iz redova jednog dela opozicije rekao sledeće – depresija je isključivo – podvlačim isključivo – posledica stresa i lošeg života. To je zaista jedno totalno laičko tumačenje i odmah imam asocijaciju na jedan film, a to je film „Tesna koža“, gde jedan student na viziti, a glumi ga Irfan Mensur, obraćajući se profesoru, Bati Živojinoviću, kaže: „Čovek pati od lošeg života, a to je – malo srce a dugačke ruke“. Znači, suviše je ozbiljna tema ovaj zakon da bismo tumačili etiologiju depresije na ovaj laički način.

Ali da se vratim na moj amandman: „Darivanje i primanje ljudskih ćelija i tkiva zasniva se na uvažavanju prioritetnih interesa za očuvanje života i zdravlja i zaštiti osnovnih ljudskih prava i dostojanstva davaoca i primaoca.“

Moram da kažem da posebni deo psihijatrije izučava ovu tematiku transplantacije i to je deo koji se zove liazon psihijatrija, tako da sam ja apsolutno u temi i moj amandman je apsolutno smislen, kada govorim o ovom zakonu.

Zbog kratkoće vremena za obrazlaganje amandmana, govoriću samo o transplantaciji od živog srodnog davaoca. Ali, kao što vidim, nemam više vremena, tako da ovo ne mogu da elaboriram na jedan stručan način.

PRESEDAVAJUĆI: Sledeći put, kolega Rančiću. Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Izvolite, kolega Bogatinoviću.

ŽARKO BOGATINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre Lončar sa saradnicima, lokalna samouprava grada Leskovca uspeła je uz pomoć Vlade Republike Srbije i Ministarstva zdravlja da napravi istorijska ulaganja u Opštu bolnicu Leskovac. Renovirana su odeljenja onkologije i dečje neuropsihijatrije, takođe je novo ruho dobio i EEG kabinet, na kome su renovirani fasada, podovi, sanitarni čvor, nadstrešnica, a uređen je i park ispred kabineta. Slični radovi izvedeni su i na Odeljenju bolesti zavisnosti i Dnevnoj bolnici psihijatrije, što znači da je čitav ovaj kompleks dobio potpuno novi izgled. Ne postoji bolnička služba u kojoj barem nešto nije urađeno, od uređenja prostorija, sanitarnih čvorova, zamene podova, do rekonstrukcije kanalizacione mreže i toplovoda. Oko četiri miliona dinara iz donatorskih i sopstvenih sredstava bolnica je uložila u renoviranje odeljenja urologije, ortopedije, ginekologije i pedijatrije, službe za internu medicinu i gastroenterologije.

Početak ove godine zgrada službe za infektivne bolesti nakon 70 godina doživela je potpunu rekonstrukciju. Kancelarija za upravljanje javnim ulaganjima za ovu namenu izdvojila je 46 miliona dinara. Sada se možemo pohvaliti time da posedujemo jedno od najsavremenijih odeljenja namenjenih ovoj grani medicine u Srbiji. Poslednja donacija, koja će našoj opštoj bolnici omogućiti izgradnju i opremanje centralne sterilizacije, jeste donacija aparata za sterilizaciju Fondacije Nj.k.v. princeze Katarine u vrednosti od 360.000 dolara. Aparaturu za sterilizaciju dobili smo od Ministarstva zdravlja. Opštu bolnicu Leskovac takođe očekuje rekonstrukcija glavne zgrade, koju će finansirati Kancelarija za javna ulaganja u iznosu od 620 miliona dinara.

Na kraju, govoreći o zdravlju ne smemo zaboraviti ni brigu o našim najstarijim stanovnicima. U rekonstrukciju Ustanove za odrasle i starije uloženo je 62,2 miliona dinara, a grad je ranije u zamenu stolarije u ovoj ustanovi uložio 5,6 miliona dinara. Takođe, podsetio bih i na uređenje boravka za starije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Reč ima narodna poslanica Jelena Žarić Kovačević.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, svedoci smo svakodnevnog ulaganja u zdravstvo, u infrastrukturu, u opremu, u medicinska sredstva, u omogućavanje novih zapošljavanja i u zdravstvo će se ulagati još više. Zatečeno stanje je bilo katastrofalno, u zdravstvo se nije ulagalo, a neophodno je da ustanove sa kojima se građani najčešće susreću opreme, ali i da se obezbede zaposlenima odgovarajući uslovi u kojima će oni raditi.

Početak avgusta Klinički centar Srbije će imati dva iks noža, a za svaki tretman uštedećemo 20.000 evra. U Urgentni centar Kliničkog centra Srbije svakodnevno dođe i više od 25.000 ljudi i ta ustanova mora biti spremna da te pacijente primi. Niš je dobio godinama očekivani najmoderniji klinički centar koji će pružiti zdravstvenu zaštitu pacijentima, ne samo građanima Niša već i pacijentima jugoistočne Srbije pa i šire, a takvi centri planirani su i za Beograd, Novi Sad i Kragujevac. U Klinički centar Srbije već je uloženo osam i po miliona evra, a kompletna rekonstrukcija koštaće 69 miliona evra i potpisivanje tog ugovora se uskoro i očekuje.

Evidentno je da je veliko zalaganje Ministarstva zdravlja i ne samo zbog toga, već i zbog toga što su i ovi predlozi novih zakona koji su sada pred nama kvalitetni, pozivam kolegice i kolege narodne poslanike da ih u danu za glasanje podržimo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Zlatibor Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Samo želim da vas obavestim, ono što je juče predsednik pričao o izgradnji novog kliničkog centra u Beogradu, da sutra u 10.00 časova potpisujemo ugovor za izgradnju kliničkog centra, konačno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marko Zeljug.

Reč ima narodni poslanik Marko Zeljug.

MARKO ZELJUG: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, kolege poslanici, SNS je zajedno sa Vladom Republike Srbije u proteklih nekoliko godina predložila i usvojila veliki broj zakona koji su svojom primenom izrodili reforme koje su srpskom društvu bile prekopotrebe a građanima Srbije obezbedile lakši život i sigurniju budućnost.

U samom vrhu vizionarskih zakona koji će doprineti podizanju nivoa zdravstvene zaštite nalazi se upravo ovaj zakon, o ljudskim ćelijama i tkivima, koji već nekoliko dana unazad osporava preglasna manjina u ovom parlamentu a u javnosti manjina koja je apriori protiv zakona samo zato što ga predlaže ministar iz reda SNS.

Širenjem dezinformacija, tačnije laži o zakonu o ljudskim ćelijama i tkivima manjina pokušava da nanese štetu interesima Republike Srbije i srpskom zdravstvu

uprkos želji većine stanovništva, koja podržava usvajanje zakona. Ova loša kampanja se vodi protiv humanističkog pristupa svih onih građana Srbije koji bi želeli da omoguće život i posle sopstvenog života.

Upravo u humanističkom karakteru ovog zakona ogleda se i moj amandman, koji ima za cilj davanje podrške Predlogu zakona, koji, pored činjenice da će obezbeđivati stabilnost zdravstvenog sistema i njegovo napredovanje, takođe će osigurati i kontinuirani razvoj Republike Srbije.

Moja podrška ovom tekstu zakona, kao i mojih kolega, u danu za glasanje biće apsolutna iz razloga što je ovo jedan od posebnih zakona, koji će Srbiju pomeriti korak više na lestvici modernih i razvijenih zemalja sveta. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Zeljug.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Tanja Tomašević Damjanović.

Reč ima narodna poslanica Tanja Tomašević Damjanović.

TANJA TOMAŠEVIĆ DAMNĀNOVIĆ: Hvala, poštovani predsedavajući.

Poštovani gospodine ministre sa saradnicima, kolege i kolegice narodni poslanici, oblast ljudskih ćelija i tkiva se u skladu sa ovim zakonom zasniva na načelu zaštite interesa i dostojanstva, načelu solidarnosti, načelu medicinske opravdanosti i bezbednosti i načelu jednakosti. Pri dobijanju ljudskih ćelija i tkiva sa umrlog davaoca postupa se sa poštovanjem dostojanstva umrlog lica i članova porodice umrlog. Darivanje i primanje ljudskih ćelija i tkiva zasniva se na uvažavanju prioriternih interesa za očuvanje života i zdravlja i zaštiti osnovnih ljudskih prava i dostojanstva davaoca i primaoca.

Danas država Srbija na čelu sa predsednikom Aleksandrom Vučićem, sa Vladom Republike Srbije i nadležnim ministarstvima zdravlja, mnogo ulaže u zdravstvo, pre svega na temelju dobrog stanja javnih finansija. U prilog tome govori veliki broj novoizgrađenih objekata i ulaganja u postojeće objekte, ali i ugovori o zaposlenju, koje je predsednik Aleksandar Vučić dodelio najboljim diplomcima medicinskog fakulteta u Srbiji i najavio da će svakih šest meseci država tražiti 50 novih najboljih diplomaca omogućavajući im specijalizaciju, doktorske studije, što je, svi ćemo se složiti, najbolji način ulaganja u zdravstvo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ljibuška Lakatoš.

Reč ima narodna poslanica Ljibuška Lakatoš.

LJIBUŠKA LAKATOŠ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, kolege narodni poslanici, zakonom o ljudskim ćelijama i tkivima definiše se i darivanje i primanje ljudskih ćelija i tkiva, što se zasniva na uvažavanju prioriternih interesa za očuvanje života i zdravlja ljudi, kao i njihovih osnovnih ljudskih prava i dostojanstva kako davaoca tako i primaoca. U ovom zakonu

ogleda se humanistički karakter razvoja zdravstvenog sistema, a samim tim i cele Republike Srbije.

Primena ovog zakona dovodi do pojednostavljivanja administrativne procedure, što bi znatno olakšalo i ubrzalo početak lečenja svih bolesti koje se sporo dijagnostikuju, čije je lečenje dugotrajno, skupo, a neretko i neuspešno. Davanjem ćelija i tkiva jačamo humanističku svest stanovništva, solidarnost među ljudima, a što je najznačajnije, utičemo da primaoci tih ćelija i tkiva u što kraćem roku budu izlečeni i uključeni u sve sfere svakodnevnog života kao potpuno izlečene osobe.

Zdravlje stanovništva i kvalitet života moraju biti prioritet svih nas. Donošenje ovog zakona je od višestrukog značaja kako za unapređenje zdravstvenog sistema tako i zdravlje stanovništva i samim tim i razvoj cele države, popravljajući kvalitet pružene zdravstvene zaštite, daje mogućnost skraćivanja roka od otkrivanja bolesti do početka lečenja.

Predloženi zakon treba podržati jer on ne samo da unapređuje medicinski sistem, a što je najznačajnije, teško obolelima daje nove šanse za izlečenje. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Boban Birmančević.

Reč ima narodni poslanik Boban Birmančević.

BOBAN BIRMANČEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre, poštovane kolege poslanici i poštovani građani, ono što je uradio ministar od preuzimanja Ministarstva, a podsetiću, to znaju i građani, ne moram da prikazujem slike ali se oni vrlo dobro sećaju da je Ministarstvo u to vreme je izgledalo kao napušteno i pola objekata nije imalo čak ni grejanje, a kamoli opremu koja bi bila adekvatna godinama, odnosno u 21. veku.

O gama noževima, iks noževima i drugoj opremi koja se u međuvremenu pojavila i pojavljuje se u Srbiji mogli su samo da sanjaju i to čak nisu ni obećavali u predizbornim kampanjama, a ovo je u 2018. godini stvarnost i nešto što postoji i na šta građani mogu da računaju.

Zakon koji usvajamo isti je kao i bolest, ne bira, deluje na sve i deluje pre svega bez obzira na versku, nacionalnu, političku ili bilo koju drugu pripadnost. Svi oni kojima je pomoć potrebna imaće pravo, imaće nadu i imaće mogućnost da je dobiju, a ponoviću, matematika je jednostavna nauka – 20 puta, ponoviću, 20 puta je veća verovatnoća da bilo ko od nas bude primalac nego davalac organa.

Ponoviću, građani, da znate – 20 puta.

Ono što na kraju moram da ponovim to je da u danu za glasanje pozivam sve građane da budu i da prisustvuju i da vide ko je glasao za ovaj zakon, ali istovremeno pozivam i same građane, pozivam Srbiju da stane iza ovog zakona. Ovo je zakon za njih i zakon koji će njima doneti svetliju budućnosti, odnosno rešenje za one kojima je pomoć potrebna, a odnosi se na bolesne koji čekaju na ovaj zakon. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Savkić.

Reč ima narodni poslanik Dragan Savkić.

Izvolite.

DRAGAN SAVKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, podneo sam amandman na član 4. Predloga zakona o ljudskim ćelijama i tkivima, koji glasi – humanističkim karakterom ovog zakona podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtnom na napredak medicinskih ustanova.

Jedan od ciljeva Predloga zakona je promocija davalaštva, te je humanistički karakter veoma bitan aspekt. Predlog zakona predviđa pojednostavljenu proceduru za izdavanje dozvola zdravstvenim ustanovama za obavljanje poslova iz ove oblasti. Jasno je definisana i procedura koje ustanove mogu podneti zahtev za obavljanje ovih poslova, koje ustanove mogu biti banke ljudskih tkiva i koji su neophodni uslovi za dobijanje dozvole za rad u smislu poslova iz ovog zakona. Predviđen je i jedinstveni informacioni sistem kako bi se implementirao i primenjivao princip sledivosti.

Sa druge strane, procedura vezana za davalaštvo je znatno pojednostavljena. Kada je reč o umrlim licima, smatra se da postoji prećutna saglasnost ukoliko se lice za života nije usprotivilo ili ako to nisu učinili njegovi srodnici u trenutku smrti. Kada je reč o živim licima, ona ili njihovi roditelji odnosno staratelji ako je reč o maloletnicima moraju dati izričit pristanak, koji se može opozvati u svakom momentu. Ovakvim pristupom postupak je znatno pojednostavljen i olakšan, te su izbegnuti suvišni, nepotrebni troškovi.

Shodno tome, humanističkim karakterom Predloga zakona o ljudskim ćelijama i tkivima obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije i napredak medicinskih ustanova. Amandman koji sam predložio ima za cilj da se upravo to posebno naglasi u članu 4. Predloga zakona.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Reč ima narodni poslanik Blaža Knežević.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, neosporni su naponi i ulaganja koja Vlada Republike Srbije i Ministarstvo zdravlja postižu na unapređenju zdravstvene zaštite u Srbiji. Posebno su značajni rezultati, ali pre svega i energija kojom ministar Lončar vodi Ministarstvo zdravlja i koju uspešno prenosi na ljude koji vode zdravstvene ustanove.

Odličan primer za to je saradnja Ministarstva zdravlja i Opšte bolnice u Šapcu, na čijem čelu se nalazi direktor bolnice dr Slobodan Popović i gde je uz pomoć Ministarstva izvršena nabavka sledeće opreme: centralna sterilizacija, vredna 22 miliona dinara, čime je rešen višedecenijski problem; baterijski sistem za potrebe rada u službi ortopedije sa traumatologijom; kupljena su i dva ultrazvučna aparata; rekonstrukcija parking-prostora u krugu Opšte bolnice Šabac; renovirani su i sanirani

svi prilazi i ulazi u objekte; 40 modernih, savremenih bolničkih kreveta je, moram da napomenem, donacija crkve opštine iz Linca; u toku je nabavka dva aparata za anesteziju; dva pacijent-monitora; obezbeđena su sredstva za nabavku mikroskopa za potrebe službe patologije; isti slučaj je i sa nabavkom pacijent-monitora za jedinicu intenzivne i hirurške nege; zaposleno je više od 55 zdravstvenih radnika na određeno i neodređeno vreme i mnoštvo novih medicinskih procedura i tehnologija.

Ono što takođe želim da napomenem, to je projekat rekonstrukcije, adaptacije i dogradnje objekata ustanove, gde će, na osnovu zaključka Vlade Republike Srbije i izveštaja radne grupe za obnovu i unapređenje objekta, Opšta bolnica „Dr Laza Lazarević“ biti kompletno rekonstruisana, obnovljena i dograđena. Predviđena je dogradnja lamele površine od 5.000 metara kvadratnih i rekonstrukcija svih ostalih objekata kojima raspolaže ustanova, ukupne površine 27.000 metara kvadratnih. Zahvaljujem se u ime građana Šapca.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Zlatibor Lončar.

ZLATIBOR LONČAR: Samo da vas obavestim, ne znam da li su vam javili, danas su u Šapcu počele da se rade laparoskopske operacije debelog creva. Uzima se laparoskopski stub i uz podršku lekara iz Engleske i naših stručnjaka osposobiće se lekari u Šapcu da oni samostalno to rade.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Reč ima narodni poslanik Milimir Vujadinović.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Cilj amandmana koji sam podneo je da ukaže na humani karakter ovog zakonskog rešenja i, svakako, na njegov doprinos razvoju medicinskog sistema u Srbiji.

Sam član 4. govori o načelima, kao i cela ova druga glava, o kojoj trenutno govorimo. Pre svega zbog građana Srbije dužni smo da damo još jednom objašnjenje, jer smo čuli od dela opozicije ovih dana zlonamerna, ponekad i morbidna i suluda objašnjenja zakona, a osnovni cilj je uzbuđivanje javnosti Srbije i obmana građana Srbije, a u konačnici je izazivanje veštačkog haosa, kao što je to slučaj u svim drugim oblastima života kada je danas u pitanju ta srpska opozicija.

Naime, načela na kojima počiva ovaj zakon jesu zaštita interesa i dostojanstva, načelo dobrovoljnosti, bezbednosti, jednake dostupnosti ljudskih organa. E, upravo to i jeste ključ ovoga zakona i mislim da je važno napomenuti da se sve ovo zasniva na principu dobrovoljnosti. Znači, neće se raditi transplantacija organa preminulog ukoliko se bilo ko, ali bilo ko, od članova porodice sa tim ne složi i neće se raditi transplantacija organa ukoliko je ostao pisani trag iza preminulog, bilo kakav pisani trag, kojim on obaveštava da ne želi da njegovi organi budu donirani nakon njegove smrti.

Pošto smo na načelima, mislio sam da je još jednom važno to napomenuti, radi građana Srbije, a to u stvari jeste suština ovoga moga amandmana – da se radi o jednom

humanom činu, zasnovanom na dobrovoljnosti, a samo po sebi sve to utiče na razvoj celokupnog medicinskog sistema u Srbiji. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja pre svega građanima Srbije želim da ne dođu u poziciju da budu donori, jer znamo koja je to pozicija. Ja im stvarno to želim, kao humanista. Takođe želim svim ljudima da ne dođu u poziciju da im je potreban organ, da im je potreban donor.

Želje su jedno, a stvarnost drugo. Ja verujem da te želje delimo svi ovde koji smo prisutni. Za ove odsutne nisam siguran. Ovi odsutni su nas nazvali „žutom kućom“, Skupštinu. Ovo nije „žuta kuća“ od 2012. godine. „Žuta kuća“ je ovde izgubila 2012. godine. Tako nas nazivaju oni koji su pustili 2.106 albanskih terorista 2001. godine iz zatvora. Pustili su one koji su Srbima vadili organe. I danas oni, bez stida i srama, sa dva prsta obraza, tvrde da je ova Skupština „žuta kuća“. Nije, od 2012. godine. Ali ima jedno malo žuto odeljenje. U rasejanju, kao što vidite.

Takođe, ima izreka – zdravlje na usta ulazi. Oni su to često radili. Sad ću vam pokazati ugovor koji je dom zdravlja u Indiji imao. Akcija se zvala „Vojvođanska kuća zdravlja“. Ali kako je funkcionisala „Vojvođanska kuća zdravlja“, pokušaću da vam dočaram iz onoga što je fakturisano.

Dakle, al' se nekad dobro jelo, „Vojvođanska kuća zdravlja“ – zdravlje na usta ulazi. Ugovor od 24.9.2015. godine, a 2016. godine su u Indiji zglajznuli sa vlasti. Kaže ovako – kafana, ugovor između doma zdravlja i kafane. Ej, kafano, muko. Kaže – vrsta proizvoda, šta je konzumirano. Pa kaže – bečka šnicla 200 grama, količina 600. Čudan neki ručak. Uz taj ručak ide i Karađorđeva, debljina prečnika 180 milimetara. Ovo mora da je bio san demokrata, kako to zovu. Sto osamdeset milimetara, 600 porcija. Ništa ne izmišljam. Možda je smešno, ali to je koštalo; ovo je plaćeno novcem zdravstvenih osiguranika. Dalje, punjena vešalica, 600 porcija. Ovo kao da je vojska bila. Prvo, kafana ne može da primi 600 ljudi. Ali kao da je vojska, tačno 600. Jedu 600 ovoga, 600 onoga... To je treće jelo. Četvrto jelo pečena piletina – voleli su oni piletinu, raznoraznu piletinu – 600 porcija. Pljeskavica od 200 grama, 600 porcija. Sveukupno 2.610.000.

Dom zdravlja je, inače, zatečen u minusu od trista miliona. Lekovi minus 172 miliona, iako smo im mi iz RFZO-a dali pare za lekove. Al' oni su potrošili na pljeskavice, na Karađorđeve od 180 milimetara...

Dalje kaže – krempita 150 grama, hiljadu komada. Ovih 600 su jeli jedan po 66 krempita. Štrudla sa makom ili orasima, po želji, hiljadu komada. Štrudla sa višnjama, hiljadu komada. To je koštalo 864.000 i to dođe već negde tri i po miliona. Ali uz to moralo je, pošto je zdravlje u pitanju, da bude i vode i sokova. Voda „rosa“, 5.400

komada. Ovih 600 je pilo po devet voda; znači tačno se znalo da će svaki od njih da popije devet voda. „Koka-kola“, 1.200 komada – pošto je koka-kola strano piće, to su oni po dve „koka-kole“ onako uz vodu – i „fanta“ još 1.200 komada. Sve je to koštalo blizu četiri miliona. E, tako su oni radili, ovo žuto preduzeće u rasejanju.

Da ne ostanem dužan Đorđu Vukadinoviću, ovo je moj čuveni traktor. Nisam ja dobio podsticaj, to je kredit Fonda za razvoj Vojvodine. Ja mu ustupam traktor, al' da on preuzme kredit od trideset hiljada i nešto evra, da preuzme šestomesečnu ratu od 3.000 evra, da mi vrati učešće od 20%, a subvencije od 40 % sam, evo ovde potvrde, po ugovoru bio u obavezi da ustupim Fondu za razvoj poljoprivrede Vojvodine. Dakle, jeste Aleksić dobio traktor, jesu još neki poslanici, to je njihovo pravo, ali, eto, ja to pravo u Srbiji nisam iskoristio i to je još jedna izmišljotina.

I na kraju da završim sa ovim savezom lopuža i prevaranata. Takozvana Đilasova levica, levičari milioneri. Milioneri opljačkali milione. Opljačkali milione – savez lopuža i prevaranata, ja ih s pravom zovem. Jesu nam Albanci vadili organe, onih 2.106 koje su oni pustili. Oni su posle toga koristili funkcije za privatne poslove. Desetine i stotine miliona evra su teški levičari „leva ruka, desni džep“ – Đilas. Ako su nam Albanci vadili organe, ovi su nam 12, i 16 godina u Vojvodini, krv na slamku popili. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Sandra Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Reč ima narodna poslanica Ljiljana Malušić.

LJILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima iz Ministarstva, dame i gospodo poslanici, lečenje matičnim ćelijama pokazalo se kao jedan od najuspešnijih oblika terapije za najteže bolesti. Čak 90% je onih izlečenih od malignih i hemaonkoloških bolesti, ističe prof. dr Nada Basara, jedan od najvećih stručnjaka transplantacije matičnih ćelija.

Donošenjem zakona stvoriće se uslovi za promociju davalastva i podizanje svesti građana o značaju davanja, kao i organizovanje poslova u oblasti ljudskih ćelija i tkiva, čime će se u svim etapama, uz poštovanje principa sledivosti, zaključno sa najcelishodnijom primenom u svrhu lečenja, unaprediti kvalitet pružene zdravstvene zaštite u skladu sa savremenim standardima medicinske nauke i prakse, odnosno sa propisima EU u ovoj oblasti.

Treba naglasiti da se transplantacija matičnih ćelija hematopoeze obavlja u pet zdravstvenih ustanova, i to pre svega u Institutu za majku i dete Beograd „Dr Vukan Čupić“, zatim na VMA ili ustanovi Vojnomedicinska akademija, Kliničkom centru Srbije, Kliničkom centru Vojvodine, Institutu za onkologiju Vojvodine, dok se transplantacija tkiva obavlja u pet zdravstvenih ustanova, i to dve u državnoj svojini – Klinika za oftalmologiju i Institut za ortopedsko-hirurške bolesti Banjica, i tri u

privatnoj svojini – Specijalna bolnica „Miloš“, Specijalna bolnica „Zenit“ i Specijalna bolnica „Optikus“.

Novi zakon o ljudskim ćelijama i tkivima je propisao pojednostavljenu proceduru izdavanja dozvole zdravstvenim ustanovama za obavljanje poslova iz oblasti ljudskih ćelija i tkiva, kao i uspostavljanje jedinstvenog informacionog sistema u pomenutoj oblasti u cilju uspostavljanja i održavanja sistema sledivosti.

Jedna od novina ovog zakona je i pojednostavljenje postupka davanja pristanka, što je vrlo dobro.

(Predsedavajući: Zahvaljujem, kolegice.)

Zakon je human i mislim da oko ovog nema dileme. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Reč ima narodni poslanik Zvonimir Đokić.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem.

Pošto se paralelno sa ovom raspravom u Narodnoj skupštini Republike Srbije o Predlogu zakona o ljudskim ćelijama i tkivima vodi i rasprava na društvenim mrežama na internetu, zatim u žutoj štampi, po kafanama itd. u dnevno-političke svrhe, želeo bih da oni koji su ljuti protivnici ovog predloga zakona razmisle o sledećem.

U redu, svako ima pravo da zabrani u pisanom ili usmenom obliku darivanje svojih organa, ali ima i mogućnost da kao član porodice to isto zabrani za nekog svog umrlog člana porodice ukoliko se umrli član o tome nije već izjasnio. Ali, da li biste tako razmišljali u slučaju da ta zabrana darivanja znači i da se odričete svog prava ili prava nekog člana vaše porodice i da zabranite da budete primalac ili da on bude primalac organa kada vama to bude potrebno?

Dakle, kada bi zabrana darivanja istovremeno značila i odricanje sopstvenog prava za primanje tuđih organa ako vam to bude nekada neophodno, kako biste razmišljali? Da li biste se unapred odrekli prijema tuđih organa za sebe ili za članove vaše porodice, za vašu decu na primer? Ne verujem, a vi opet dobro razmislite. Razmišljajte o tome dok na društvenim mrežama i po kafanama napadate predlagачe ovog zakona i sam predlog zakona. Razmišljajte i ne budite sebični. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Radovan Jančić.

Reč ima narodni poslanik Radovan Jančić.

Izvolite.

RADOVAN JANČIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Poštovani narodni poslanici, cenjeni gospodine ministre, podneo sam amandman na član 4. Predloga zakona o ljudskim ćelijama i tkivima sa ciljem da se dodatno definišu načela i ukažem da se humanističkim karakterom ovog zakona podstiče ne samo razvoj zdravstvenog sistema, farmaceutske industrije, svih oblasti zdravstva,

oblast naučnoistraživačkog rada, nego sveukupni razvoj Republike Srbije, što je primarni cilj politike Srpske napredne stranke i započetih reformskih procesa.

Od posebne je važnosti da se darivanje i primanje ljudskih ćelija i tkiva zasniva na uvažavanju prioritetnih interesa za očuvanje života i zdravlja i zaštiti osnovnih ljudskih prava i dostojanstva davaoca i primaoca. Ništa nije važnije od očuvanja života i zdravlja, zato je od posebnog interesa da se značaj donorstva i transplantacija organa podigne u rang tema od najvišeg javnog interesa.

Ako sudimo po statistikama i broju donora u Srbiji, reklo bi se da smo nehumano društvo, što nije tačno, ako znamo da smo u brojnim situacijama pokazali i solidarnost i humanost.

Kod darivanja organa reč je o tome da ne znamo dovoljno o ovoj temi, da zaključujemo na osnovu stereotipa i da smo opterećeni predrasudama. Potpisati donorsku karticu ne košta ništa, ne iziskuje napor, ali pruža veliku nadu za one koji su životno ugroženi. Pre više od godinu dana ja sam je potpisao i ništa mi se od tada nije promenilo niti mi se šta desilo; niko me nije jurio, nisu me seckali, niti me je na pešačkom prelazu neko udario.

Na kraju, poštovani gospodine ministre, čestitam vam na dosada postignutim vidnim rezultatima, na brizi o ravnomernom razvoju zdravstva u celini kod svih lokalnih samouprava, uz poziv da u narednom periodu akcenat stavite na pogranična područja. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Jančiću.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik dr Darko Laketić.

Reč ima narodni poslanik Darko Laketić.

DARKO LAKETIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege narodni poslanici, naime, podneo sam amandman na član 4. Predloga zakona o transplantaciji ćelija i tkiva i upravo ovaj član 4. govori o tom etičkom aspektu, etičkoj dimenziji problema transplantacije, zaštiti osnovnih ljudskih prava i donatora, odnosno donora ćelija i tkiva, s jedne strane, i zaštite osnovnih ljudskih prava i dostojanstva onoga ko prima ćelije i tkiva.

Ja ću, pre svega radi zaštite, i ne samo zaštite već radi informisanja celokupne javnosti, morati da se osvrnem na nekoliko vrlo bitnih činjenica koje smo delimično čuli a delimično nismo u dosadašnjoj raspravi.

Naime, u dosadašnjoj raspravi bilo smo svedoci mnogih izlaganja gde su korišćene određene poluistine, neistine i dezinformacije a koje su vezane za ovaj zakon. U cilju informisanja građana ja moram da kažem da pre svega ishod, za svakog onog ko je čitao zakon, Predlog zakona o transplantaciji ćelija, tkiva i organa, ishod u smislu dozvole za doniranje organa je praktično identičan kao sa prethodnim, dakle važećim zakonom. Naime, najbliža rodbina odlučuje o tome da li će se organi donirati ili ne. Dakle, suštinska razlika je da više nećemo imati finansijske troškove. Govorim sada o administrativnim troškovima popunjavanja za donorsku karticu. Nećemo imati troškove

za štampanje donorskih kartica, to je suštinska razlika. Dakle, ishod na kraju je identičan. To je odluka najbližih srodnika.

Osim toga, ja mislim da su motivi – završavam, gospodine predsedavajući – mislim da su motivi iznošenja neistina upravo da se izazove zabrinutost u javnosti, da se izazove uznemirenje, i ja mislim da smo mi na osnovu pre svega naših izlaganja uspeli da te dezinformacije i pobedimo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Laketiću.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Srbslav Filipović.

Reč ima narodni poslanik Srbslav Filipović.

SRBSLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Kao što su moje kolege konstatovale više puta danas, evo, ova žalosna slika praznih klupa prekoputa nas, voleo bih da kamere pokažu građanima Srbije na koji način oni koji dele mandate, nezarađene, nestecene mandate, mandate nedobijene na izborima, dele po raznim mondenskim letovalištima, po planinama, po kafićima, gde se već sve sastaju, na koji način doživljavaju ove ozbiljne teme o kojima mi pokušavamo da diskutujemo, i diskutujemo već danima, i govore o stanju u zdravstvu.

A o stanju u zdravstvu najbolje znaju upravo onih 7.000 zaposlenih zdravstvenih radnika u Kliničkom centru Srbije i na hiljade drugih širom Srbije. O stanju u zdravstvu i kako SNS rukovodi ovim sektorom u okviru Vlade Srbije najbolje znaju onih između 15 i 20 hiljada ljudi koji na dnevnom nivou prolaze kroz KC Srbije. Oni upravo i vide ove radove koji se danas sprovode u Urgentnom centru KC Srbije. Ti ljudi će biti svedoci i sutra, kada se bude potpisao ugovor o rekonstrukciji i obnovi kompletnog Kliničkog centra Srbije.

Nišlije, stotine hiljada Nišlija vide na koji način Srpska Napredna stranka vodi računa o zdravstvu kroz najmoderniji klinički centar u ovom regionu. Takođe, to će videti i Novosađani, Kragujevčani. Cela Srbija je svedok upravo toga da danas nema više lista čekanja. Cela Srbija je svedok jednog mnogo boljeg stanja. Ne, naravno, sjajnog, ali mnogo boljeg nego što je bilo.

Ali je cela Srbija svedok i toga da oni koji se danas okupljaju oko Dragana Đilas i njihovih potčraka i tajkuna, svedok toga da su milioni nestajali iz donacija za zdravstvo za vreme vlasti te žute raspale pajtoske koalicije. Zato se više to vreme u Srbiji nikada neće vratiti.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik dr Svetlana Nikolić Pavlović.

Reč ima narodna poslanica Svetlana Nikolić Pavlović.

Izvolite.

SVETLANA NIKOLIĆ PAVLOVIĆ: Zahvaljujem.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, Nacrt zakona o presađivanju ljudskih organa podrazumeva uvođenje pretpostavljene saglasnosti po kojoj su svi građani Srbije potencijalni donori, ukoliko to izričito ne odbiju. Ipak, i dalje će se tražiti odobrenje porodice da se organi njihovih najmilijih koji se nađu u stanju moždane smrti mogu iskoristiti za transplantacije i produžavanje života onima kojima je to jedini lek.

U toku 2017. godine u Srbiji je bilo 40 preminulih donora. Urađene su 92 transplantacije, od toga 62 bubrega, 23 jetre i sedam transplantacija srca. U toku januara i februara 2018. zabeleženo je sedam donora i obavljeno je 16 transplantacija. Ipak, na transplantaciju i dalje čeka veliki broj ljudi. Nažalost, previše organa propada, jer ljudi umiru a ne ponudi se mogućnost da se iskoriste za transplantaciju i preživljavanje drugih pacijenata.

Od jednog donora mnogo osoba može da nastavi da živi. Važna je dobra unutrašnja organizacija transplantacionog programa. To podrazumeva postojanje nacionalnog i bolničkih koordinatora za ovu oblast, finansijsku stimulaciju ljudima koji to rade da bi se motivisali i, naravno, uređen sistem, odgovorno rukovodstvo, posvećen i humani rad.

Kako se ovim zakonom stvaraju uslovi za promociju donatorstva ljudskih ćelija i tkiva, odnosno podiže svest naših građana o značaju doniranja, SNS u danu za glasanje glasaće za ovaj set predloženih zakona. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milija Miletić.

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa kolegama iz Ministarstva, kolege poslanici, građani Srbije, podneo sam amandman na član 4. zakona o ljudskim ćelijama i tkivima sa željom da doprinesem da se mnogo više priča i da veliki broj ljudi zna da ima podršku od mene kao čoveka i kao predsednika Ujedinjene seljačke stranke i čoveka koji je potpisao donorsku karticu još 2011. godine. Meni je tada želja bila da svojim primerom, tada sam bio predsednik opštine, da svojim primerom pokažem da je to potrebno, da to treba.

Sada ovim predlogom zakona i ostalim zakonima dajemo veliku mogućnost da, ukoliko dođe neka loša situacija, možemo spasiti ljudima život. Ti ljudi mogu biti nama najbliži, naša porodica, to možemo biti mi i zbog toga ja podržavam set svih ovih zakona, jer mislim da je ovo ispravno, jer mislim da je cilj svih nas da u prvom planu obezbedimo bolju budućnost i zdravlje svih naših građana u našoj Srbiji.

Inače, više puta sam govorio i sada govorim da je Vlada Republike Srbije na čelu sa premijerom, sada predsednikom Srbije gospodinom Vučićem – tada ste vi bili, ministre, isto ministar zdravlja – velika sredstva uložila u razvoj zdravstva na teritoriji jugoistočne Srbije, uložila u novi klinički centar, gde je za sve nas bitno da tamo ljudi u svakom trenutku mogu imati mogućnost da sebi obezbede zdravstvenu zaštitu.

Još jedna velika stvar jeste što će se sada, pošto se radi Koridor 10, i helidrom će se raditi u niškom kliničkom centru, i to je velika stvar za sve naše građane, za sve one ljude koji će ići Koridorom 10. Ako se desi neka neželjena situacija, tu može ljudima u svakom trenutku da se obezbedi i spasi život.

Ujedno, sada ponovo govorim i ranije sam govorio, veliki broj naših malih opština, kao ona iz koje ja dolazim, ima problema sa velikom teritorijom, sa malim brojem stanovnika. Mi smo, recimo Svrlijig i okolne opštine pored Svrlijiga, imali ranije devet ambulanti, teritorija opštine je bila pokrivena tim ambulantama, a sada, zbog nedostatka kadrova, mi tim ambulantama stvarno želimo da zajedno sa direktorom obezbedimo da i dalje tamo doktori idu, da obilaze, medicinske sestre, jer tu su ostali stari ljudi, iznemogli i tim ljudima mi moramo dati maksimalnu mogućnost da mogu da se leče, da mogu da se izleče i, konačno, da imaju sigurnu starost .

Još jednom vas pozivam, uvaženi ministre, da svi zajedno iznađemo mogućnost da damo podršku malim opštinama, malim domovima zdravlja i da se tamo obezbedi interna medicina i svi potrebni vidovi specijalističkih pregleda, da tamo ljudi mogu da žive i da se leče na najbolji način, kao što to rade ljudi u velikim gradovima.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik prim. dr Milovan Krivokapić.

Reč ima narodni poslanik Milovan Krivokapić.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, kolegice i kolege, sagledavajući stavove 1. i 2. člana 4. mislim da je potrebno dopuniti ga stavom 3, da humanistički karakter ovog zakona omogućava razvoj zdravstva u Republici Srbiji.

Transplantacija tkiva i organa je gotovo u čitavom svetu postala praksa vrhunskih medicinskih ustanova, zahvaljujući kojoj mnoge osobe, koje su teško bolesne i, da kažem, bile osuđene na prerano umiranje, nastavljaju kvalitetno i dostojanstveno da žive i radno su aktivne. Poznato je da je tehnika transplantacije stara preko 70 godina. Njena opšta primena je bila odložena usled pojave odbacivanja grafta, tj. transplantiranog tkiva i organa. Pronalaskom novih lekova za suzbijanje imunoloških mehanizama kojim organizam reaguje na nepoznate materije unete u njega učinjen je veliki napredak u ovoj oblasti. Ovo je, svakako, vek transplantacije i moramo se pripremati za razdoblje nove faze razvoja transplantacionih programa.

Moramo da imamo stalno na umu da se život ljudi kojima neki organ otkazuje pretvara samo u borbu za goli život i ništa više. Ono što bolesnima dodatno otežava ionako teško stanje jeste čekanje. Ti ljudi u svojoj mucu kao da čekaju nešto što nikad neće doći, a jedino što čekaju je transplantacija, koja iz korena može da im promeni život. Agoniju i borbu u krevetu, bolničkoj postelji, preživljava veliki broj ljudi u Srbiji, a mali je broj donora. To mora da se promeni, jer dovoljno je samo da budemo humani.

Upravo zbog svega ovoga potrebno je usvojiti ovaj zakon, jer on omogućava uvažavanje prioriteta interesa za očuvanje života i zdravlja, kao i zaštitu osnovnih

ljudskih prava i dostojanstva davaoca i primaoca ljudskih organa. Teški bolesnici, među kojima ima i dece, očekuju da imaju pravo da u svojoj zemlji budu transplantirani, da se adekvatno leče, a mi im možemo pomoći upravo kroz omogućavanje jednostavnih procedura za doniranje, koje će imati za rezultat i povećanje broja donora.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Marković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Milan Knežević.

Reč ima narodni poslanik Milan Knežević.

MILAN KNEŽEVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 4. ovog zakona. Radi gledalaca koji prate ovaj prenos pročitacu ovaj stav 2 – pri dobijanju ljudskih ćelija i tkiva sa umrlog davaoca postupa se sa poštovanjem dostojanstva umrlog lica i članova porodice umrlog i preduzimaju sve potrebne mere kako bi se povratio spoljašnji izgled umrlog davaoca.

Zašto sam ovo pročitao? I zbog gledalaca hoću da kažem, pogotovo što je ovih dana ovde malo atakovano i iskorišćeni su ovi zakoni da se da kriminogena i koruptivna strana ovih zakona, humanih, a to se iskoristilo za napad na ministra, na Vladu, pa direktno i na Vučića, ali je atakovana i medicinska profesija.

Da vam kažem, studenti medicine, budući doktori, već na trećoj godini medicine, na Patologiji, na prvoj autopsiji dobiju prvu lekciju – *Mortui vivos docent*, mrtvi uče žive. U istoriji medicine autopsija je bila korisna; sve što znamo iz medicinske nauke, tu je naučeno. Studentima na toj prvoj vežbi govorimo da moraju da se ponašaju sa uvažavanjem, bez ikakvog neprimerenog ponašanja, uz samo stručne diskusije. Znači, budući doktori već na trećoj godini nauče da poštuju dostojanstvo umrle osobe. Kasnije, u tzv. kliničkim predmetima uče da poštuju pacijenta i svoju medicinsku nauku i doktrinu.

Taj humani trud učenja od prvog koraka, poštovanja dostojanstva umrle osobe, do kasnije pacijenata treba poštovati i ceniti, a ne na neprimeren način atakovati. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Slaviša Bulatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Bojanić.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Gospodine ministre, uvažene kolegice i kolege, svrha svih amandmana koje sam podneo i mojih diskusija je da dam lični pečat ovom predlogu zakona, savršenom predlogu zakona, kao čovek koji zna šta je transplantacija, koji je to preživeo, kao čovek koji je čekao donora, kao čovek koji je pripremljen za transplantaciju i dan pre postupka zračenja, dobro je da je bilo pre postupka zračenja, donor iz Nemačke mi je otkazao

donorstvo pa sam čekao nekih sledećih mesec dana da se pojavi neki mladi čovek iz dalekog Mineapolisa, iz Amerike, koji je insistirao na tome od prvog trenutka da mi bude donor. Mladić koji je godina mojih sinova, 1993. godište, koji mi je produžio život, koga ću možda upoznati a možda i neću.

Sad, posle pet godina, možemo da se upoznamo. Jer, vi koji se bavite zdravstvom i ovom naukom znate da je pet godina period nakon koga se smatra da je transplantirani čovek ozdravio – odnosno nikada ne može da ozdravi, ali da od te bolesti ne bi trebalo da umre, nadam se da neću ni ja – i da možemo donor i ja da se upoznamo. Upoznali smo se putem pošte.

Mislim da je ovo odličan predlog zakona. Vi, gospodine ministre, znam kako radite. Sećam se, kada smo otvarali rekonstruisanu bolnicu Internu u Kraljevu, kada smo razgovarali o Odeljenju hematologije u Kraljevu, koje uspešno radi, koje je dislocirano i koje treba da radi tako kako treba da radi, pa bih vas zamolio da u okviru svih ovih radova na KBC na klinici nađete neki dobar prostor za Transplantaciju, a da Leukemija 2 bude prostor za sebe. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik dr Dragana Barišić.

Reč ima narodna poslanica Dragana Barišić.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolegice i kolege, sam podatak da je od početka godine spaseno preko 40 života od oko šesnaestoro donatora mislim da je više nego dovoljno da građani shvate da je ovo jako dobar zakon.

Inače, oni sa druge strane koji nam celog dana spočitavaju da donosimo zakon u kome građani neće znati o čemu se radi, nije tačno. Poslanici SNS su gotovo svakodnevno u kontaktu sa građanima i mi imamo politiku, jasan cilj i jasnu politiku pred nama, a ne služimo se neistinama kao što to rade oni iz „žutog preduzeća“. Zato oni mogu samo da pobeđuju na „Tviteru“ i društvenim mrežama, a mi pobeđujemo tamo gde nam građani daju svoj glas, a to je na izborima.

Ovom prilikom želela bih da dodam još razloge zbog kojih ću glasati i podržati ovaj zakon, a to su upravo i rezultati nadležnog ministarstva. Naime, nedavno je gospodin ministar gostovao u mom gradu Kruševcu i uspeo je da iskoordiniše rad kruševačke Opšte bolnice sa Kliničkim centrom u Nišu, prema kome gravitiraju pacijenti iz Kruševca, i sada, umesto samo jednog pregleda koji je bio ranije na magnetnoj rezonanci, građani Kruševca mogu da imaju četiri pregleda nedeljno, što je zaista za svaku pohvalu jer se vidi ta koordinacija, a upravo u tome je učestvovalo i nadležno ministarstvo.

O uspesima i svemu onome što je urađeno u kruševačkoj bolnici mislim da smo mnogo puta u ovoj sali čuli. Stanje u zdravstvu nije toliko dobro, naravno da se radi i dalje, ali upravo svi ovi reformski zakoni koji su doneseni u prethodnih nekoliko godina i sve ono što se radi pokazuje da idemo na dobrom putu da sve bude onako kako je

trebalo da bude davno, ali je, nažalost, 12 godina vladavine „žutog preduzeća“ toliko uništilo Srbiju da nam treba mnogo godina da se oporavimo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Barišić.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Mitrović.

Reč ima narodni poslanik Nenad Mitrović.

NENAD MITROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine ministre sa saradnicima, podneo sam amandman na Predlog zakona o ljudskim ćelijama i tkivima na član 4. dodavanjem stava 3. Amandman ima za cilj da dodatno definiše osnovna načela zakona.

Ovim predlogom zakona predloženo je da se oblast ljudskih ćelija i tkiva zasniva na načelu solidarnosti, načelu medicinske opravdanosti i načelu jednakosti.

Predlog zakona o ljudskim ćelijama i tkivima najpre na precizan i jasan način definiše koje zdravstvene ustanove mogu podneti zahtev za obavljanje poslova iz oblasti ljudskih ćelija i tkiva, kao i koje mogu biti banke ljudskih tkiva, uključujući i sve uslove koje moraju da ispune da bi dobile dozvolu.

Takođe, Predlogom zakona propisano je donošenje programa za presađivanje ljudskih organa u koji su uključene i ljudske ćelije i tkiva i koji će biti jedinstven na teritoriji Republike Srbije i koji će definisati jasne procedure i postupke u vezi organizacije timova i finansiranja celokupnog postupka presađivanja ljudskih organa i ljudskih ćelija i tkiva.

Pozivam kolege narodne poslanike da u danu za glasanje podrže Predlog zakona. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Mitroviću.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Cokić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik dr Ljubica Mrdaković Todorović.

Reč ima narodna poslanica Ljubica Mrdaković Todorović.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani gospodine ministre sa saradnicima, kolegice i kolege narodni poslanici, kada govorimo o rastu javnog zdravlja, na šta se odnose moji amandmani, ja ću u svom izlaganju izneti rezultate rada Ministarstva zdravlja za 2017. godinu, na čijem čelu je ministar Lončar. Ima ih dosta, ali zbog vremena pomenuću samo neke rezultate.

Naime u 2017. godini bord „Evrotransplanta“ je jednoglasno odlučio da Srbija bude primljena u organizaciju. Ugovor o članstvu potpisan je na godinu dana. Budžetom je predviđeno 35 miliona dinara za tu namenu. Osim toga, timovi su pojačani novim, mladim lekarima, uveden je 24-časovni kol-centar za transplantacije i određeni su nacionalni koordinatori za transplantacije, koji dežuraju 24 sata.

Ministarstvo zdravlja u 2017. godini izdvojilo je 1,1 milijardu dinara za lečenje obolelih od retkih bolesti. Zaposleno je 600 lekara iz oblasti onkologije. Pod

pokroviteljstvom Ministarstva zdravlja i Kliničkog centra Srbije završena je izgradnja najsavremenije angio sale. Za nabavku zaštitne opreme od jonizujućeg zračenja, kao i adaptaciju prostora izdvojeno je blizu 57 miliona dinara.

O trošku Budžetskog fonda upućeno je više od 55 dece na lečenje u inostranstvo ili su strani lekari dolazili u Srbiju, a više od 130 uzoraka je poslato u inostranstvo kako bi se uspostavila dijagnoza. Računom Budžetskog fonda predviđeno je 246 miliona dinara namenjenih za decu kojima je neophodna pomoć i u prvih pet meseci urađeno je 56 transplantacija, od čega 38 transplantacija bubrega, 14 transplantacija jetre i četiri transplantacije srca. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Jasmina Obradović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Jovica Jevtić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Matić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik doc. dr Mihailo Jokić.

Reč ima narodni poslanik Mihailo Jokić.

Molim vas da se prijavite.

Izvolite.

MIHAILO JOKIĆ: Ja bih prvo želeo da obradujem ministra Lončara i da kažem da je Valjevo dobilo endoskop, da je Valjevska pivara donirala 50.000 evra i da je sad Valjevo u situaciji da rešava te probleme koje nije moglo da rešava unazad mesec dana. To je veliki uspeh za Valjevo.

S druge strane, principijelno sam za to da se odgovornost za izvršenje svih zakona stavlja u žižu, u funkciju, u fokus ministra. Ministar je taj koji može da obaveže ministarstvo, a obrnuto mislim da ne može. Ne može ministarstvo biti odgovorno i učiniti odgovornim ministra. I ovi su zakoni dobri baš zbog toga što je ministar na sebe preuzeo veliku odgovornost, pre svega da neće biti zloupotreba. A njegov minuli rad, ono što je on uradio u poslednje vreme je sigurna garancija da će biti sve bolje i bolje i da u ovim zakonima neće biti nikakvih problema i da je ovo jedan veliki iskorak u budućnost. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Drecun.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik dr Desanka Repac.

Reč ima narodna poslanica Desanka Repac.

Izvolite.

DESANKA REPAC: Zahvaljujem.

Pozdravljam ministra sa saradnicima.

Na zakon o ćelijama i tkivima podnela sam amandman koji dodatno definiše osnovna načela zakona. Zakon ovu oblasti uređuje stručno i etički. Stručnost bi trebalo da govori o važnosti ovih zakona i o sigurnosti transplantacije.

Postupak transplantacije ćelija i tkiva može se obavljati samo ako je medicinski indikovano. To je procedura, obavlja se kod životno ugroženih ili u cilju poboljšanja kvaliteta života. Uzimanje organa moguće je od živog davaoca ili od tek preminulog čoveka.

Pošto se vodi tako negativna kampanja povodom donorstva i ovog zakona, htela bih da kažem, kada je u pitanju kadeverični donator, da javnost i porodica kadavera moraju znati da je moždana smrt finalno stanje. Ne može da bude reverzibilno, ne može da se probudi pacijent kod koga je definisana smrt. Kad nastupi moždana smrt, nema nikakve šanse za reanimaciju, prestaje disanje, ali srce nastavlja da radi i do 24 časa jer ima svoju autonomiju. Taj rad srca nije znak života.

Bez saglasnosti rodbine nema uzimanja, odnosno darivanja tih organa. Zakon definiše mogućnost uzimanja tkiva posle potvrđivanja smrti. Od jednog čoveka koji je preminuo može da se spasi 16 pacijenata transplantacijom.

Mi moramo da edukujemo naše građane, da ih obavestimo o svemu što je vezano za donorstvo, za transplantaciju. Oni treba da prevaziđu sve predrasude i strah. Ovim zakonom treba da ispoštujemo i načela...

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Vreme.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Mirko Krlić.

Izvolite.

MIRKO KRLIĆ: Hvala, predsedavajući.

U trendu humanističkog aspekta amandmana koje sam podneo, koji govore o oporavku našeg zdravlja, možda bih se samo malo udaljio od amandmana, ali naravno da ima potpuno veze, i skrenuo pažnju na jednu autoimunu bolest koja postaje sve dominantnija u našem društvu.

Mi smo skoro imali priliku da u Maloj sali Skupštine opštine imamo međunarodni simpozijum na temu multiple skleroze, sa Udruženjem i, naravno, stručnjacima, gde je govorio dr Laketić, i tu saznali za mene neke frapantne podatke. Srbija ima preko 8.000 obolelih od multiple skleroze, većina njih su žene, i granica se pomera od 60 i 50 godina, kako je bilo ranije, sada je čak 30 godina i ide naniže, što je alarmantno. Ne treba to vama da govorim, znam da to dobro poznajete. Danas u svetu postoje novi, inovativni lekovi i terapije, izuzetno skupe, do 60-70 hiljada dolara je terapija za primarno progresivne oblike te bolesti.

Međutim, ono što za mene je veoma važno i što želim i vama da prenesem, bez obzira na to da li vam je poznato, dobro je da javnost zna. Naravno, ovo nije samo moja lična pamet, radi se o savetovanju sa predsednikom SANU dr Kostićem i prof. dr

Jelenom Drulović, koja je najveći evropski i jedan od većih evropskih autoriteta što se tiče ove bolesti, koji kažu da bi ulaganjem u inovativne lekove i terapije preko 50% ovih obolelih bilo radnosposobno. Ja ću reći da su gotovo svi sa tom dijagnozom MS odmah penzionisani i primaju tuđu negu i pomoć. Znači, država mora jako dobro da proceni – i ovde se radi o uštedi a ne o trošku – dobro da proceni da li ulaganjem u inovacije u lečenju multiple skleroze možemo ponovo da dobijemo radnosposobne ljude koji mogu da obavljaju osam sati svoje poslove za kompjuterom, da obavljaju sve poslove koje su i dosada obavljali, a da država od toga ima korist.

Na kraju, što se samog zakona tiče, da smo danas i ovih dana slušali samo gospodina Zorana Bojanića, svedoka koji je primalac organa, mislim da bi bilo dovoljno da podržimo ovaj zakon.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Tijana Davidovac.

Reč ima narodna poslanica Tijana Davidovac.

TIJANA DAVIDOVAC: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Republike Srbije, usvajanjem Predloga zakona o ljudskim ćelijama i tkivima stvoriće se uslovi za promociju davalastva i podizanje svesti građana o značaju davanja, kao i organizovanja poslova u oblasti ljudskih ćelija i tkiva, čime će se u svim etapama, uz poštovanje principa sledivosti, zaključno sa najcelishodnijom primenom u svrhu lečenja, unaprediti kvalitet pružene zdravstvene zaštite u skladu sa savremenim standardima medicinske nauke i prakse.

Ovaj zakon je pružio mogućnost svakom punoletnom građaninu Republike Srbije da u pismenom ili usmenom obliku zabrani davanje svojih tkiva, kao i mogućnost članova porodice da to učine u trenutku smrti ukoliko se umrlo lice za života nije izjasnilo u vezi sa tim, dok je u pogledu maloletnih građana predviđen neophodan informacioni pristanak zakonskog zastupnika ili staratelja.

Usvajanjem ovog zakona skraćuje se vreme čekanja pacijenta na neophodno tkivo, jer je verovatnoća pronalaženja davaoca iz nacionalnog registra najbrža. Uspostavljanjem jasnog i transparentnog sistema u oblasti ljudskih ćelija i tkiva povećaće se poverenje u ovaj sistem, pre svega na načelima dobrovoljnog i neplaćenog davalastva, sa ciljem da se obezbede kvalitetne i bezbedne ćelije i tkiva.

U danu za glasanje poslanička grupa SNS će podržati ove predloge zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, poštovani ministre sa saradnicima, poštovani gospodine Martinoviću, obraćam se i vama, jer ste vi jedini predsednik poslaničke grupe od 17 poslaničkih grupa u ovom visokom domu,

i gospodin Milićević, koji predsedava. To govori o vašem odnosu, ne samo prema ovom visokom domu nego i prema građanima Republike Srbije.

Nema humanijeg čina nego kada nečiji organ produži život drugom čoveku. Humanistički karakter ovog zakona doprineće ukupnoj modernizaciji Republike Srbije. To će doprineti opštim medicinskim uslovima, a posebno mentalnom zdravlju svakog građanina, pa i mentalnom zdravlju nas narodnih poslanika.

Da je prof. dr Dušan Pavlović, uvaženi narodni poslanik, imao kvalitetne opšte medicinske uslove, ne bi distribuirao porno-filmove sa svog Fejsbuka i time naneo nesagledivu štetu ovom parlamentu, pa i profesorskoj profesiji. Sigurno je prof. dr Dušan Pavlović, zvani Dušan Pornićanac, bio pod uticajem kanabisa, kao psihoaktivne supstance, jer je sve vreme ovde reklamirao ulje kanabisa.

Pozivam prof. dr Dušana Pavlovića, zvanog Dušan Pornićanac, da podnese ostavku na funkciju narodnog poslanika i time bar malo spere ljagu sa ovog visokog doma koju mu je on svojim neodgovornim postupkom naneo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik mr Igor Bečić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marko Parezanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Dušica Stojković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik prim. dr Vlado Babić.

Reč ima narodni poslanik Vlado Babić.

VLADO BABIĆ: Zahvaljujem.

Cenjene kolegice i kolege narodni poslanici, podnosim amandman na član 4. zakona, kojim se dodaje stav 3, koji glasi – humanističkim karakterom ovoga zakona podstiče se sveukupni razvoj Srbije, sa posebnim osvrtom na poboljšanje zdravstvenog sistema.

Ovim predlogom zakona utvrđuju se uslovi za postizanje kvaliteta i sigurnosti ljudskih ćelija i tkiva kod humane populacije, ali zakon istovremeno na jedan jasan i nedvosmislen način definiše i ulogu zdravstvenih ustanova u ovoj oblasti i precizira korake u ostvarivanju osnovnog cilja, a to je uspostavljanje vrlo visokog kvaliteta bezbednosti i sigurnosti primene matičnih ćelija.

Time se postiže da nivo zdravstvene zaštite i brige o stanovništvu Srbije bude na što većem mogućem nivou, jer zdravlje stanovništva i njegov kvalitet života trebalo bi da budu prioritet za sve nas. Zato je neophodno izvršiti edukaciju stanovništva o funkciji

donorstva i uticaju matičnih ćelija na svaki organizam, kao i načinu i metodama primene matičnih ćelija u lečenju mnogih oboljenja, o kojima sam govorio u prethodnom amandmanu. Mnoge lokalne samouprave nemaju adekvatne ustanove, niti adekvatan stručni kadar koji bi intenzivnije brinuo i bavio se ovom problematikom, već preventivni centri pri domovima zdravlja vrše edukaciju putem tribina i putem predavanja.

Ako se matične ćelije sačuvaju, u starosti mogu da posluže kod lečenja infarkta srca, moždanog udara, ateroskleroze. Cena od 29 evra na mesečnom nivou i nije neka velika cifra s obzirom na efekte koji se postižu ako dođe do oboljenja. Ako se tkiva donora primaoca poklapaju i podudaraju, mogu se koristiti prilikom lečenja roditelja, kao i braće i sestara. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Goran Pekarski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Stanija Kompirović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Građani Srbije za zdravstvo izdvajaju 10,4% bruto društvenog prihoda, što predstavlja jedan bitan podatak ako uzmemo u obzir da 20% budžeta ide na zdravstvo, ne samo na zdravstvene radnike, institucije, zaposlene, već i na investicije. Zbog toga je za ovakav zakon potreban pun i stabilan budžet. Vlada Srbije je pokazala da su ekonomske reforme i fiskalna konsolidacija bili potreba da bi Srbija išla napred, pa tako i razvoj zdravstva i uopšte ovakvih zakona koje danas imamo na dnevnom redu ne mogu ukoliko nemamo jednu ekonomsku stabilnost.

Humanost, plemenitost, solidarnost i dobročinstvo su takođe osnov ovoga zakona, ali danas imamo prilike da čujemo, i treba ponoviti zbog javnosti, da je slobodna volja u stvari osnova ovog zakona, koja se odnosi i na pacijente i na porodicu pacijenata ali i na one koji čekaju transplantaciju organa da bi produžili svoj život.

Ono što je važno reći jeste da je potpuno licemerno od strane opozicionih stranaka, koje su se objedinile u činjenici da se poistovećuje donošenje ovog zakona sa morbidnim ratnim aktivnostima OVK i ANA na Kosovu, koje su se dešavale u ratnim dejstvima koje su predstavljale zaista sunovrat srpske države, i to poistovećivanje ide samo u korist marketinga onih koji danas predstavljaju tzv. republiku Kosovo, koji jednostavno vrše pritisak na pregovore u Briselu kada govorimo o odnosu Beograda i Prištine i jednostavno rade u korist štete Srbije.

Ovim zakonom i izjavom ministra, koji kaže da će na sve uvrede odgovoriti odgovornošću prema ljudskom životu, pokazuje zaista potrebu da ovakav zakon usvojimo u Parlamentu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Tomić.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Petković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ima jedna narodna poslovice, koja kaže – zdrav čovek ima puno želja, a bolestan samo jednu, da ozdravi.

Gospodine ministre, svi oni kojima je ovo smešno, i ova diskusija koju izvrgavaju ruglu, i zakon i diskusiju i Skupštinu, pa pokušavaju i vas, ne zamerajte. Ne znaju oni kako to izgleda i kako čovek može da bude ispunjen, ja mogu samo da naslutim, kada spase nečiji ljudski život, a vi radite taj posao.

Ne znaju kako to čovek može da bude ispunjen srećom i zadovoljstvom kad nešto dobro uradi za svoju zemlju, za svoj narod. Pošto ne znaju, njima je sve smešno. Njima je sve za kritiku, njima je sve politika, njima je sve, čini mi se, i neka fobija oko krađe, zloupotreba, izdaje. Evo, ne čudi me da bi i ovaj zakon bio čin veleizdaje.

Ali da se vratimo na početak diskusije – bolestan čovek ima samo jednu želju, to je da ozdravi. Ja ne želim da oni imaju samo tu jednu želju. Zaista to nikome ne želim, ni u ovoj sali, ni njihovim porodicama, niti bilo kom građaninu Srbije. Ali izgleda mi da te moje želje i ta teška iskustva pacijenata ili ljudi koji su stradali u nekim nesrećama nisu dovoljni da se svi ovde uozbiljimo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Pešić.

Reč ima narodna poslanica Olivera Pešić.

Izvolite.

OLIVERA PEŠIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, moj amandman ide u pravcu podrške politici sveukupnog razvoja, odnosno politici koju vodi predsednik Republike Srbije i Vlada Republike Srbije. Radi se o vrlo humanom zakonu koji će promovisati dobrovoljno davalatstvo organa i tkiva kako bi se spasavali ljudski životi, tako da s pravom mogu da kažem da ovaj predlog zakona predstavlja najveće dostignuće humanosti.

Država Srbija je u prethodnim godinama imala ogromna ulaganja u oblasti zdravstvene zaštite. Renovirano je mnogo domova zdravlja, bolnica, kliničkih centara. I u Leskovcu, u gradu iz koga ja dolazim, bila su izdvojena ogromna sredstva za razvoj zdravstvene zaštite. Skoro da ne postoji ambulanta na teritoriji grada koja nije renovirana i skoro da ne postoji odeljenje u Opštoj bolnici u Leskovcu na kome nije

bilo većih ulaganja. O značaju otvaranja kliničkog centra za građane juga Srbije smatram da je izlišno govoriti.

Kao krajnji rezultat ovog zakona imaćemo povećan broj uspešno obavljenih transplantacija organa i smanjene liste čekanja za transplantaciju organa. Dakle, krajnji rezultat biće spasavanje života ljudi. Zato pozivam moje kolege narodne poslanike da u danu za glasanje podržimo ovaj zakon.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Kostić.

Reč ima narodna poslanica Dragana Kostić.

DRAGANA KOSTIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

U nizu novootvorenih zdravstvenih ustanova u poslednjih pet godina otkako je SNS preuzela da vodi politiku Srbije jeste i Institut za onkologiju i radiologiju Srbije, koji je u maju ove godine, nakon osam decenija od osnivanja, dobio i Onkologiju 2, novu zgradu i najsavremeniju opremu.

Uslovi lečenja pacijenata obolelih od malignih bolesti u ovom institutu biće izjednačeni sa evropskim standardima. Za Institut su nabavljena tri najsavremenija linearna akceleratora, jedan CT simulator, kao i prateća radioterapijska oprema. Završeni su građevinski radovi na objektu koji obuhvata 1.200 metara kvadratnih. Vrednost investicije je 8,9 miliona evra, od čega je oko 6,4 miliona evra uloženo u opremu, a oko 2,4 miliona evra u građevinske radove. Na Onkologiji 2 sprovodiće se terapija zračenjem. Ulaže se u nove specijalizante za ovaj institut, a neki lekari su na obuku išli čak u Japan. Srbija će konačno poštovati evropski standard, a to je jedan aparat na 250.000 građana. Pored aparata, cela investicija je nemerljiva zbog značaja koji će imati za obolele, kao i za članove njihove porodice, tj. za celo naše društvo.

Vlada Srbije se neće ovde zaustaviti. Nastaviće da ulaže u zdravlje svojih građana, jer bez zdrave nacije nema napretka ni u jednom pogledu. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Kolega Joloviću, izvolite.

NIKOLA JOLOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, članom 4. ovog predloga zakona definišu se načela u oblasti ljudskih ćelija i tkiva. Načelo zaštite interesa i dostojanstva, solidarnosti, medicinske opravdanosti i bezbednosti, kao i načelo jednakosti dodatno definišu na koji način se mogu obavljati zahvati, što se treba poštovati, i koji su prioriteti prilikom obavljanja intervencija ove vrste.

Razlog podnošenja ovog amandmana jeste činjenica da se humanističkim karakterom ovog zakona podstiče razvoj zdravstva u Republici Srbiji. Donošenjem Predloga zakona stvoriće se uslovi za promociju davalastva i podizanje svesti građana o značaju davanja, kao i organizovanje poslova u oblasti ljudskih ćelija i tkiva, čime će se u svim etapama, uz poštovanje principa sledivosti, zaključno sa primenom u svrhu

lečenja, unaprediti kvalitet pružanja zdravstvene zaštite u skladu sa savremenim standardima medicinske nauke i prakse, odnosno sa propisima Evropske unije u ovoj oblasti.

Budući da se sva nova rešenja predložena ovim predlogom zakona odnose na materiju koja se nije mogla urediti drugim pravnim aktom, a imajući u vidu i obim predloženih izmena, donošenje novog zakona o ljudskim ćelijama i tkivima predstavlja jedinu mogućnost. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Stojiljković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Ivan Manojlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Koleginice Turk, izvolite.

MILENA TURK: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na član 4. zakona o ljudskim ćelijama i tkivima kako bi se dodatno istakao humani aspekt ovog zakona, ali i poseban akcenat stavio na unapređenje medicinskih uslova.

Ovaj zakon prvi put definiše kakve to uslove treba da ispune sve ustanove kako bi se bavile transplantacijom. Dosada je postojao problem da nije bilo precizno definisano i stoga ovaj zakon predstavlja jedan novi i kvalitativni iskorak.

Zakon ima posebnu težinu i uz formiranje ovih zakonskih propisa potrebno je izvršiti adekvatnu promociju samog procesa transplantacije. Reč je zaista o osetljivoj temi i zato je važno istaći one suštinski važne stvari, da je reč o pretpostavljenoj saglasnosti kada je u pitanju donorstvo, da se svaki pojedinac može izričito izjasniti pisanim putem ili usmeno da ne želi da bude donor organa, ali i da se u svakom slučaju porodica pita, daje poslednje mišljenje i poslednju reč i, ukoliko se porodica usprotivi, tj. ne složi, do transplantacije neće ni doći.

Nema zaista prostora za nedoumice i za negativnu kampanju koju ovih dana imamo na društvenim mrežama. Proces je prilično transparentan i na celom procesu radi čitav tim stručnjaka koji se stara o tome da sve bude bezbedno, opravdano i da se radi o dostojanstvenom pristupu i donoru i pacijentu.

Sigurno je da će se nakon usvojenih propisa otvoriti i evropski registar davalaca, tako da će i naše liste čekanja biti kraće i da će naši pacijenti imati mnogo veće šanse za izlečenje. Izvesno je da će biti neophodno više ulagati u opremu i u samu Upravu za biomedicinu, u opremanje timova, uz saradnju naše Uprave za transplantaciju sa upravama ostalih zemalja, ali sve je to u interesu pacijenata kojima je ovo jedini spas. Nema zaista prostora za polemiku i za sumnju. Proces je transparentan, radi se o humanosti, o solidarnosti i potrebno je da podignemo svest o ovoj temi i razbijamo predrasude.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice Turk.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Veljković.

Da li neko želi reč?

Kolega Veljkoviću, izvolite.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, prepune čekaonice, duge liste čekanja, traženje veza ili, ko ima materijalne mogućnosti, lečenje kod privatnika – to je bila ilustracija realnog stanja zdravstvenog sistema 2012. godine. Takvo faktičko stanje uslovalo je da evropski zdravstveni potrošački indeks, koji analizira nacionalne zdravstvene sisteme na osnovu 48 indikatora, koji uključuju oblasti kao što su prava i obaveštenost pacijenata, ishodi lečenja, pristup zdravstvenoj zaštiti, obim i područje usluga, prevencija i korišćenje farmaceutske proizvoda, Srbiju rangira kao poslednju na listi 34 evropske zemlje.

Takav negativan trend zaustavljen je dolaskom SNS na vlast, kada je započeo kontinuiran napredak na ovoj listi, koji je ostvaren tokom 2015. i 2016. godine, da bi na najnovijoj listi, za 2017. godinu, zdravstveni sistem Srbije zauzeo 20. mesto, a iza Srbije nalaze se, između ostalih, i članice Evropske unije, među kojima su: Rumunija, Bugarska, Poljska, Mađarska, Letonija, Litvanija i Grčka.

Najnovija lista potvrđuje pozitivnog trenda koji je započeo 2014. godine, a nastala je kao rezultat značajnih materijalnih ulaganja, reformi, modernizacije, kao i nove zdravstvene politike čiji je glavni cilj očuvanje i unapređenje zdravlja i kvaliteta života stanovništva Srbije. Najzapaženiji rezultati u 2017. godini jesu nastavak informatizacije zdravstvenog sistema, uvođenje elektronskog recepta, skraćeno vreme čekanja na terapiju onkoloških pacijenata od konzilijarne odluke, poboljšano stanje u oblasti mentalnog zdravlja, kao i rekordni rezultati u oblasti presađivanja organa.

U uverenju da će se nastaviti pozitivan trend u otklanjanju mnogobrojnih štetnih posledica u ovoj oblasti i realizovati ciljevi predloženog zakona, poslanička grupa SNS će podržati ovaj i ostale predložene zakone. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Da li neko želi reč?

Koleginice Filipovski, izvolite.

DUBRAVKA FILIPOVSKI: Uvaženi ministre, složićete se sa mnom da bez zdrave nacije nema napretka nijedne zemlje. Zato konstantna briga o zdravlju građana, konstantno podizanje kapaciteta zdravstvenih usluga i ustanova mora ostati u vrhu naših prioriteta.

Nažalost, kolege koje kritikuju ovaj zakon ne prave razliku između stvarnih argumenata i stvarnih razloga za donošenje ovog zakona, s jedne strane, i s druge strane, rekla bih, njihovih zabluda i njihovih političkih ubeđenja. Zato je i važno da sa donošenjem ovog zakona moramo snažnije nego dosada da transparentno radimo na

razbijanju predrasuda koje postoje u našem društvu o donorstvu, moramo da radimo na promociji davalastva organa i da razvijamo svest o tome da usvajanjem ovog zakona treba teško obolelim građanima da dajemo šansu za novi život.

U prilog tome govori sve što je u oblasti zdravstva urađeno dosada, od zapošljavanja zdravstvenih radnika i lekara do činjenice da su mladim lekarima date mogućnosti da upišu specijalizacije, do toga da se adaptiraju zdravstvene ustanove, klinički centri i da se opremaju sa najsavremenijim aparatima. Zato ovaj zakon predstavlja još jedan važan korak da se unapredi naš zdravstveni sistem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Filipovski.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Maletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Borka Grubor.

Da li neko želi reč?

Kolegice Grubor, izvolite.

BORKA GRUBOR: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, donošenje ovog zakona obezbediće neophodne uslove zdravstvenim ustanovama koje obavljaju delatnost banke ćelija i tkiva i bolnica za darivanje tkiva. Dakle sistem izdavanja odnosno oduzimanja dozvola za obavljanje ove delatnosti omogućava ostvarivanje najvišeg standarda u ovoj oblasti, u skladu sa uslovima propisanim ovim zakonom i podzakonskim aktima donetim za sprovođenje ovog zakona.

Pošto je presađivanje matičnih ćelija hematopoeze značajan savremeni oblik lečenja brojnih stečenih i urođenih oboljenja, a za neka i jedina uspešna terapija, na ovaj način bi se u Republici Srbiji smanjio broj pacijenata koji se upućuju na lečenje u inostrane centre i postigla značajna ušteda sredstava Republičkog fonda zdravstvenog osiguranja.

Svi poslovi iz oblasti presađivanja ljudskih organa sprovode se u skladu sa odgovarajućim profesionalnim standardima, stručnim smernicama i etičkim načelima, kao i zahtevima kvaliteta i bezbednosti ljudskih organa za presađivanje propisanih ovim zakonom.

Zdravstvene ustanove koje obavljaju poslove iz oblasti presađivanja ljudskih organa vode dokumentaciju i obezbeđuju sledivost svih pribavljenih, dobijenih i presađenih, te neiskorišćenih ljudskih organa u Republici Srbiji, od davaoca do primaoca i obrnuto.

Uprava za biomedicinu obezbeđuje primenu jedinstvenog sistema identifikacije davaoca i primaoca kako bi se omogućila sledivost organa od davaoca do primaoca koji je njim povezan. Dokumentaciju iz ove odredbe zdravstvene ustanove čuvaju 30 godina u pisanom i elektronskom obliku. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Grubor.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dalibor Radičević.

Kolega Radičeviću, izvolite.

DALIBOR RADIČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, u prethodnim obraćanjima ukazivao sam na potrebu da se nivo zdravstvenih usluga podigne. Da se na rešavanju ovog problema radi, čuli smo u toku rasprave. Čuli smo da se ulaže u zgrade bolnica i domova zdravlja, da se ulaže u stručno osposobljavanje zdravstvenih radnika, ali moram napomenuti da se u prethodnom periodu mnogo ulagalo i u opremu i osnovna sredstva za rad medicinskog osoblja.

Lokalna samouprava u Aleksincu je u primarnu zaštitu dosta ulagala u prethodnom periodu i u planu je da se sa tom praksom nastavi u budućnosti. Obezbeđena su sredstva i kupljena su tri vozila za prevoz pacijenata na dijalizu. Kupljen je novi ultrazvuk, kupljen je novi autoklav i još mnogo toga, a još bitnije je to što su izmireni svi dugovi koji su nasleđeni iz prethodnog perioda i konačno dom zdravlja nema nikakvih dugovanja.

Iz svega navedenog vidimo da se ozbiljno radi u oblasti zdravstva, a kao rezultat imamo i ove zakone koji su pred nama. U danu za glasanje podržaću sve predloge zakona, a pozivam svoje kolege da to isto učine.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Maja Mačužić Puzić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Vlahović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Jović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević.

Koleginice Kovačević, izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, svi moji amandmani se osvrću na oporavak zdravstvene zaštite i s tim u vezi govorila sam i u prethodnim obraćanjima.

Napredak je vidljiv. Što je jako važno, ravnomerno se raspoređuju ulaganja na teritoriji čitave zemlje. Tako u svakom gradu i svakoj opštini građani mogu videti bar deo uloženog truda i rada na podizanju zdravstvene zaštite na viši nivo.

Ne treba zaboraviti ni seoske sredine, neko od kolega je to već pomenuo, što znači da su lokalne samouprave izašle u susret seoskom stanovništvu i otvorile ambulate. Korist je svakako dvostruka, jer građani ne moraju prevozom do domova zdravlja, a u domovima zdravlja se ujedno smanjuju gužve. U lokalne samouprave koje

su u seoskim sredinama omogućile ovakvu uslugu spada i borska lokalna samouprava, iz koje dolazim.

Osvrnuću se kratko i na zakon o presađivanju ljudskih organa, zato što želim da podržim humanost, jer smatram da je humanost dragocena i da je to najnesebičniji čin. Želim da humani ljudi, donori koji gledaju ovu sednicu, odavde dobiju nedvosmisleni poruku zahvalnosti i divljenja. Dokle god postoje ljudi koji imaju volje da pomažu onima koji su u nevolji, manje će se života gubiti, manje će porodica patiti zbog gubitka. Dakle, hvala posvećenim lekarima i hvala svim donorima.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Duško Tarbuk.

Kolega Tarbuk, izvolite.

DUŠKO TARBUK: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Poštovani ministre Lončar sa saradnicima, uvaženi i poštovani građani Republike Srbije, donošenje zakona o ljudskim ćelijama i tkivima ima humanitarni karakter. Neophodno je da se razvije svest kod ljudi o dobrovoljnom davanju ljudskih ćelija i tkiva u cilju produžavanja života ljudima kojima je to potrebno.

Našem društvu potrebno je više donora i smatram da će donošenje ovog zakona ići u tom pravcu. Pošto će građani imati veće poverenje u zdravstveni sistem Republike Srbije, jer će ova oblast biti precizno definisana zakonom, zloupotreba neće moći da bude. Takođe, biće usklađen sa standardima EU.

Predlog zakona o ljudskim ćelijama i tkivima je pojednostavio postupak davanja i pristanka za darivanje tkiva. Povećanjem broja davalaca u nacionalnom registru davalac je brže dostupan. Predlaganjem i donošenjem ovog zakona pokazana je i volja Vlade Republike Srbije da se unapredi, poboljša i uredi zdravstveni sistem i samim tim ostvare bolji uslovi u korist zdravstvenog sistema.

Gospodine Lončar, vi i vaši saradnici danima ovde sedite sa nama i odgovarate na sva naša pitanja i imate vremena da nam sve obrazložite. Na tome sam vam vrlo zahvalan, zato što ste bili studiozni i rekli ste nam u kom pravcu će dalje ići naše zdravstvo.

Još jednom, kao čovek, želim da zahvalim što će povećanje plata u zdravstvenom sektoru ići do kraja godine. To je rekao predsednik države Aleksandar Vučić i onda u to apsolutno imam poverenja.

Ovaj zakon je odličan. Kada bude zaživeo u punom kapacitetu, učiniće puno dobrih dela, tako da moje kolege poslanike molim da glasaju za ovaj zakon. Naravno, ako budu imali snage i vremena, i za moj amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milosav Milojević.

Kolega Milojeviću, izvolite.

MILOSAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, cenjeni ministre, dame i gospodo narodni poslanici, kao i u prethodnom amandmanu u pomenutom članu 3, i u ovom članu možemo se voditi istim načelima potrebe regulisanja odredaba u cilju jasnog razvoja Republike Srbije. Važnost da se ide ukorak sa najrazvijenijim društvima bitna je u svim slojevima društvenih tokova, od ekonomskih, preko socijalnih i ekoloških, pa sve do, verovatno i najbitnijih, zdravstvenih. Pomenuo sam i dodao u vezu sa razvojem koliko je važno ulagati u unapređenje zdravstvenog sektora.

Na kraju ovog obraćanja po ovoj temi amandmana pomenuću samo još jedan pozitivan primer koji se desio u opštini Aranđelovac. Naime, na osnovu odluke o odobrenju sredstava za sufinansiranje mera populacione politike jedinica lokalne samouprave opštini Aranđelovac dodeljeno je više od 15 miliona dinara za realizaciju projekta „Pomoć deci i roditeljima“, dok će lokalna samouprava učestvovati sa nešto više od pet miliona dinara.

Opština Aranđelovac aplicirala je za kupovinu ultrazvučnog aparata za pregled kukova beba koji će biti u službi doma zdravlja, a pored toga sredstva će biti uložena i u rekonstrukciju vrtića „Sunce“. Ovo je još jedan u nizu velikih projekata koje sprovodi opština Aranđelovac u saradnji sa nadležnim ministarstvima Vlade Republike Srbije, a kao što vidite, većina sredstava biće iskorišćena i uložena u razvoj zdravstvenog sektora. Nadamo se da će u budućnosti biti još ovakvih projekata za dobrobit građana i građanki Aranđelovca i svih drugih gradova Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Koleginice Jovanović, izvolite.

NATAŠA ST. JOVANOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, osnova promocije zdravlja je javna zdravstvena politika, gde zdravlje postaje centar i okosnica svih politika vlade jedne zemlje kako bi se optimizovalo zdravlje, produktivnost, kao i ukupni kvalitet života stanovništva i redukovala nejednakosti u zdravlju. Pacijent se postavlja u centar sistema zdravstvene zaštite kroz jasno definisanje njegovih prava u zdravstvenom osiguranju, zaštitu ljudskih prava i uvažavanje njegove volje i obezbeđenje saglasnosti za sve postupke vezane za njegovo zdravlje i zdravstvenu zaštitu.

Ovde vidimo veliki napredak. Od 2012. godine na listi evropskih zdravstvenih sistema nalazimo se na 20. mestu, ispred osam zemalja EU. Hvala vam što iz svoje oblasti vraćate ugled Srbiji.

Pored svega rečenog današnjeg dana, želim da istaknem da je Ministarstvo, pored unapređenja uslova rada i nabavke savremenih aparata, učinilo veliki pomak u približavanju i olakšavanju stanovništvu da kroz besplatne preglede i prevenciju bolesti imamo zdravo stanovništvo, jer zdravlje je najveći nacionalni resurs. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Stanislava Janošević.

Koleginice Janošević, izvolite.

STANISLAVA JANOŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Znate, kada zakoni dođu u skupštinsku proceduru, nakon toga budu na dnevnom redu, normalno je da neko podržava te zakone, neko da je protiv njih, neko da kaže – bilo je krajnje vreme da se usvoje, a neko da kaže da još uvek nije vreme za njih. Međutim, smatram da je to normalno u parlamentarizmu, ali nikako ne smemo doći u situaciju da neko kaže da se ne slaže sa ovim zakonima. Neophodno je da jedinstveni zaključak bude – da, slažem se, glasaću za usvajanje ovog zakona.

Onaj ko to ne podrži i ko nije za usvajanje ovih zakona, jednostavno je nehuman. I ne smeju nikako uticati na to da stoje na putu ljudima kojima je neophodan drugi organ radi ozdravljenja. Oni ne moraju imati status donora, međutim, moraju omogućiti onima koji to žele da imaju donorsku karticu.

Takva razmišljanja su mnogo uticala na to da ne mogu da se razviju ruralna naselja i sela u našim opštinama.

Aktuelna Vlada Republike Srbije preko lokalnih samouprava omogućava razvoj lokalnih samouprava i tako je i u Zrenjaninu. Nedavno je omogućeno da stanovnici Jankovog Mosta dobiju novu ambulantu nakon tri decenije, jednako se renovirala i ambulanta u Melencima, omogućen je razvoj i napredak u radu lekovite banje Rusanda, ali su i naselja Zeleno Polje i Sava Kovačević takođe dobili nove ambulante. Oni će svakako zapamtiti da je uz pomoć SNS-a, kao i za vreme mandata Aleksandra Vučića i resornog ministra Zlatibora Lončara omogućen njihov sigurniji zdravstveni sistem. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Bojan Torbica.

Kolega Torbice, izvolite.

BOJAN TORBICA: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, cenjeni ministre sa saradnicima, kolege narodni poslanici, pošto je ovo moj poslednji amandman na ovaj zakon, predviđeno vreme za njegovo obrazlaganje iskoristiću da nas sve podsetim na katastrofalno stanje koje smo od prethodne vlasti nasledili u zdravstvu Srbije, ali i na ogromne napore i značajna sredstva koja su Vlada Republike Srbije, prvo predvođena tadašnjim premijerom a sadašnjim predsednikom Srbije Aleksandrom Vučićem, kao i aktuelna republička vlada predvođena premijerkom Anom Brnabić uložili kako bi se nivo rada zdravstvenih ustanova i usluga koje oni pružaju građanima širom Srbije vratio u normalno stanje.

I pored činjenice da su nasleđeni problemi bili ogromni, kao i da su izdvajanja za zdravstvenu zaštitu nedovoljna, i sa takvim izdvajanjima Vlada Republike Srbije je uspela da u značajnoj meri oporavi zdravstveni sistem, da ga uredi, učini funkcionalnim, kao i da izuzetno mnogo uradi na njegovoj modernizaciji, pre svega kroz kupovinu nove

savremene opreme, sa kojom su pojedine naše zdravstvene ustanove stale rame uz rame sa najboljim svetskim zdravstvenim centrima.

Svojim svakodnevnim radom i maksimalnom posvećenošću ova vlast je posle dužeg niza godina uspeła da povрати poverenje građana u zdravstveni sistem, da im pruži sigurnost i pravovremenu i kvalitetnu zdravstvenu brigu i pomoć.

Zbog svega ovog iskoristiću priliku da na kraju još jednom pohvalim zalaganje i rad, kako ministra zdravlja Zlatibora Lončara tako i celokupne Vlade Republike Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Branko Popović.

Kolega Popoviću, izvolite.

BRANKO POPOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, Vlada Republike Srbije dodatno podiže standard građana donošenjem dobrih zakona, odluka i propisa.

Primena elektronskog recepta danas je standard u preko 90% zdravstvenih ustanova u Srbiji. Pacijenti više ne moraju da idu kod izabranog lekara jednom mesečno, već jednom u šest meseci. Smanjile su se gužve u čekaonicama, a lekari mogu da se više posvete pacijentima kojima je neophodna neodložna pomoć. Do kraja godine očekuje se i uvođenje elektronskog zdravstvenog kartona i time će se u potpunosti zaokružiti proces informatizacije zdravstva u našoj državi.

Pored velikih i konstantnih ulaganja u zdravstvenu infrastrukturu, Ministarstvo zdravlja nastavlja sa dobrom praksom zapošljavanja mladih stručnjaka i dodeljivanja specijalizacija. Narednih nekoliko sedmica sto najboljih diplomaca medicinskih fakulteta dobija posao u zdravstvenim ustanovama u Srbiji. Inicijativa za zapošljavanje mladih lekara ovim neće biti završena, već će na svakih šest meseci medicinski fakulteti dostavljati Ministarstvu spiskove sa imenima najboljih diplomaca koji su fakultet završili u roku i s najboljim ocenama.

Dodajmo ovome još i činjenicu da je u prethodnih nekoliko godina, zahvaljujući dobroj odluci Ministarstva zdravlja, ukinuta zabrana dodeljivanja specijalizacija i dosada je preko 6.000 mladih lekara dobilo specijalizacije, naročito iz deficitarnih grana medicine.

Odgovornom politikom i svojim aktivnostima Ministarstvo zdravlja daje puni doprinos procesu sveukupnog razvoja naše države. PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Koleginice Radeta, izvolite.

VJERICA RADETA: Posle ovoliko hvale od strane ovih poslanika vlasti ministra i Ministarstva jedini zaključak bi bio da nama zapravo Ministarstvo zdravlja više uopšte ne treba, s obzirom na to da ste sve moguće probleme rešili. Ali naravno da

nije tako, a posebni problemi će se javiti kod primene ovog zakona ukoliko, a nadamo se neće biti primenjivan, verujemo da će Ustavni sud prihvatiti našu inicijativu i proglasiti ove sporne odredbe ovog zakona neustavnim.

Član 5. govori o načelu solidarnosti. U pitanju su ćelije i tkiva, ali isto je i kada su u pitanju ljudski organi, odnosno ovaj drugi zakon. Vi sad govorite da su darivanja dobrovoljna, bez finansijske naknade itd. A mi vas pitamo – kad već uzimate na ovaj način ljudske organe sa živih ljudi bez saglasnosti onoga čiji organ uzimate, zašto onda bar niste predvideli da porodicama koje vam daju saglasnost date određenu naknadu? Ne zato što bi oni prodavali te organe svojih srodnika, nego jednostavno zato što je to valjda realno, zato što ćete i vi dobijati pare za te organe, tako da ne vidimo zbog čega niste to predvideli.

Vi ste ovde rekli – naknada živom davaocu za vreme privremene sprečenosti za rad. Pa to je bolovanje, dakle to je potpuno besmisleno. Ili opravdanu naknadu u vezi sa plaćanjem zdravstvenih ili drugih usluga u vezi sa uzimanjem ljudskih ćelija i naknadu u slučaju prekomerne štete, koju ne znamo ko će utvrditi, kao što ne znamo ni ko će utvrditi da je neko u moždanoj smrti da biste mu oteali organe. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Ivković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Tatjana Macura, Vladimir Đurić, Aleksandar Stevanović, Nenad Božić i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Narodni poslanici Sanda Rašković Ivić, Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović jednim amandmanom predložili su izmene u čl. 8, 9, 10, 11, 17, 18, 20, 22, 26, 29, 30, 32, 33, 36, 37, 39, 41, 46. i 48.

Vlada i Odbor za zdravlje i porodicu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Vukadinoviću, izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Samo kratko, kao ilustracija toga da smo podnosili konstruktivne amandmane, da je nadležno ministarstvo uvažilo ono što je bilo na liniji njihovog koncepta, a da ne treba da se ljutimo, dosta je njih koji se ljute, ako se razlikujemo u nekim drugim strateškim stvarima. Mislim da bi bilo mnogo bolje da su podnošeni ovakvi amandmani i da je vođena konstruktivna diskusija, bez obzira na to što je ovde reč o pravno tehničkoj stvari, koja ne menja suštinu.

Meni je žao što nije bilo sluha da se i ova suštinska primedba naša uvaži, ali kažem stvar je takva kakva jeste, mislim da će napraviti više štete nego koristi, ali potrudimo se, svako sa svoje strane treba da bude odgovoran, čak iako neki poslanici vladajuće većine to nisu, da se trudimo da ono što je pozitivno u ovim zakonima bude implementirano, a ono što je negativno ili što nije dozvoljavajuće, po mom mišljenju, i ne samo po mom mišljenju, da se otkloni tokom dalje primene, do koje, ja takođe verujem, kao i neke druge kolege, da neće doći, jer će verovatno biti ili korigovano od strane samog ministarstva ili će Ustavni sud proglasiti taj deo zakona nevažećim.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 9. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Narodni poslanici Tatjana Macura, Vladimir Đurić, Aleksandar Stevanović, Nenad Božić, Ljupka Mihajlovska jednim amandmanom predložili su izmene u čl. 9, 14, 22, 23, 25, 28, 29, 31, 35, 36, 38. i 52.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Sonja Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 16. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Gorica Gajić i Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 22. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Gorica Gajić i Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Izvolite, kolegkinice Nikolić.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, u toku rasprave smo više puta čuli da, kada su maloletna lica bez roditeljskog staranja u pitanju, kao i ona kojima je potpuno ili delimično oduzeta poslovna sposobnost, saglasnost za uzimanje tkiva i organa daje samo etički odbor ustanove i da nije moguće uključiti zakonskog zastupnika u donošenje odluke, jer to nije po zakonu. Pa se kaže da maloletni i punoletni štićenici imaju staratelje koji o njima odlučuju, odnosno štite njihove interese, ali samo dok su živi.

Kao što znamo, postupak darivanja i doniranja, odnosno transplantacije je jedan kompleksan posao i uzimanje ćelija i tkiva i organa sa umrlog lica vrši se u trenutku kada se proglasi moždana smrt, koja se utvrđuje, odnosno obavlja se po tačno određenim procedurama, pa se kaže da najkraći period između dva klinička pregleda donora, kojim se utvrđuje potpuni prestanak, jeste šest sati kod odraslih i 12 sati kod lica koja su do 12 godina starosti, pa vas pitam – da li se u tih šest, odnosno 12 sati lice zakonski tretira živim ili ne? Ako zvanično još uvek nije utvrđena smrt, još uvek ima vremena da se uključi staratelj, što znači da je to onda po zakonu, koji će u tom slučaju odlučivati da li od njegovog štićenika mogu da se uzimaju tkiva i organi.

Na kraju moram da kažem da je izjava kolege „Čovek kad umre, nije vlasnik svojih organa“ skandalozna i samo potvrđuje naše sumnje u vaše dobre namere kod ovog zakona.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 23. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Kolegkinice Jovanović, izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Građani Srbije treba da znaju da ih je Zlatibor Lončar, ministar zdravlja u Vladi Republike Srbije, obmanuo. On je rekao da je ovaj zakon pojednostavljeni pristanak za doniranje organa. To jednostavno nije tačno, jer u ovom zakonu, građani Srbije, treba da znate da vašeg pristanka nema.

Pretpostavlja Zlatibor Lončar i oni koji su pisali ovaj zakon da ima vašeg pristanka. Vi koji ste evrofanatici i stremite ka ulasku Srbije u EU, u koju nikada neće Srbija da uđe jer će se pre raspasti ta nakazna tvorevina, takođe ste obmanuli zajedno sa Zlatiborom Lončarem, koji je to napisao u obrazloženju, da jedna od direktiva EU izričito zagovara ovakav model. Da pod određenim uslovima, da sve bude jasno definisano i jasno se kaže u toj direktivi koji uslovi moraju da budu ispunjeni pre nego se u zakon implementira tzv. pretpostavljena saglasnost.

Žao mi je što kolega Martinović, koji je doktor pravnih nauka, nije hteo detaljnije u ovo da se upusti pa da pogleda uporednu praksu, a čak je imao jedan veliki gaf prekuče.

Je l' tako, gospodine Martinoviću? Kada ste govorili o zakonu o nasleđivanju...

PREDSEDAVAJUĆI: Molim vas, bez ličnog obraćanja.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: ... Trebalo je da se opredelite na nešto što je praksa u svetu gde nije bilo ovakvog negativnog odijuma javnosti.

Malopre je jedan izvrсни pravnik, možda će da se ljuti zbog toga što insistiram na tome, gospođa Radeta, rekla da treba da bude nekakva naknada.

Da ste se malo upustili u to, možda profesor Đukić o tome zna, u angloameričkom pravu postoji tzv. zakon o jednoobraznom anatomskom poklonu. Vi ste mogli da uzmete praksu drugih zemalja, koje nisu članice EU, i da budete humani na delu. Ovako ćete pasti na Ustavnom sudu.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 23. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Kolega Despotoviću, izvolite.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Dame i gospodo narodni poslanici, tkivo, ćelije i organi se uzimaju od potencijalnog donora kada nastupi moždana smrt, a srce i pluća se održavaju uz pomoć aparata. Čovek je tada medicinski i pravno mrtav. Takođe je moguć prekid, ali drastičan, pod električnim aparatima, mozga, koje većina medicinskih aparata ne može da registruje. Opremu za utvrđivanje moždane smrti nema pola bolnica u Srbiji, a u ovom predlogu zakona piše da ona tek treba da se nabavi.

Prvo, ovaj zakon ne sme da stupi na snagu sve dok sve bolnice ne budu imale najsavremeniju opremu koja će moći sa velikom preciznošću da konstatuje moždanu smrt.

Drugo, porodici preminulog mora biti jasno predloženo u kakvom je tačno stanju čovek i šta podrazumeva donacija organa. Mnogi će ovo stanje shvatiti kao da još uvek ima nade, da je njihov najmiliji još uvek živ, ali svejedno, moraju da znaju. Kad jedna majka čuje da srce njenog deteta još kuca a lekari žele da počnu sa vađenjem organa, ako nije iz medicinske struke, može samo da se onesvesti.

Ovaj zakon ne predviđa način kako će se porodici saopštiti stanje pacijenta, već je ostavljeno svakom pojedinačnom lekaru da odluči kako će im to objasniti. Zbog toga je bio bolji prethodni zakon, koji je podrazumevao potpisivanje donorskih kartica. Tada je svaki čovek mogao da se informiše šta znači biti donor, a šta to tačno podrazumeva i da onda sam odluči šta će biti sa njegovim telom. Ovako je ostavljeno njihovim sestrama, braći, ocu, majci da u tako teškim momentima donose ovu odluku umesto njega.

Sledeći zdravu logiku sada bi trebalo da bude manje donora, a vi očekujete da ih bude više. To je ono što je sumnjivo, ali vreme će pokazati. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 25. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Na vreme, izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Nije na vreme, nego radi ova poslanička jedinica.

Dame i gospodo narodni poslanici, mi poslanici Srpske radikalne stranke smo više puta u toku rasprave naglašavali da su ovi predlozi zakona loši, dok poslanici vladajuće većine hvale, a nismo baš sigurni da baš tako i misle.

Često ste nama poslanicima opozicije govorili da ne bismo govorili na ovakav način o ovim predlozima zakona da nam je nekim slučajem neko od rođaka bio u situaciji da mu je potrebna transplantacija. E pa, gospodo, nisam mislila da ću ovo morati da kažem, ali reći ću vam, nažalost, da je moj brat o ujaka bio dugogodišnji bubrežni bolesnik koji je dugo bio na dijalizi i bila mu je potrebna transplantacija bubrega. Nažalost nije dočekao, u 24. godini je preminuo.

Znači, moja lična tragedija me nije naterala da kažem da su ovi predlozi zakona dobri. Naprotiv, da ne bi došlo do različitih zloupotreba prilikom primene ove tzv. pretpostavljene saglasnosti, mi smo kritikovali ovaj zakon i sumnjamo u vaše dobre namere i da će ovaj zakon, ovakav kakav jeste, da zaživi.

PRESEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, samo da vas obavestim da je vreme koje je pripadalo podnosiocima amandmana, u skladu sa članom 158. stavom 4. Poslovnika Narodne skupštine, utrošeno.

Reč ima ministar gospodin Lončar.

ZLATIBOR LONČAR: Želim neizmerno da se zahvalim poslanicima na konstruktivnoj raspravi.

Želim da se zahvalim svim građanima koji su pokazali interesovanje za ovu oblast, za obolele, za ovaj zakon, koji se donosi zbog njih i koji će njima značiti.

Želim da ponovim da je ovaj zakon delo naših najboljih stručnjaka, iskustva drugih koji su imali ozbiljan rezultat u ovoj oblasti dosada.

Građanima želim da kažem da budu sigurni da je sve urađeno u ovom zakonu da ne dođe do bilo kakve zloupotrebe.

Želim da se izvinim građanima što su morali da slušaju i ono što nije vezano za ovaj zakon i sve ono što nije vezano za pacijente kojima ovaj zakon znači život.

Apelujem na građane da se ne ljute na one što su hteli da skupe političke poene i da šire dezinformacije tokom ove rasprave. Nemojte da se ljutite; ipak, oni samo polaze od sebe. Njima je jedino u glavi malverzacija, zloupotrebe i kriminal.

Ovaj zakon ima samo jednu dobru nameru, da pomogne onim ljudima koji nemaju drugi izbor sem transplantacije. Hvala još jednom svima.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 28. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Slobodni poslanici.

Na član 28. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sanda Rašković Ivić, Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 33. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 39. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 42. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Samostalni poslanici.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 48. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 49. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici poslaničke grupe Slobodni poslanici.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 49. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 49. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 51. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Samostalni poslanici.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 52. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Slobodni poslanici.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 52. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 53. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 54. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 2. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O PRESADIVANJU LJUDSKIH ORGANA (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za zdravlje i porodicu, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo, saglasno članu 163. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, odbacio je amandmane narodnih poslanika Tatjane Macure, Vladimira Đurića, Aleksandra Stevanovića, Nenada Božića i Ljupke Mihajlovske na čl. 23. i 52.

Odbačeni amandmani ne mogu biti predmet rasprave i o njima se ne glasa.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na naziv Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Gorica Gajić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Glave I iznad člana 1. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Gorica Gajić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Narodni poslanici Sanda Rašković Ivić, Dijana Vukomanović, Đorđe Vukadinović jednim amandmanom su predložili izmene u čl. 1, 3. i 41.

Vlada i Odbor za zdravlje i porodicu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim

sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Na naslov iznad člana 2. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Gorica Gajić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana 3. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Gorica Gajić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Glave II iznad člana 4. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana 4. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović..

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana 4. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 4. amandman je podneo narodni poslanik Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Narodni poslanici Sanda Rašković Ivić, Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović jednim amandmanom predložili su izmene u čl. 9, 11, 12, 15, 18, 19, 20, 21, 22, 25, 26, 29, 30, 31, 32, 33, 40, 42, 43, 46. i 48.

Vlada i Odbor za zdravlje i porodicu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Narodni poslanici poslaničke grupe Slobodni poslanici jednim amandmanom predložili su izmene u čl. 13, 17, 20, 23, 26, 32, 33, 37, 39, 52. i 53.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Amandman kojim se posle člana 16. predlaže dodavanje člana 16a podneo je narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Ružica Nikolić i Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sanda Rašković Ivić, Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman je podnela narodni poslanik Nada Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman je podneo narodni poslanik Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 30. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 30. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 35. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 42. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 43. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sanda Rašković Ivić, Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 45. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 46. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 46. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 51. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 53. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 53. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 53. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 3. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOAKTIVNIM KONTROLISANIM SUPSTANCAMA (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaj Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za zdravlje i porodicu, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Aleksandar Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Vlada i Odbor za zdravlje i porodicu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanik Vjerica Radeta i narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.
Da li neko želi reč? (Ne.)
Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Saglasno članu 88. stav 5. Poslovnika Narodne skupštine, određujem utorak, 24. jul 2018. godine, sa početkom u 10.00 časova kao dan za glasanje o tačkama dnevnog reda sednice Devetog vanrednog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu.

(Sednica je prekinuta u 19.25 časova.)